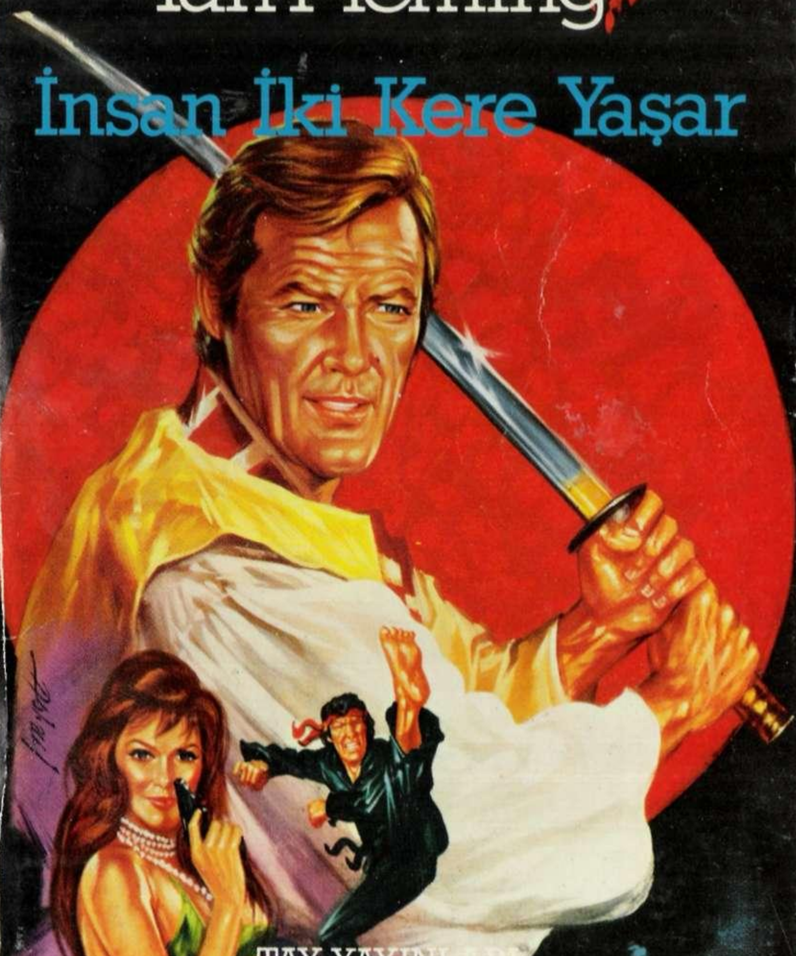
James

BOND

Ian Fleming

İnsan İki Kere Yaşar

JAMES BOND : 10

Tay Kitapçılık ve Ticaret Limited Şirketi
Dr. Şevki Bey Sokak. 10/3 Türbe İstanbul
Telefon: 528 43 84

James

BOND

Ian Fleming

İnsan İki Kere Yaşar

TAY YAYINLARI

Orijinal adı:YOU ONLY LİVE TWİCE

Türkçesi:
Yaprak BURCU

Dizgi: Özyalçın Dizgi Servisi/Film: Gümüş Reprodüksiyon / Baskı: Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

BİRİNCİ KISIM:
UMUT VARSA, YOLCULUK İYİDİR

I. BÖLÜM
BİR ÇOCUK OYUNU

James Bond'un yanında oturan Zarif Yaprak adlı geyşa eğildi ve genç adamı sağ yanağından öptü.

Bond sert bir sesle:

—Hile yaptın, dedi. Kazandığım takdirde beni dudaklarımdan öpecektin.

Evin sahibesi Bayan Gri İnci, genç adamın sözlerini tercüme etti. Gri İnci Japon piyeslerin deki tipleri andırıyordu. Diğerleri kıkır kıkır gülüşerek geyşayı teşvik ettiler. Zarif Yaprak, kendisinden son derece ayıp bir şey istenmiş gibi illeriyle yüzünü örttü. Sonra parmaklarını ara adı. Işıl ışıl kahverengi gözlerini Bond'un dudaklarına dikti, öne eğilerek Bond'u dudaklarından öptü. Üstelik hemen geri çekilmedi. Bir davet miydi bu? Bond kendisine bir " yastık geyşası" vaat edilmiş olduğunu hatırladı. Yastık geyşalarının sınıfları düşüktü. Bu tipler hikâyeler anlatamaz, şarkı söyleyip resim yapamazdı. Efendisi hakkında şiir de yazamazdı. Fakat kültürlü arkadaşlarının aksine kimseye duyurmadan yüksek bedel karşılığında daha hareketli şeyler yaparlardı. Yabancılar bu tip geyşaları tercih ediyorlardı. Zira yabancılar

şiirlerden bir şey anlamıyorlardı.

Bu beklenmedik gösteriyi izleyen alkış çabucak kesildi. Bond'un önündeki kırmızı lake masanın gerisinde oturan tıknaz, güçlü kuvvetli adam altın dişlerinin arasına sıkıştırmış olduğu ağızlığı çekip tablasına bırakmıştı. Japon Gizli Servisi şefi olan Kaplan Tanaka:

—Bondo San, diye mırıldandı. Bu komik oyunda kazanamayacağınıza şimdiden bahse girerim.

Bond'un bir ayda iyice, tanıdığı adamın esmer çehresinde bir tebessüm belirmiş, çekik gözleri birer çizgi halini almıştı. Bu çizgiler pırıl pırıl parlıyordu.

Bond güldü.

—Pekâlâ, Kaplan. Fakat önce sake isterim. Bu nesneden beş şişe içtim. Bana çift martini içmiş kadar tesir etti. Batılılardaki içgüdünün, Doğuluların hilelerinden üstün olduğunu kanıt layacaksam iki martini daha içmem gerek.

—Bondo San, sakeyi küçümsemek doğru değil. Bir atasözümüz vardır: İlk şişe sakeyi insan içer. İkinci şişe birinciyi içer. Sonra sake insanı içer.

Kaplan Tanaka, Gri İnci'ye dönerek konuşmaya başladı. Arada sırada gülüşüyorlardı.

Bond onların alay ettiklerini sezer gibi oldu. Gri İnci bir kelime söyleyince Zarif Yaprak yerlere kadar eğilerek odadan çıktı.

Kaplan Bond'a döndü:

—İtibarınız çok arttı, Bondo San. Ancak Sumo güreşçileri bu kadar çok sake içebilir. Gri İnci sizin sekiz şişeye dayanacak bir tip olduğunuzu söylüyor. Fakat gecenin sonunda da Zarif Yaprak'a iyi bir eş olamayacağınızdan emin...

—Kendisine söyleyin, Gri inci aşk oyunla

rında geçici dermansızlığımı giderecek kadar kabiliyetlidir sanırım, dedi Bond.

Bu iltifat tesirini göstermişti. Gri İnci, kıkır kıkır güldü.

Geyşa partisi iki saattir devam ediyordu. Gülmekten ve kibar konuşmaktan, Bond çenelerinin ağrıdığını hissediyordu. Henderson, yabancıların geyşa partilerinden zevk almayacağını söylemişti, ama partinin Bond için büyük bir şeref olduğunu da belirtmişti. Bu parti Bond' un işi bakımından bir fırsat sayılabilirdi. Onun için 007'nin kendini zorlayarak da olsa, eğlenmesi gerekiyordu. Ama parti Bond için bir felaket de olabilirdi.

Zarif Yaprak'ın kendisine uzattığı sıcak sake dolu bardağı aldı, iki yudumda bitirdi. Sonra kararlı bir tavırla yumruğunu kırmızı lake masaya dayadı. Yalandan kafa tutar gibi bir tavırla:

—Pekâlâ, diye bağırdı, başla Kaplan!

Bu, dünyanın her tarafında çocukların oynadığı "Makas Kâğıdı Keser, Kâğıt Taşa Sarılır, Taş Makası Körleştirir" oyunuydu. Yumruk, taşı simgeliyordu. Açılmış iki parmak makası, düz duran bir el de kâğıdı. İki oyuncu sıktıkları yumruklarını aynı anda iki kez havada sallar, üçüncüsünde seçilmiş işaret tahmin edilirdi. Bunu üç defada tahmin etmek gerekiyordu. Blöfe dayanan bir oyundu bu.

Kaplan Tanaka, yumruğunu Bond'un önündeki masaya dayadı. İki adam dikkatle birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Kaplan Tanâka'nın haşin çehresinde beliren ciddi ve kararlı ifade Bond'un tüylerinin ürpermesine sebep oldu. Nedense oyunun çocukça bir tarafı kalmamıştı artık. Kaplan Bond'u yeneceğini

iddia etmişti. Yenemediği takdirde hisleri incinecek miydi? Acaba birkaç haftadır dost olan iki adamın arasının açılmasına yetecek miydi bu? Kaplan Japonya'nın en nüfuzlu adamlarından biriydi. İki kadının karşısında bir Batılı tarafından yenilmek ona çok ağır gelebilirdi. Batı'da böyle bir şey gülünç sayılacak kadar önemsizdi. Bir bakanın Bladeş Kulüp'te tavlada yenilmesi kadar önemsizdi. Fakat Doğu'da? Hender son kısa zamanda Bond'a, ne kadar eski ve saçma olursa olsun, bütün Doğu inançlarına hürmet etmesi gerektiğini öğretmişti. Fakat Bond hâlâ bunun derecelerini bilemiyordu. Bu bebek oyununda kazanmalı mıydı; yoksa kaybetmeyi mi denemeliydi? Fakat kaybetmek için de yine karşı oyuncunun düşüncesini anlamak gerekiyordu. İsteyerek kaybetmek, kazanmak kadar zordu.

Kaplan Tanaka, Bond'un fikirlerini okumuş gibi sorunu halletti.

—Bondo San, benim ev sahibi, sizin de şeref misafiri olduğunuz bir partide oynanacak oyunda kazanmanızı temin etmem bir kuraldır. Böyle hareket edilmesi şarttır. Fakat buna rağmen, sizi yeneceğim için özür dilemeliyim.

Bond gülümsedi.

—Dostum, insan kazanmaya çalışmaya caksa oyun oynamamalıdır. Oyunda kaybetmeye çalışsaydınız bana büyük bir hakarette bulunmuş sayılırdınız. Fakat şunu belirteyim, sözleriniz beni tahrik ediyor. Şimdi seyircilerimize bu oyunda burnunuzu yere sürteceğimi söyleyin. Böylece, Britanya ve bilhassa İskoçya'nın Japonya'dan üstün olduğunu göstereceğim gibi Kraliçe'mizin de İmparatorunuzdan üstün olduğunu ispat edeceğim, dedi.

Bond, sakenin etkisiyle birden cesaretlenerek böyle bir şey yapmıştı galiba. Aklına Henderson'ın sözleri geldi: "Beni dinle, budala İngiliz. Şimdilik işi iyi idare ediyorsun. Fakat şansını fazla zorlama. Kaplan medeni bir insandır. Yani bir Japon için medeni sayılır. Adamın yüzüne bir bak. O suratta Manchu'yu göreceksin. Üstelik, bu adamın o sizin *Tanrının* cezası Oxford'a gitmeden önce judoda siyah kemere sahip olduğunu da unutma. Kaplan savaştan önce Londra Elçiliği'nde deniz ataşe yardımcısı sıfatıyla Japonya hesabına casusluk yapıyordu. Oxford'un Trinity Üniversitesi'nden mezun oldu diye, siz budalalar ondan şüphelenmediniz bile. Sonra onun doksan milyon Japon dururken Gizli Servis şefliğine niçin getirildiğini düşünmen yeterli. Anlaşıldı mı, James? Durumu farkettin mi?"

Bond, Kaplan'a bakarak:

—Sizin gibi bir ustayla oyun oynayabilmek için çok rahat bir durumda olmam gerek, dedi. Böylelikle kafam daha iyi çalışır.

Ayağa kalkıp gerindi, tekrar oturdu. Bu sefer bir ayağını alçak masanın altına uzatmıştı. Sol dirseğini de bükerek diğer dizine dayamış böylece rahatlamıştı. Birden sağ yumruğunu lake masaya indirdi. Küçük kutulardaki şekerlemeler sarsıldı, porselenler şıngırdadı. Genç adam, kafa tutarcasına Kaplan Tanaka'ya baktı.

—Tamam Kaplan! Selamına Bond karşılık verdi.

Kaplan, gözlerini Bond'a dikmiş, onun zihninden geçenleri okumaya çalışıyordu. Bond plansız oynamaya ve ipucu vermemeye kararlıydı. Kaplan:

—Üçlük üç oyun mu? diye sordu.

—Tamam! dedi Bond.

İki yumruk ağır ağır masadan kalktı, aynı anda iki kez masaya vurdu, ileri uzandı. Kaplan yumruğuyla taşı temsil ediyordu. Bond'un açık avucu da taşı saran kâğıdı göstermekteydi. İlk eli Bond kazanmıştı. Tekrar aynı hareketleri tekrarladılar. Kaplan yine taşı seçmişti, Bond'un iki parmağı ise açıktı. Kaplan'ın taşının körleştir diği makastı bu.

Kaplan, durup yumruğunu alnına dayadı. Gözlerini yumarak düşünmeye başladı.

—Evet, sizi yakaladım, Bondo San. Kaçmanıza imkân yok.

—Mükemmel, diye mırıldandı Bond.

Bir taraftan da Kaplan'ın yine taşı seçeceği ihtimalini kafasından çıkarmaya çalışıyordu. Belki de Kaplan, onun öyle düşünmesini istiyordu. Bond'un kâğıdı seçeceğini ve böylece kendi de makas olup kâğıdı keseceğini sanıyordu. O üç sembol, Bond'un kafasında dönüp duruyordu.

İki yumruk kalkıp iki defa masaya indi, öne doğru uzandı.

Kaplan yine taşı seçmişti. Bond da kâğıttı. Yani kâğıtla taşı sarmış, ilk eli kazanmıştı.

İkinci oyun daha uzun sürdü. Oyunu Kaplan kazandı.

Son el. Birbirlerine baktılar. Bond'un tebessümünde alaycı bir şeyler vardı. Kaplan'ın siyah gözlerinde ise kızıl bir ışık yanıp söndü. Bond bunu görerek kendi kendine "Kaybetmem doğru olur" dedi. "Yoksa hata mı ederim?". Kaplan'ın makasını taşıyla körleterek, taşını kâğıda sararak oyunu iki elden kazanıverdi.

Kaplan, eğilerek selam verdi. Bond daha da

çok eğildi.

Kaplan Tanaka ölçülü bir nezaketle gülerek:

—Metodunuzun sırrı nedir? diye sordu.

—Siz kaya ve çelikten yapılmış bir insansınız, Kaplan. Kâğıt sembolünü pek kullanmayacağınızı düşünerek hareket ettim.

Kaplan bu sözlere inanmış olmalıydı. Hürmetle tekrar eğildi. Bond da eğilerek Kaplan'ın şerefine sake içti. Odadaki gergin hava ortadan kalkmıştı. .....

James Bond, gecenin kalan kısmını nasıl geçireceğini tasarlarken, Kaplan:

—Bondo San, diye seslendi. Sizinle konuşmak istediğim bazı şeyler var. Bir içki içmek üzere evime şeref verir misiniz?

Bir Japonun evine davet edilmek son derecede büyük bir şerefti. Demek bu çocuk oyununu kazanmakla bilmeyerek doğru hareket etmişti! Belki bu sayede olmadık şeylerle karşılaşacaktı.

—Hiçbir şey bana bunun kadar zevk veremez Kaplan, diye cevap verdi Bond.

*

* *

Bir saat sonra koltuklarda oturuyorlardı. Bahçeye bakan bölmenin aralığından denizin kokusu duyuluyordu. Kaplan'ın evi, en fakir Japon evinden farksızdı. Yani, evde oturanla tabiat arasında olabildiğince ince bir bölme vardı. Dört köşe odanın üç bölmesi de açılmıştı. Onun için oturdukları yerden yatak odası, küçük çalışma odası ve hol gözüküyordu.

Kaplan, odaya girer girmez o bölmeleri açmış ve:

—Batı'da gizli bir şey konuşacağınız zaman, bütün kapıları ve pencereleri kapatırsınız,

demişti. Halbuki Japonya'da biz her yeri açarız. Böylece kimsenin bizi dinleyemeyeceğine inanırız. Sizinle konuşacağım konu da son derece gizli. Sake istediğiniz kadar sıcak mı? Sevdiğiniz cinsten sigara var mı? O halde anlatacaklarımı dinleyin ve bunu kimseye söylemeyeceğinize şerefiniz üzerine yemin edin. Verdiğiniz sözü tutmazsanız sizi öldürmekten başka çarem kalmayacak.

II. BÖLÜM

BOND SIFIRI TÜKETMİŞ MİYDİ?

Bir ay kadar önce Blades'ın yıllık kapanış gecesiydi. Ertesi gün, yani 1 Eylül'de modaya uymayıp Londra'da kalmış üyeler, bir ay süresince Whites veya Boodle's Kulüp'te vakit geçirmeye çalışacaklardı. Caddeye bakan pencerenin önünde oturan M.nin bunlara aldırış ettiği bile yoktu. İki hafta Test'e gidip alabalık tutacak, diğer iki haftayı da masasının başında kahve ve sandviçle geçirecekti.

Sir James Molony masaya bıraktığı purosunu yaktı. Sonra konyağından ve kahvesinden birer yudum alarak arkasına yaslandı, kendisini davet eden arkadaşının alnında beliren çizgilere şefkatle baktı ve:

—Eh, dostum. Söyle bakalım, derdin ne? diye sordu.

M.nin aklı başka yerdeydi. Piposunu yakmakta bile güçlük çekiyordu. Purosundan birkaç nefes çekerek:

—Hangi dert? diye mırıldandı.

Sir James Molony, İngiltere'nin en ünlü sinir uzmanıydı. Bir yıl önce kendisine Nobel Ödülü verilmişti. Aynı zamanda Gizli Servis'in de sinir uzmanıydı.

—007'yi düşünüyorum. Gittikçe endişelendiriyor beni, dedi M.

—Durumu hakkında iki raporunu okudum. Yeni bir şey var mı?

—Hayır durum aynı. 007 sıfırı tüketmek üzere. Daima geç kalıyor. İşlerine aldırmıyor. Fazla içiyor. Kumarhanelerde oynayıp, fazla para kaybediyor. Yani en iyi adamlarımdan biri güvenliğimiz bakımından tehlikeli hale gelmek üzere. Siciline bakınca insanın buna inanası gelmiyor......

Sir James Molony arkasına yaslandı. Pencereden bakarak dalgın dalgın purosunu içmeye devam etti. Bond denilen gençten hoşlanmıştı. Bond belki on iki defa kendisine gelip tedavi olmuştu. Normal bir insanı mahvedecek ağır yaralara rağmen, Bond'un kendi gayreti ve inançları sayesinde kurtulduğunu görmüştü. Sir James kararını vererek:

—Ona bir şans daha vermelisin, M. Bir yardımı olacaksa bu sorumluluğu seve seve üstüme alırım, dedi.

—Ne gibi bir şans düşünüyorsun.

—İşin hakkında fazla bir şey bilmiyorum, bilmek de istemem. Fakat bu adama verilecek güç ve ümitsiz bir görev yok mu? Mutlaka adam öldürmek veya Rus şifrelerini çalmak gibi tehlikeli bir iş olması şart değil. Fakat imkânsız gibi gözüken bir görev olmalı. Bu aralar ajanına onu epey terletecek ve dertlerini unutmasını sağlayacak bir iş lazım. Kendisi vatanını seven bir insan. Memleketi için çok önemli olan bir görev ver ona. Böylece kendisini toplar, Ona bir şans daha tanımalısın. Kabul mü?

* *

Asansörcü, elini işletme düğmesine dayayarak:

—Sekreteriniz çok merak etti, efendim, dedi. Durmadan her yerde sizi soruyor.

—Teşekkür ederim, çavuş.

Bond beşinci kata inip, masadaki güvenlik nöbetçisine kimliğini gösterirken içini garip bir duygu kapladı.Sonra koridorun sonundaki odalara doğru yürüdü. Üstünde "007" yazılı kapıyı itip içeri girdi ve arkasından kapattı. Mary Goodnight başını kaldırıp sakin bir tavırla:

—M. seni istiyor, dedi, yarım saat önce telefon etti.

—M. de kim?

Mary Goodnight ayağa fırladı. Gözleri ateş saçıyordu.

—James! Vazgeç bu tavırlardan. Kravatın yarça kaymış, saçların da karmakarışık. Al tarağımı kullan.

—Çok iyi insansın, Goodnight, diye mırıldandı Bond. Tıraş makinen de yanında mı? İdam sehpasına temiz pak gitmeliyim.

—Rica ederim, James. (Kadının gözleri dolmuştu.) Haydi git, M. ile konuş. Sana haftalardır bir şey söylemedi. Belki mühim bir iş vardır.

—Yeni bir hayata başlamak insana daima heyecan verir. Hem ihtiyar kurt M. den korkan kim? Çiftliğimde tavuk yetiştirdiğim zaman gelip bana yardım eder misin?

Bu sözlerden sonra Bond kayıtsız bir tavırla kendi odasına geçti. Kırmızı telefonu açtı.

—Ben 007 efendim...

—Özür dilerim efendim, dişçideydim...

—Biliyorum, efendim... Çok özür dilerim.

—Peki,efendim.

Ahizeyi ağır ağır yerine bıraktı. Vedalaşır

gibi odasına baktı. Sonra kaderine razı bir insan gibi koridordan geçip asansöre bindi.

* *

Bayan Moneypenny, onu pek de gizleyemediği bir öfkeyle süzdü.

—İçeri girebilirsin.

Bond, kapı elektrikliymiş de kendisini çarpacakmış gibi çekinerek tokmağı tuttu, içeriye girip kapıyı arkasından kapattı.

Lacivert bir elbise giymiş olan M. parka bakan pencerenin önünde duruyordu. Başını çevirmeden "Otur" diye emretti. Ajanın ne ismini, ne de numarasını söylemişti.

Bond, her zamanki yerini seçti. Kırmızı deri kaplı masanın üstünde hiç dosya olmadığını farkedince kendisini çok kötü hissetti. M. nin verdiği son işi başaramamış, Gizli Servis'e hizmet edememişti... Kendisini de mahvetmişti. Bu boş masa ile boş koltuk Bond'u son defa olarak itham ediyordu. "Bizim işimize yaramıyorsun artık. Kusura bakma. Seni tanımış olduğumuza memnunuz. Ama artık durum değişti " diyorlardı sanki...

M. gelip koltuğuna oturarak Bond'a baktı.

—Seni neden çağırttım, biliyor musun? dedi.

—Tahmin ediyorum, efendim. İstifamı verebilirim.

—Ne biçim sözler bunlar. "Çift Sıfır Servisi" uzun müddet iş görmediyse bunda senin ne kabahatin var. İşler böyle gerektirdi. Bundan önce de aylarca sana göre iş çıkmadığı olurdu ve bekleme devreleri geçirirdin.

—Fakat son işi berbat ettim. Bu aralar sağlığımın da pek iyi olmadığını biliyorum.

—Saçma. Hiçbir şeyin yok. Kötü bir devre

geçirdin. Asabının bozulması için bir neden vardı. Son işe gelince, herkes hata yapabilir. Fakat ben yanımda boş gezen insanlar istemiyorum. Onun için seni Çift Sıfır Servisi'nden alacağım.

Bond birdenbire ümidini kaybediverdi. İhtiyar kendisine merhametli davranıyordu. Onu üzmeden durumu açacaktı.

—O halde, diye atıldı Bond, bir itirazınız yoksa yine de istifa etmek istiyorum. Çift Sıfır numarasını çok uzun zaman taşıdım. Büro işlerinden pek hoşlanmıyorum, efendim. Bu nedenle bu işte başarılı olacağımı sanmıyorum.

M. Bond'un o güne kadar görmediği bir şey yaptı. Sağ yumruğunu kaldırıp hızla masaya indirdi.

—Sen kimin karşısında olduğunun farkında mısın? Bu işi kim idare ediyor? Seni karşıma çağırıp terfi ettirmek ve sana mesleğinin en önemli işini vermek istiyorum, sen ise bana istifadan bahsediyorsun! Kalın kafalı, genç budala.

Bond afallamıştı. Birdenbire müthiş heyecanlandığını hissetti. Ne oluyordu böyle?

—Özür dilerim, efendim, diye mırıldandı. Son zamanlarda görevimi yapamadığımı sanıyordum da.

—Görevini yapamadığın zaman ben sana haber veririm. Şimdi beni dinle. Seni terfi ettirerek Hariciye Şubesi'ne veriyorum. Dört haneli bir numaran olacak. Senede bin sterlin zam alacaksın. Sen o şube hakkında fazla bir şey bilmezsin. Yalnız orada sadece iki kişi bulunduğunu söyleyebilirim. İstersen kendi büronu ve sekreterini muhafaza edebilirsin. Daha doğrusu öyle olmasını tercih ederim. Görevini değiştirdiğimin duyulmasını istemiyorum. Anlaşıldı mı?

—Peki, efendim.

—Neyse, bir hafta içinde Japonya'ya hareket edeceksin. Sekreterim" bile bu işi bilmiyor (M. eliyle masayı işaret etti.) Bu mesele hakkında dosya bile açılmadı. Çünkü çok önemli bir iş.

Bond'un kalbi deli gibi çarpıyordu. Şansı ilk defa böyle inanılmayacak bir şekilde değişiyordu. On dakika önce çöplüğe atılmak üzereydi, hayatı mahvolmuştu. Şimdi ise kendisini zirveye çıkarıyorlardı. Sebep neydi buna?

—Peki, neden beni seçtiniz efendim?

—Sebebi basit. İşin imkânsız olması. Geçmişte çok güç görevleri başarma kabiliyetinin olduğunu göstermiştin. Bu işte sadece bir değişiklik var. Şiddet yok. (M. güldü.) Öğündüğün o silah oyunlarını bu defa yapamayacaksın. Bu sadece zekâya dayanan bir iş. Başarabileceğini pek sanmıyorum. Ama başarırsan Sovyet Rusya hakkındaki bilgilerimiz iki katına çıkacak.

—İş hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz, efendim.

—Pekâlâ. Şifre hakkında biraz bilgin var, değil mi?

—Sadece esasları hakkında bir şeyler biliyorum.

—Neyse, Japonlar bu işte son derece ustalar. CIA'nın yardımıyla inanılmayacak makineler yaptılar. Vladivostok ve Doğu Rusya'dan gelen bütün haberleri elden geçiriyorlar. Bütün şifreler ellerinde.

—Harika bir şey bu.

—CIA için öyle.

—Peki onlar haberleri bize bildirmiyorlar mı efendim? CIA ile çok sıkı fıkı olduğumuzu sanıyordum.

—Pasifik'te durum öyle değil. Pasifik'i onlar

kendi bölgeleri olarak kabul ediyorlar. Allan Dulles baştayken hiç olmazsa bizimle ilgili konuların özetlerini alıyorduk. Ondan sonra başageçen Mc Cone ise buna yanaşmadı. Ama iyi bir insan. Aldığı emirler yüzünden böyle hareket ettiğini bildirdi bana.

M.nin konuya dönmesi için Bond:

—Japonların elde ettiği bilgileri anlatıyordunuz, dedi. Benim bu işle ne ilgim var?

—Tokyo'da Kaplan Tanaka denilen bir adam var. Japon Gizli Servisi'nin şefi. Sakin bir insan. Oxford'dan birincilikle mezun olmuş. Savaştan önce burada Japonlar hesabına casusluk yapmış. O yıllarda Gestapo'nun benzeri olan Kempeitai'ye girmiş. İşte, Japonya'ya gidip o bilgileri o adamdan alacaksın. Bunu nasıl yapacaksın, bilmiyorum. Orası sana kalmış. Kendisi CIA ile işbirliği yapıyor. Bize pek önem verdiğini sanmıyorum. 1950'den beri Japonya'da istasyonumuz yok. Artık her şey Amerikalılarda. Sen Avustralyalılarla çalışacaksın. Söylediklerine göre adamları iyiymiş. Durum bu işte. Bu işi ancak sen başarabilirsin. Şansını denemek ister misin, James?

M.nin yüzünde dostça bir ifade belirmişti. Oysa M.nin dostluk göstermesi pek enderdi. Fakat iş çok ciddiye benziyordu. Bunun sebepleri belli değildi. Ümitsiz miydi, yoksa imkânsız mı?

Bond:

—Evet, efendim, diye mırıldandı. Bu işi denemek isterim.

M. başını salladı.

—Bu sefer numaran dört yediden ibaret. Haydi git bilgi al.

Bond ayağa kalktı.

—Peki efendim, teşekkür ederim, dedi.

Kapıya giderek dışarı çıktı, doğruca Bayan Moneypenny'ye gidip genç kadını yanağından öptü. Bayan Moneypenny kızararak elini yanağına götürdü. Bond:

—Bana bir iyilik yap, Penny, diye gülümsedi, Mary'ye telefon ediver.Bu gece ne işi varsa bir tarafa bıraksın. Kendisini yemeğe götüreceğim. Senenin ilk kekliğini yiyip, pembe şampanya içeceğiz. Bunu kutlamamız gerek.

Bayan Moneypenny'nin irileşen gözlerinde heyecanlı bir ifade belirdi.

—Neyi kutlayacaksın?

—Bilmem. Belki Kraliçe'nin doğum gününü, ya da ona benzer bir şeyi. Tamam mı?

James Bond, odadan çıkarak servis şefinin bürosuna girdi.

Bayan Moneypenny dahili telefonu açıp heyecanlı bir sesle mutlu haberi verdi.

—Bond kendisine geldi galiba, Mary. Eski halinden farkı yok. Kimbilir M. ona neler söyledi. Bond şimdi servis şefinin yanında. Bili de rahatsız edilmek istemediğini bildirdi. Önemli bir iş galiba.

İstihkâm emekli Albayı Bili Tanner, Bond'un Servis'teki en iyi dostuydu. Kâğıtlarla dolu masadan başını kaldırdı.

—Otur, James. Demek işi kabul ettin. Tahmin etmiştim zaten. Fakat aslında pis bir iş. Bunu başarabilecek misin?

Bond:

—Kolay olmayacak, diye cevap verdi. Tanaka denilen adam çetin cevize benziyor. Üstelik ben siyasetten anlamam. M. neden beni

seçti, Bili? Son işi berbat ettiğim için kızağa çekilmek üzere olduğumu sanıyordum. Haydi, şu işin içyüzünü bana anlatıver.

Bili Tanner'ın cevabı çoktan hazırdı. Rahat bir tavırla konuşmaya başladı.

—Saçmalama, James, son zamanlarda tatsız günler geçirdin. Bu sefer şiddet kullanmayacaksın. Bu da senin için bir değişiklik olacak. Tokyo'da işbirliği yapacağın adam Henderson... Richard Lovelace Henderson adında bir Avustralyalı. J Şubesi onun becerikli bir adam olduğunu söylüyor. Sana Avustralya pasaportu vereceğiz.Onun yardımcısıymışsın gibi gideceksin. İstenilen bilgiyi elde edebilirsen Henderson bunu Melbourne kanalıyla bize gönderecek. Soracak başka sorun var mı?

—CIA buna ne diyecek? Nihayet bu iş hırsızlık sayılır.

—Japonya'nın sahibi değil ya bu adamlar. Zaten işin o tarafı, Tanaka denilen adama kalmış. Orasını o düşünsün artık. Ama iş son derecede nazik. Ne amaçla orada bulunduğun duyulursa, suçu Avustralyalıların üstüne atacağız.

—Peki, o bilgi M.nin söylediği gibi önemli mi?

—Elbette. O bilgiyi elde edebilirsen, ülken düşlediğin o tavuk çiftliğini satın alıp sana verebilir.

—Tamam! Sen Hamilton'a telefon et, ben de gidip şu esrarlı Doğu hakkında bir şeyler öğrenmeye başlayayım.

*

—Uçağımıza hoş geldiniz, dedi kimonolu Japon hostes.

Bond, Londra Havaalanı'ndan kalkan dört jetli Douglas DC 8 uçağında camın yanındaki rahat koltuğa oturmuş, ön taraftan gelen Japonca konuşmayı dinliyordu. Herhalde can yeleklerinden ve Orly Havaalanı'na varış saatinden bahsediliyordu. Sarsıntı yüzünden rahatsız olacak yolcular için kesekağıtları hazırdı. Hostes selam vererek ajana incecik bir yelpaze uzattı. Sonra küçük hasır bir sepete konmuş yemek listesini verdi. Tokyo seferi başlamıştı.

III. BÖLÜM

GİNZA'DA DİKKO DİYE BİRİ

Avustralyalının dört köşe kocaman yüzü morumsu bir renk almış, kırlaşmış şakakların daki damarlar şişmişti. Hiddetini yenmeye çalışarak hırsla bir tekerleme mırıldandı. Elini masanın altına soktuysa da sonradan fikrini değiştirerek doğruldu.Sake kadehini alıp kafasına dikti.

Bond tatlı bir sesle:

—Sakin ol, Dikko, dedi. Neden bu kadar kızdın?

Avustralya Elçiliği'nden Richard Hender son, "Ginza"nın küçük barına hiddetle baktı. Dudakları acıyla ve hiddetle aşağı doğru bükülmüştü. Fısıldar gibi konuştu.

—Burada konuşmamızı mikrofonla dinlediler. Tanrının belası Tanaka buraya bir mikrofon koydurtmuş. Masanın altında! Masanın bacağından uzanan ince teli ve bardaki adamı gördün mü? Kaplan'ın adamlarından. Artık kokusunu alıyorum onların. Batılılar gibi giyinen Japonlara dikkat et. Hepsi Kaplan'ın adamlarıdır... Gidip o namussuz Tanaka ile konuşacağım!

Bond:

—Fakat masada mikrofon varsa, Tanaka konuşmalarımızı çoktan öğrenmiş olacaktır, dedi.

Dikko Henderson, kaderine razı olmuş gibi söylendi.

—O namussuz, hakkında neler düşündüğümü biliyor zaten. Aslında senin nasıl bir tip olduğunu anlamak istiyor.

Şimdi Henderson masanın altına uzanmış, öfkeyle dinleme cihazının tellerini koparıyordu.

—Zamanı gelince o bar sahibinden bunun hesabını soracağım, diye söylendi. Artık kendi işimize bakalım, James. Kaplan ile .yarın on birde tanışmanı temin ettim. Seni alıp oraya götüreceğim. Buraya neden geldiğini bilmiyorum. Melbourne'dan son derece gizli bir sürü telgraf aldım. Şifrelerini sen çözecekmişsin. Çok teşekkür ederim. Bizim elçi Jim Saunderson iyi insandır. O da işin hakkında bir şey bilmek istemiyor. Sakın bunu hakaret sayma. Akıllı adamdır ve böyle biçimsiz işlere karışmak istemez. Ben de işin hakkında bir şey öğrenmek arzusunda değilim. Anladığıma göre, CIA'ya sezdirmeden Kaplan'dan çok önemli bilgiler edinmek niyetindesin. Zor iş bu. Zira Kaplan işini bilen ve mesleğine düşkün bir insan. Görünüşte demokrasiye aşık gibi. Fakat son derece de sinsi. Yılan gibidir.

Bond:

—Tanaka dostun mu, düşmanın mı? diye sordu.

—Her ikisi de. Dostum herhalde. Daha doğrusu öyle tahmin ediyorum. Müşterek yönlerimiz var. Kadın ve içki konusunda zevklerimiz aynı. Kaplan son derece kadına düşkün. Ben de öyle sayılırım. İki defa onun evlenmesine engel

oldum. Uç kadına nafaka ödüyor. Onun için Tanaka bana borçlu durumda. Japonya'da bu itibar kadar önemlidir. Borçlu olduğun zaman ne yapıp yapıp şerefinle onu ödemelisin. Bir adam sana sombalığı verirse,ona ya aynı boyda bir sombalığı ya da daha büyüğünü vermen gerekir. O zaman sen öne geçersin ve adam sana borçlu olur. Kaplan bana çeşitli haberler vererek borcunun bir kısmını ödedi. Sonra, buraya gelmene ve seninle bu kadar çabuk görüşmeye razı olmakla borcunun bir kısmını daha ödedi. Rasgele biri olsaydın onunla tanışmak için haftalarca beklerdin. Japonların kendilerine has mahluklar olduğunu kafana sok. Bir Rusun altından bir Tatar çıkar. Bir Japondan da bir samuray çıkar. Samuray denilen şeyin bir kısmı efsanedir. Nasıl Amerikalılar kovboy hikâyelerine, sizler Kral Arthur'un zırhlı şövalyelerine inanıyorsanız, Japonlar da buna inanır.

Bond güldü.

—Tanrı adına, Dikko! Haydi gidip biraz yemek yiyelim.

Dikko Henderson ayağa kalktı. Barın arkasındaki adama Japonca bir şeyler söyledi.

Bond:

—Yalnız söyleyeyim bunların parasını ben vereceğim. Sen de pirinç rakısı mı ne, onun parasını verirsin. Dikkatli ol. Bardaki adam sana bakıyor, dedi.

Dikko cebinden bir deste yen çıkarıp garsona hesabı ödedi. Sonra gururlu bir tavırla bara giderek mor ceketli iriyarı zenciye:

—Melody, yaptıklarından utanmalısın, dedi ve kurumla bardan çıktı..

IV. BÖLÜM

1001 MARİFET

Ertesi sabah onda Dikko Henderson Bond'u almaya geldi. Bitkin haldeydi. Mavi gözleri kan lanmıştı. Doğru Bambu Bar'a girip duble konyak ve soda istedi.

Bond:

—Viskinin üstüne sake içmeyecektin, dedi. Zaten Japon viskisiyle içkiye başlamak hataydı.

—Haklısın dostum. İçki yüzünden başım ağrıyor. Ağzım zehir gibi. O zevk evinden döndükten sonra kustum. Dün gece bir sürü saçma laf ettim galiba. Yoksa sen mi yaptın bunu? Birimizden birimiz saçmaladı, hatırlar gibiyim... Ama kimseye vurmadım değil mi?

—Sadece bir kadının kıçına sert bir tokat attın. Kadın yere kapaklandı.

Henderson rahatladı.

—O bir sevgi okşamasıydı. Zaten kadın kalçası yalnız tokat atmaya yarar. Hatırladığım kadarıyla diğer kadınlar da kahkahalarla güldü. Doğru değil mi? Seninkiyle nasıl vakit geçirdin. Kadın pek hevesliye benziyordu.

—Hevesliydi.

—Güzel. (İçkisini bitirip ayağa kalktı.) Haydi dostum, gidelim. Kaplan'ı bekletmek

doğru olmaz. Bir kere beklettim, bir hafta benimle konuşmadı...

Hava sıcak, rutubetli ve durmadan yıkılıp yapılan binalar yüzünden tozla doluydu. Yarım saat Yokohama tarafına gittiler. Üstünde büyük harflerle "ASYA GELENEKLERİ BÜROSU" yazılı kasvetli, gri bir binanın önünde durdular. Bir sürü Japon büyük kapıdan girip çıkıyordu Kimse dönüp Dikko ile Bond'a bakmadı bile. Ne istediklerini soran da olmadı. Dikko öne düşerek Bond'u müzeye benzeyen holden geçirdi. Üzerinde "Koordinasyon Şubesi" yazılı kapıya doğru gitti. Karşılarına iki tarafında kapılar bulunan bir koridor çıktı. Kapılar açık, odalarda masaların başında ciddi ve çalışkan genç adamlar vardı. Duvarlardaki haritaların üstlerine iğneler saplanmıştı. Raflar kitap doluydu. Üstünde "Uluslararası İlişkiler" yazılı kapıdan başka bir koridora çıktılar. Burada kapılar kapalıydı. Her birinin üstünde çalışanların İngilizce ve Japonca isimleri yazılıydı. Sağa dönünce, nihayet Arşiv Şubesi'ne geldiler. Burası geniş bir kütüphaneyi andırıyordu. Masalardaki adamlar işleriyle meşguldüler. Kapının yanındaki masada oturan adam onları dikkatle süzdü. Ayağa kalkarak bir şey söylemeden selam verdi. Sessiz sedasız giderlerken Dikko usulca:

—Buraya kadar gördüğümüz insanlar gerçekten Asya gelenekleriyle meşguldü, dedi. Arşivden itibaren Kaplan'ın kısmı başlıyor. Gördüğün adamlar sınıflandırılmış işlere bakıyorlardı. Arşivci gibi kimseler. Yolumuzu kaybetmiş olsaydık, bizi nezaketle oradan geri gönderirlerdi...

En gerideki kitap raflarının arkasında küçük

bir kapı gizliydi. Üstünde "Arşiv Dairesi genişletilmektedir. Tehlike! İnşaat devam etmektedir" yazılıydı. Kapının arkasından matkap, testere sesleri, inşaat gürültüleri geliyordu. Dikko, o kapıdan geçerek tamamen boş bir odaya daldı. Tahta zemin cilalıydı. İnşaata benzer bir şey gözükmüyordu. Bond'un şaşırdığını gören Dikko güldü. Girdikleri kapının arkasına takılmış büyük madeni kutuyu işaret etti.

—Ses alma cihazı güzel numara: İnsan hakikaten içerde inşaat var sanıyor. (Eliyle çıplak zemini işaret etti.) Bu da Japonların "Bülbül Zemini" dedikleri şey. Eski günlerden kalma. İnsanlar yabancıların kendilerini rahatsız etmemeleri için böyle tedbirler alırlarmış. Burada da aynı işe yarıyor. Kimseye sezdirmeden buradan geçmeye kalktığını düşün.

Zemine basar basmaz tahtalar gıcırdamaya ve acayip sesler çıkarmaya başladı. Tam karşıdaki küçük kapının gözetleme deliği açıldı ve iri bir göz onları inceledi. Kapı açılınca tıknaz bir adamın küçük bir masanın önünde kitap okuduğunu gördüler. Bu küçük odanın başka kapısı yok gibiydi.

Adam selam verdi.

Dikko birkaç kelime söyledi. Adam tekrar eğildi. Dikko Bond'a döndü.

—Artık yalnız başına kaldın. Kendini kolla. Kaplan seni oteline yollayacak. Yine görüşürüz...

Bond küçük odaya girince kapı arkasından kapandı. Masada bir dizi düğme vardı. Muhafız bunlardan birine bastı. Hafif bir ses aksetti. Bond aşağıya indiğini hissetti. Demek bu küçük oda aslında bir asansördü. Kaplan, kendini gizlemek için ne yollara başvurmuştu. Do

ğuluların klasik iç içe kutularını hatırlatıyordu bu. Daha sonra ne olacaktı acaba?

Asansör durunca muhafız kapıyı açtı. Bond dışarıya çıkınca donakaldı. Bir metro istasyonuna çıkmış, platformda duruyordu. Tünelin üstünde kırmızı yeşil ışıklar vardı. Duvarlar beyaz fayans kaplanmıştı. Arkasındaki duvarda küçük bir tütüncü bile vardı, fakat dükkân boştu. Oradan bir adam çıktı ve düzgün bir İngilizceyle:

—Beni izleyin binbaşı, dedi.

"Çıkış" yazılı kemere doğru yürüyüp bir antreye girdiler. İki tarafta küçük bürolar vardı. Bond'u ilk büroya soktular. Bir erkek sekreter daktilonun başından kalkarak selam verdi, arkadaki kapıdan yandaki odaya geçti. Hemen geri dönüp tekrar eğildi, kapıyı açtı.

—Lütfen bu taraftan, binbaşı.

Bond, odaya girince kapı usulca arkasından kapandı. Dikko'nun tarif ettiği iriyarı tıknaz adam yaklaşarak elini uzattı. Bu el sert ve kuruydu.

—Günaydın, binbaşım. Sizinle tanışmak büyük bir zevk. (Gülümserken görünen altın dişleri Bond'a " hoş geldin" der gibiydi.) Geçin, oturun. Bürolarımı nasıl buldunuz? Şefinizin bürosundan çok farklı, değil mi? Fakat yeni tünelimizin tamamlanmasına daha on sene var. Tokyo'da büroya elverişli yer az. Onun için kullanılmayan bu istasyondan istifade etmeyi düşündüm. Burası sessiz, aynı zamanda serin. Trenler işlemeye başlayınca buradan ayrılmak beni çok üzecek.

Bond Tanaka'nın gösterdiği koltuğa oturdu. Tam masasının karşısındaydı koltuk.

—Tepemizde kalan Asya Cemiyeti hoşuma

gitti. Hakikaten bu büroyla ilgilenen o kadar çok insan yar mı? diye sordu Bond.

Kaplan Tanaka omuz silkti.

—Önemli mi bu? Broşürleri bedava veriyoruz. Onları kimin okuduğunu hiçbir zaman müdüre sormadım. Amerikalılarla Almanların okuduklarını tahmin ediyorum. Böyle şeyleri okuyacak ciddi insanlar daima bulunur. Bir kapris tabii. Neyse, masrafı bağlı olduğum İçişleri ödemiyor. Burada paramızı kuruşuna kadar hesaplamak mecburiyetindeyiz. Herhalde sizin bütçeniz de aynı durumda olmalı...

Bond, adamın Gizli Servis hakkında belirli şeyleri bildiğini tahmin etti.

—Bütün dünyayla ilgilenmemiz gerekirken yılda üç yüz milyon sterlinden az bir bütçeyle fazla bir şey yapmaya imkân yok...

Tanaka'nın neon ışığında altın dişleri parıldadı.

—Hiç olmazsa son yıllarda dünyanın bu kısmıyla ilgilenmediğiniz için epey para biriktirmiş olmalısınız.

—Evet. Buradaki işimizin geleceği için CIA'ya güveniyoruz. Çok becerikli adamlar. Bize yardım ediyorlar.

—Siz de onlara haber vermeden avludaki çim biçme makinesini ödünç almak niyetindesiniz.

Adam gülümseyince Bond da kendini tutamayarak güldü. Bu ihtiyar kurt her şeyi hesaplamayı iyi biliyordu.

Bond gülerken tetikteydi.

—Kaptan Cook adında bir İngiliz ve onun gibi daha başkaları o avlunun birçok yerini keşfettiler, diye mırıldandı Bond. Avustralya ve Yeni Zelanda çok büyük iki ülkedir. Dünyanın

bu tarafıyla ilgilenmeye hakkımız olduğunu kabul edersiniz sanırım?

—Binbaşı, Avustralya yerine Pearl Harbour' a hücum ettiğimiz için çok talihlisiniz. Bunu yapmasaydık, Avustralya ve Yeni Zelanda'yı işgal edebilirdik. Hiç şüpheniz olmasın. O iki geniş ve önemli toprak parçası hayli gelişmiş. Onları savunamazdınız, Amerikalılar buna yanaşmazlardı. Siyasetimiz değişik olsaydı, imparatorluk topraklarının yarısı bizim olurdu. Aslında, Pearl Harbour stratejisinin sebebini anlayamadım ben. Amerika'yı ele geçirmek için ikmal hatları çok uzundu. Oysa Avustralya ve Yeni Zelanda, koparılacak olgun birer meyve gibiydiler. (Büyük bir sigara kutusunu itti.) Sigara içiyor musunuz? Bunlar Şinsei. Fena marka değildir.

James Bond'un Morland Special sigaraları bitmek üzereydi. Yakında mahalli sigaralardan içmek zorunda kalacaktı. Bu arada düşüncelerini toplaması gerekiyordu. Kendini İngiltere ile Japonya arasında zirve konferansına karışmış gibi hissediyordu. Ona göre bir iş değildi bu. Bir sigara alıp yaktı. Sigara hemen tutuştu. Amerikan harmanlarını andıran bir şey vardı tadında. Fakat oldukça sertti. İnsana derecesi yüksek içki gibi tesir ediyordu. Dumanı üfleyerek tebessüm etti.

—Bay Tanaka bu ancak siyasi tarihçileri ilgilendirir. Ben daha basit konularla ilgileniyorum.

—Anlıyorum, binbaşım. (Kaplan Tanaka bu siyaset konusunu Bond'un kapatmasından hoşlanmamıştı.) Fakat bizim bir sözümüz vardır. "Gelecek seneden bahsedersen şeytan güler" derler. Geleceği okumak imkânsızdır. Neyse, bana Japonya hakkındaki düşüncelerinizden

söz edin. Nasıl, eğlenebiliyor musunuz?

—Dikko Henderson ile gezen bir insanın eğlenmemesine imkân yok ki!

—Evet. O yarın ölecekmiş gibi yaşar. Ancak böyle yaşanır zaten. Yakın dostumdur. Onunla beraber bulunmaktan çok zevk alırım. Bazı ortak zevklerimiz var.

Bond alaylı alaylı gülümsedi.

—Gelenekler mi?

—İyi bildiniz.

—Dikko da sizden çok hoşlanıyor. Kendisini iyi tanıyorum. Fakat yalnız bir insan. Yalnızlıkla zekânın bir araya gelmesi çok kötüdür. Bir Japon kızıyla evlenip rahat etmesi daha doğru olmaz mı? Kendisine öyle birini bulamaz mısınız?

Bond sözün şahsiyete dökülmesinden memnun kalmıştı. Doğru yolda olduğunu hissediyordu. Hiç olmazsa siyasi güç bahsinden daha iyiydi. Ama eninde sonunda o kötü an gelip çatacak ve 007 işinden bahsetmek zorunda kalacaktı. Ve neticenin pek iyi olacağını zannetmiyordu.

Kaplan Tanaka bunu hissetmiş gibi:

—Dostumuzun birçok Japon kızıyla tanışmasını sağladım, diye cevap verdi. Her seferinde de sonuç olumsuzdu. Dostumuz hepsiyle bir müddet gönül eğlendirdi. Bakın binbaşım, herhalde sizinle Henderson'ın hayatını konuşmak üzere buluşmadık. Çim biçme makinesini mi istiyorsunuz?

Bond gülümsedi.

—Evet. Fabrika söz ettiğimiz o makineye 1001 Marifet adını vermiş.

—Evet. Çok çeşitli işlere yarayan son derecede kıymetli bir alet. Memleketinizin bundan

faydalanmak istemesine hak veriyorum. Bu aletin neler yapabileceğini, bu sabah daha iyi anladım...

Kaplan Tanaka masasının bir gözünü çekip oradan bir dosya çıkardı. Yeşil dosyanın üstüne siyah mürekkeple Japon ve Latin harfleriyle "Gokuhi" yazılmıştı. Bond bunun " çok gizli" anlamına gelen bir kelime olduğunu tahmin etti. Tanaka'ya anlamını sorunca da haklı olduğunu anladı. Kaplan Tanaka, dosyayı açarak içinden iki kâğıt çıkardı. Bond birisinin üstünde Japon harfleri, diğerinde ise elli satır kadar daktilo yazısı olduğunu gördü.

Tanaka daktiloyla yazılmış olan sayfayı eliyle itti.

—Okuyacağınız şeylerden kimseye söz etmeyeceğinize yemin etmenizi rica edebilir miyim?

—Israr ederseniz ederim, Bay Tanaka.

—Korkarım ısrar etmem gerekecek, binbaşı.

—Öyle olsun.

Bond kâğıdı adı. Yazı İngilizceydi. Okumaya başladı.

"İkinci derece ve daha üst derecedeki tüm istasyonlara bilgi."

Yazıyı alan şahıs şifreyi bizzat çözecek sonra belgeyi imha edecektir. Vesika imha edilince Satürn parolasıyla durumu bildirin. Bilgi aşağıdadır.

Sovyetlerin 1 Numara'sı 1 Eylül'de hükümet toplantısında yaptığı konuşmayla elimizde iki yüz megatonluk bir silah olduğunu onaylamıştır. Ayın yirmisinde bu silah Novaya Zemliya bölgesinde yüksek rakımda tecrübe edilecektir. Stop. Radyoaktif küllerin etrafa yayılması beklenmektedir. Atlantik, Kuzey Pasifik ve Alaska bölgelerindekiler şikâyet edeceklerdir. Buna

cevap vermemiz gerekmektedir. Moskova Amerikalıların son tecrübelerinden bahsederek ve 1 Numara'nın sık sık nükleer silahlarla tecrübe yapılmaması hakkındaki ısrarlarını hatırlatmakla yetinecektir. Stop. Bu tip kıtalararası tek bir füze Londra'ya atıldığı takdirde Newcastle ve Carlisle hattının güneyinde kalan tüm canlıları ve tesisleri ortadan kaldıracaktır. Stop. Bu hesaba göre, Aberdeen civarına atılacak bir bomba İngiltere ile İrlanda'yı ortadan kaldırmaya yeterli gelecektir. 1 Numara bunu yapmak niyetindedir. Çünkü İngiltere topraklarındaki Amerikan üslerini ve silahları ortadan kaldırtmak, İngiltere'nin silahsızlanmasını temin için yapılan siyasi girişimler netice vermemiştir. Stop. Bu deneme, silahın tüm gücünü ölçmemizi sağlayacaktır. Aynı zamanda ingiltere ile Amerika arasındaki dostluk da ortadan kalkacaktır. Çünkü Amerika kendi topraklarında bir nükleer savaşa girişmekten kaçınacaktır. Artık Washington bu müttefike, Belçika veya İtalya kadar bile değer vermemektedir. Stop. Bu siyasi hareket tehlikeli olabilir. Başarı elde edildiği takdirde aynı harekâta Avrupa ve daha sonra da Pasifik'te devam edilecektir. Ülkelerin teker teker dehşete düşmeleri sağlanacaktır. Stop. Neticede, Amerika ile barış içinde yaşanacaktır. Stop. İstasyonunuzla ilgili olduğu takdirde siz de böyle hareket edeceksiniz. Stop. Harekâta geçmeden bir hafta önce, İngiltere'de çalışan tüm Sovyet memurları geri çekileceklerdir. Stop. Neden ileri sürülmeyecektir. Metnin sonu.

İmza: Merkez"

James Bond, bulaşıcı bir hastalığa yakalanacakmış gibi kâğıdı eliyle itti. Nefesi bir ıslık gibi çıktı. Hemen bir sigara yaktı. Sert tütünün

dumanını ciğerlerine çekti. Sonra kendisini nazik bir ilgiyle seyreden Tanaka'ya baktı.

— 1 Numara Sovyet Başbakanı olacak herhalde?..

—Doğru. İkinci ve daha üst derecelerden kasıt da konsolosluklar ve elçilikler. Çok ilginç bir bilgi değil mi?

—Bu bilgileri bizden saklamakla hata ediyorsunuz. Aramızda dostluk anlaşması var. Ayrıca bir de ticaret anlaşması. Bu bilgiyi gizlemenin şerefsiz bir davranış olduğunu kabul etmiyor musunuz?

—Japonya'da şeref çok ciddi bir sözdür, binbaşım... Amerikalı dostlarımıza verdiğimiz sözü tutmamamız daha büyük bir şerefsizlik olmaz mı?

—Siz de bilirsiniz, Bay Tanaka, bir belgenin kaynağını gizleyip üstünde tahrifat yapılınca, bunların diğer kaynaklardan alınan sayısız raporlardan hiç farkı kalmaz. İnsanın düşmanının sözlerini aslından okuması, o bilginin kıymetini yüzde elli artırır. Washington bu haberi karmakarışık bir şekle sokup Londra'ya bildirecektir. Bundan hiç şüphem yok. Şimdiden bunu yapmış olduklarını umarım. Fakat Amerikalılar ingiltere'nin başında dolaşan bu felaketi bildir memeyi kendi çıkarlarına daha uygun bulabilirler...

—Düşünce tarzınızı kabul ediyorum, binbaşım. Mesela şu anda bu bilginin hükümetinize yollanması için başka bir yol daha var. (Tanaka sinsi sinsi güldü.)

Bond telaşla masaya doğru eğildi.

—Size şerefim üstüne söz verdim zannederim.

—Binbaşım, ben İngiltere'deyken çok mut

luydum. İngilizler bana çok iyi davrandılar. Ben ise onların iyiliklerine bana yakışmayacak şekilde karşılık verdim. (Bond içinden demek bu bir onur meselesi diye düşündü.) Gençliğim ve vatanıma zafer getireceğini umduğum harp yüzünden böyle davrandığımı söyleyerek özür dileyebilirim. Bu kâğıt parçasının İngiltere için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Yazılı olanları hatırlıyor musunuz?

—Tamamiyle.

—Bunu kimseye anlatmamak için de şeref sözü verdiniz.

—Evet.

Kaplan Tanaka ayağa kalkarak elini uzattı.

—Şimdilik hoşça kalın, binbaşım. Birbirimizi sık sık göreceğimizi umarım.

Sert hatlı yüzü yine bir tebessümle aydınlandı. Fakat bu sefer hakikaten gülüyordu.

—Şeref, hareketlerden meydana gelen bir şeydir, binbaşım. Bambu rüzgârda eğilir. Fakat sedir ağacının tayfunda eğilmesi gerekir. Bunun anlamı, bazen görevin sözlerden daha mühim olduğudur. Bir araba sizi otelinize götürmek üzere bekliyor. Lütfen Dikko'ya en derin hürmetlerimi bildirin. Kendisi hükümete ait elektronik iç cihazların tamiri için bana bin yen borçlu...

Bond adamın elini sıktı.

—Teşekkür ederim, Bay Tanaka.

Küçük odadan çıkarken Bond'un aklında sadece bir şey vardı: Dikko'nun Melbourne ile irtibatı ne derece süratliydi. Melbourne Londra arasında irtibat ne kadar zamanda sağlanabiliyordu.

V. BÖLÜM
KAPLAN

Aradan bir ay geçti.

Bond, Bay Tanaka'ya artık Kaplan, Tanaka da Binbaşı Bond'a Bondo San diyordu. Kaplan, James Bond'a taktığı ismi açıklamıştı.

—James'i telaffuz etmek çok zor. Hem bu isim insanda yeteri derecede saygı uyandırmıyor. Bond ise Japonca "rahip" anlamına gelen Bonsan'a çok yakın. Yabancı kelimelerin sonundaki sessiz harfleri telaffuz Japonlar için çok güçtür. O zaman kelimenin sonuna o ekleriz. Onun için size de Bondo San diyelim.

—Bondo Japoncada domuz filan anlamına mı geliyor?

—Hayır, o kelimenin öyle bir anlamı yok.

—Sorduğum için özür dilerim. Japonlar yabancılarla gizli gizli alay etmeyi pek seviyorlar da...

—Hiç korkmayın. Son derece de saygılı bir isimdir.

Haftalar geçmesine rağmen Bond'un işinde belirli bir ilerleme olmamıştı. Sadece Bond, Kaplan ve Dikko arasında gerçek dostluğa benzer bir bağ kurulmuştu. İş saatleri dışında üç adam birbirlerinden ayrılmıyorlardı. Fakat

Bond, şehir dışında gezdikleri zaman ve gece eğlencelerinde Japonun kendisini devamlı ölçüp tarttığının farkındaydı. Dikko da Bond'un bu fikrini onaylamıştı.

—Epey ilerleme kaydettin, James. Kaplan sana bu kadar dostluk gösterdikten sonra birdenbire teklifini reddedemez. Zira bunu şerefsizlik sayar. Ortada bir şeyler dönüyor. Fakat ne olduğu hakkında en küçük bir fikrim bile yok...

* *

Birkaç gün sonra Bond tekrar Kaplan'ın tüneldeki gizli yerine çağırıldı.

Kaplan, sinsi sinsi gülüyordu:

—Bunu tekrarlamayacağınızdan eminim, dedi. Size gizlice haber vermiş olduğum harekât, Merkez tarafından belirsiz bir süre için ertelendi.

Bond gülümsedi:

—O özel bilgiye teşekkür ederim. Üç hafta önce göstermiş olduğunuz yakınlığın uluslararası gergin havayı nasıl yumuşattığının farkında mısınız? Bilhassa vatanım bundan çok faydalandı. Ülkem, bana gösterdiğiniz bu cömertliği haber alsaydı size minnettar kalırdı. Acaba tekrar lütufta bulunacağınızı umabilir miyim?

Bond, Doğululara özgü nazik konuşmalara alışmıştı, fakat Dikko gibi konuşamıyordu. Dikko her süslü cümleye bir küfür katıyor ve Kaplart'ı da bir hayli güldürüyordu.

—Bondo San, bizden kiralamak istediğiniz aleti size verebilmemiz imkânsız gibi bir şey. Fakat bunu verebildiğimiz takdirde de kirası pek yüksek olacaktır. Dürüst bir tüccar gibi konuşacağım. Ülkeniz "1001 Marifet"ten tam anlamıyla yararlandığı takdirde ülkem sizden çok büyük şeyler isteyecektir...

—Çin'de oldukça önemli bir şebekemiz var. Adına Macao "Mavi Hat" deniyor. Bu kaynağın meyveleri emrinizde olacaktır.

Kaplan'ın geniş yüzünde üzgün bir ifade belirdi. Fakat çekik gözlerinde yine de sinsi bir pırıltı vardı.

—Size kötü bir haber vereceğim için üzülüyorum, Bondo San. "Mavi Hat" şebekesi daha kurulduğu gün ajanlarım teşkilata sızdılar. Biz zaten o kaynağın bütün meyvelerini alıyoruz. İsterseniz size dosyaları da gösterebilirim. Biz o kaynağa "Portakal Yolu" adını verdik. Bilgilerin çok işimize yaradığını da itiraf etmeliyim. Takas yapabilmemiz için başka ne gibi şeyler düşünüyorsunuz?

Bond dayanamayarak güldü. J Şubesi'nin ve M.nin iftihar ettiği kaynak Mavi Hat'ın kurulabilmesi için çok uğraşılmış, çok masraf yapılmış ve tehlikeyle karşılaşılmıştı. Aslında Japonların hiç olmazsa yüzde elli ölçüsünde faydalanması için kurulmuşmuş.

Bu yolculuk Bond'un gözlerini iyice açmıştı. Sakin sakin:

—Başka değerli şeylerimiz var, dedi. Makinenizin çok kıymetli olduğunu bize ispat ettiniz. Şimdi de lütfen fiyatını söyler misiniz?

—Raflarınızda aynı değerde bir şey bulunduğundan emin misiniz? Bizim kaynağımıza benzeyen, fakat kalitesi daha düşük bir yerden elde edilen ve vatanımın savunması için önemli olacak malzemeniz var mı acaba?

—Şüphesiz, dedi James Bond. Azizim Kaplan, kararınızı verdikten sonra Londra'ya gidip bizim rafları gözden geçirmeniz daha doğru olmaz mı? Şefimin sizi kabul etmekle şeref duyacağından eminim...

—Pazarlık için tam bir yetkiye sahip değil misiniz?

—Buna imkân yok, dostum. Bizim güvenlik kurallarımız çok sıkıdır. Onun için mallarımızın tamamı hakkında bilgim bile yok. Yalnızca bana söyleyeceklerinizi şefime bildirmek ve benden isteyeceğiniz şahsi vazifeleri yapabilecek durumdayım.

Kaplan Tanaka bir an düşünceli bir tavır takındı, Bond'un son sözlerini zihninden geçiriyordu galiba. Sonra 007'yi bir geyşa lokantasına davet ederek bahsi kapattı, Bond da öğrendiklerini Melbourne ve Londra'ya bildirmek üzere oradan ayrıldı. İçi pek rahat değildi.

*

Bond geyşa partisinden sonra Kaplan'ın odasında oturuyordu. Kaplan biraz önce tatlı tatlı genç adamı ölümle tehdit etmişti. Bond'un oturduğu odanın duvarlarındaki kaplanlar genç adama kükrer gibiydi. Sigara tablası bile bir kaplan pençesinin içine yerleştirilmişti. Bond'un oturduğu koltuk da kaplan derisiyle kaplanmıştı. Tanaka "kaplan yılı"nda doğmuştu. Oysa Bond "fare yılı"nda dünyaya gelmişti. Tanaka bunu Bond'a büyük bir zevkle söylemişti.

Bond sakesinden bir yudum alıp:

—Azizim Kaplan, diye mırıldandı, beni dünyadan kaldırma zahmetini size yüklemeyi kesinlikle istemem. Yani bu sefer sedir ağacının tayfunda eğilemeyeceğini mi söylemek istiyorsunuz? Öyle olsun. Bu defa size bütün şerefimle söz veriyorum.

Kaplan bir iskemle çekip alçak masanın önüne oturdu. Bond'un tam karşısındaydı. Bir kadehe kendisi için bolca suntory doldurup

üstüne soda ilave etti ve tatlı bir sesle konuşmaya başladı.

—Memleketinizle ilgili olaylar dışında verdiğiniz sözü tutan bir insan olduğunuzu biliyorum, Bondo San. Oysa bu hadisenin ülkenizle ilgisi yok. Size çok enterasan bir hikâye anlatacağım.

Tanaka iskemlesinden kalkıp oturarak lotus vaziyeti aldı. Bu durumda daha rahat ettiği belliydi. Bir hikayeci gibi sözlerine devam etti:

—Meiji Devri'nin başlangıcından beri zaman zaman yabancılar memleketimize gelip yerleşmişlerdir. Biliyorsunuz, Meiji yüz sene önce tahta çıkarak Japonya'nın batılılaşmasına ve modernleşmesine doğru ilk adımı atan imparatordur. İlk çağlarda Japonya'ya yerleşen yabancıların çoğu kaçaklar ve filozoflardı. Bunların çoğunluğunu da tahmin ettiğiniz gibi Amerikalılar teşkil ediyordu. Kendi kültüründen kaçmak isteyen Amerikalılara Doğu'daki hayat ilginç geliyor. Herhalde siz de kabul edersiniz ki, Amerika'da hayat gitgide cazibesini kaybediyor. O hayattan ancak bol yemek, televizyon ve araba gibi parlak oyuncaklardan zevk alan aşağı tabaka hoşlanıyor. Buraya yerleşen Amerikalılar sempatik insanlar. Ama aşağı sınıftan kimseler tabii. Kadınlarımızın köle gibi davranmalarından hoşlanıyorlar. Aslında bu yüzeysel bir şey. Yaşantımızdaki bu gibi şeyler hoşlarına gidiyor. Amerika'daki karışıklığı göz önüne alacak olursanız çok düzenli bir hayat sürdüğümüz ortaya çıkar. Mesela, bir çay merasimi, çiçek tanzimi veya piyeslerimiz hoşlarına gidiyor. Aslında bunların hiçbirinden bir şey anlamıyorlar. Sonra kendilerinin bahse değer ataları veya aileleri olmadığı için bizim

eskiye gösterdiğimiz hürmete ve geçmişe tapmamiza da hayranlar.

—Fazla sert konuştunuz, Kaplan. Durumlan söylediklerinize uymayan bir sürü Amerikalı arkadaşım var. Siz herhalde küçük rütbeli Amerikan askerlerinden söz ediyorsunuz. İrlandalı, Alman, Çek ve Polonya aslından ikinci nesil Amerikalılardan yani. Doğu'daki ülkelerin tarlalarında ve kömür madenlerinde çalışacak yerde Amerikan Bayrağı'nın gölgesi altında kabara kabara dolaşıyorlar.

Kaplan Tanaka hürmetle adeta yerlere kadar eğildi.

—Beni affedin, Bondo San. Haklısınız. Ben hikâyemi unutup değersiz konulara daldım. Memleketim işgal edildiği için duyduğum tiksintiyi anlatmak üzere çağırmadım sizi buraya. Özür dilerim. Aslında siz haklısınız. Bir sürü kültürlü Amerikalı bu memlekete yerleşmiştir. Kendileri de çok kıymetli arkadaşlarımdır. Hatamı düzeltmekle iyi ettiniz.

—Tabii Kaplan, vatanım asırlardır işgal yüzü görmemiştir. Eski bir kültürü bir yenisiyle ortadan kaldırmaya kalkmak felaketine de uğramadık. Aynı şartlar altında sizin gibi düşünürdüm herhalde. Lütfen hikâyenize devam edin.

—Dediğim gibi Japonya'ya yerleşmiş olan yabancılar var. Çoğu kimseye zararı olmayan ilginç insanlar. Fakat bu sene ocak ayında memleketimize gelen biri şeytandan farksız bir mahlûk olduğunu ortaya koydu. Bu adam bir canavar. Belki güleceksiniz, Bondo San. Fakat gerçekten insan kılığına girmiş bir şeytan.

—Bir sürü kötü insanla karşılaştım, Kaplan. Çoğu biraz çılgındı. Bu adam da öyle mi?

—Tam aksi. Bu adamın her şeyi hesaplı. Bir

defa, Japon psikolojisinden iyi anlıyor. Bu yüzden onun bir dahi kadar akıllı olduğuna kanaat getirdim. En iyi bilginlerimiz ve doktorlarımız onun dünya tarihinde rastlanmamış bir araştırmacı ve koleksiyoncu olduğu fikrindeler.

—Peki bu adam ne koleksiyonu yapıyor?

—Ölüm koleksiyonu.

VI. BÖLÜM

ÖLÜM KOLEKSİYONCUSU

James Bond bu sözlere gülümsedi.

—Ölüm koleksiyoncusu ha? Adam mı öldürüyor yani?

—Hayır Bondo San, öyle değil. İnsanları kandırıyor, ikna ederek intiharlara itiyor. (Kaplan'ın geniş alnında çizgiler belirdi.)Hayır, bu da değil. Bu adamın intihar için sadece imkân yarattığını söylemeliyim. Son altı ay içinde beş yüzden fazla Japonun ölümüne neden oldu.

—Neden kendisini tutuklayıp asmıyorsunuz?

—Bondo San, bu o kadar kolay değil. En iyisi başından başlayayım. Bu yılın ocak ayında, Doktor Guntram Shatterhand adında biri yasal yolla ülkemize girdi. Yanında, genç kızlık adı Bedon olan Bayan Emmy Shatterhand bulunuyordu. Ellerinde İsviçre pasaportu vardı. Doktor kendisinin botanik uzmanı olduğunu ve tropiklere yakın yerde yetişen bitkilerle ilgilendiğini bildirdi. Yanında, Paris'in Jardin des Plantes gibi botanik müzelerinden almış olduğu referanslar vardı. Referanslar pek açık değildi. Adam hemen Japonya'daki Bahçeler Müdürlükleri ve Tarım Bakanlığı ile temasa geçti. İlgililer, Dok

tor Shatterhand'ın Japonya'da bir milyon sterlin harcayarak egzotik bir bahçe veya park kurmak niyetinde olduğunu öğrenince hem şaşırdılar, hem sevindiler. Bu bahçeye dünyanın dört tarafından paha biçilmez bitkiler ve ağaçlar getirtilip dikilecekti. Adam bunlar için kendi cebinden masraf edecekti. Bitkiler hakkında bilginiz varsa bunun çok para isteyen bir şey olduğunu anlarsınız.

—O konuda hiç fikrim yok. Florida'dan palmiye ağaçları ve tropik çiçekler getirten Teksaslı milyonerler gibi hareket edecekti demek.

—İyi bildiniz. Neyse, park halka açılmayacaktı. Fakat Japon uzmanlar orada araştırmalar yapacak ve çalışacaklardı. Bu teklif hükümet tarafından kabul edildi tabii. Buna karşılık da, doktora on yıl Japonya'da oturma izni verildi. Böyle bir izin pek ender verilir. Bu arada Göçmen Bürosu, âdet yerini bulsun diye benim kanalımla doktor hakkında araştırma yaptırdı. İsviçre'de temsilcim bulunmadığı için işi CIA'ya açtım. Bir müddet sonra da adamın dürüst olduğu belirtildi. Adamın İsveç'te doğduğu sanılıyor. Kendisini İsviçre'de pek tanımıyorlardı. Lozan'da iki odalı bir dairesi vardı. Bu da İsviçre'de oturduğunu gösteriyordu. Orada oturabilmek için insanın en az iki odası olması gerekiyormuş. Yalnız Union Banques de Suisse'deki kredisi birinci sınıftı. Bunun için de insanın milyonları olması gerekirmiş. İsviçre'de para insanın durumunu gösteren en önemli belgedir. Sonuçta, İsviçre doktorun lehinde rapor vermişti. Yalnız adamın botanikçi olup olmadığına dair bir şey bilmiyorlardı. Jardin des Plantes ve Kew Gardens adamın çok hevesli bir amatör olduğunu,bu enstitülere kıymetli tropik bitkiler

hediye ettiğini bildirdiler. Adam bu bitkileri araştırma için gittiği yerlerden getirmişti. İşte böyle ilginç ve para bakımından sağlam bir vatandaş. Zararsız çalışması da Japonya'nın lehine olurdu değil mi?

—Öyle gözüküyor.

—Doktor bol para harcayarak ülkemizi gezdikten sonra, güney adamız Kiyuşu'daki yarı yıkık bir şatoyu beğendi. Bu şato sahilin en uzak köşesinde, Fukuoka'ya yakın bir yerdeydi. Eskiden orada adanın valisi otururmuş. Bir zamanlar Rus Donanması'nın bozguna uğradığı Çuşima Boğazı'na bakan şatolardan biri. Fakat doktorun seçtiği şatoda, son dünya savaşına kadar zengin bir tekstil milyoneri oturuyormuş. Neyse sonunda bir sürü inşaatçı ve dekoratör şatoya doluştular. Bu arada doktorun dünyanın her tarafına ısmarladığı bitkiler de gelmeye başladı. Tarım Bakanlığı'nın özel izniyle bitkiler gümrükten geçirilip uygun yerlere dikildi. Bu arada doktorun o şatoyu seçmesinin diğer nedenini de belirtmeliyim. Şatonun beş yüz dönüm kadar arazisi vardır. Arazide volkanik sıcak su kaynakları bulunuyor. Japonya'da bunlara çok sık raslanır. Bu kaynaklar sayesinde tropik bitkilerin istedikleri ısı sağlanacak,yaşamaları temin edilecekti. Doktor ve bir hayli çirkin olan karısı çabucak şatoya yerleştiler, etraftan hizmetkâr toplamaya başladılar. (Kaplan'ın yüzünde üzüntülü bir ifade belirdi). İşte o zaman, Fuku oka Polis Müdürü'nün gönderdiği raporu saçma diye bir kenara atmamalıydım. Polis müdürü, doktorun yanına sadece Kara Ejderha Cemiyeti' nin eski üyelerini aldığını yazıyordu.

—Peki, o nedir?

Kaplan:

—Neydi, diye düzeltti. Bu cemiyet savaştan önce resmen dağıtıldı. Vaktiyle Japonya'nın en korkulan ve en kuvvetli gizli teşkilatıydı. Yüz yıl önce Meiji'nin reformlarından sonra işsiz kalan birtakım savaşçılar, sürünecek hale geldi. Bu cemiyeti onlar kurdu, daha sonra teşkilata gangsterler, etrafa dehşet saçan kötü adamlar, ordudan kovulanlar, gizli ajanlar, maceraperestler ve buna benzer serseriler doluştu. Bu arada isim yapmış birkaç kodaman ve hatta bakan bu cemiyete girdi. Çünkü pis işleri halletmek için Kara Ejderha'dan istifade ediyorlardı. Ben, doktorun gidip eski haydutların yatağı olan bir yeri seçmesine şaşırmıştım. Japonya'nın o köşesi, o cemiyetin merkeziydi. Kara Ejderha'nın eski şefi Tornaya Mitrusu, Fukuokalıydı. Terörist Hirota ve Tohokai'nin başkanı Nakao da öyle. O bölge daima namussuzların yuvası oldu. Hâlâ da öyledir. Bu aşırı akımlar bir türlü ortadan kaldırılamıyor. Neyse Doktor Shatterhand, son derece azılı ve tehlikeli yirmi kadar serseriyi etrafına toplamakta güçlük çekmemiş. Onları bahçıvan ve uşak kılığına sokmuş. Bir seferinde polis müdürü misafirimizi ikaz etmeyi düşünmüş, fakat doktor kıymetli bitki koleksiyonunu korumak için muhafızlara ihtiyacı olduğunu söyleyerek onu savmış. Bu da akla yakın geldi bana. Zaten doktoru Tokyo'da yüksek şahıslar koruyordu. Vali bile doktora çok ilgi göstermiş.

Kaplan Tanaka susup Bond'un kadehine tekrar sake doldurdu. Bond bunu fırsat bilip, bu cemiyetin ne derece tehlikeli olduğunu sordu. Acaba ÇinlilerinTong'ları kadar kuvvetli miydi?

—Daha da güçlü. Kara Ejderha onlardan yüz kat korkunçtu. İçlerinden birinin insana

musallat olması ölüm demekti. İnandıkları bir amaç da yoktu. Sadece para için çalışırlardı...

—Peki, İsviçre'den gelen doktorun yönetiminde bir kötülük yaptılar mı?

—Hayır, o adamlar doktorun muhafızları. Mesele çok başka. Bir hayli de karışık. Sizin anlayacağınız, Shatterhand "Ölüm Bahçesi" diye bir yer yarattı.

Bond kaşlarını kaldırdı. Japon Gizli Servisi'nin başında bulunan Kaplan'ın böyle şeyler söylemesi tuhaftı.

Kaplan altın dişlerini göstererek güldü.

—Bondo San, kafanızdan geçenleri anlıyorum. Beni sarhoş veya deli sanıyorsunuz. Dinleyin, Doktor Shatterhand o ünlü parkını zehirli bitkilerle doldurdu, göllerle derelere zehirli balıklar attırdı. Her tarafa yılanlar, akrepler ve zehirli örümcekler yerleştirdi. Kendisine ve karısına o zehirli mahluklardan hiçbir zarar gelmiyor. Zira adam ne zaman şatodan çıksa, hep onyedinci yüzyıldan kalma zırhlar giyiyor. Kadın da kendisini koruyacak bir kıyafet bulmuş. Doktorun adamlarına da bir şey olduğu yok. Çünkü onlar da dizlerine kadar çıkan lastik çizmeler ve gazlı bezden maskeler takıyorlar.

—Çok garip!

Kaplan eve girer girmez sırtına giydiği sabahlığın cebine elini sokup birkaç kâğıt çıkardı. Sonra Bond'a uzattı.

—Biraz sabırlı olun. Ben zehirli bitkiler hakkında bir şey bilmiyorum. Sizin bildiğinizi de sanmıyorum. İşte doktorun diktiği bitkilerin listesiyle, Tarım Bakanlığı'mızın bu konudaki fikirleri. Okuyun, öğrenmek sizi ilgilendirecektir sanırım.

Bond kâğıtları aldı. Birinde zehirli bitkiler

hakkında bir yazı vardı. Onu liste takip ediyordu. Her sayfaya Tarım Bakanlığı'nın damgası vurulmuştu. Bond okumaya başladı.

1 Çıldırtan Zehirler. Belirtileri: hayaller, çılgınlık, gözbebeklerinin büyümesi, ağız kuruması, sonunda felç.

2 Sarhoş Eden Zehirler. Belirtileri: kan dolaşımının hızlanması, hareketsizliğin ahenksizliği, çift görme, uyku ve derin koma.

3 Uyuşturucu Zehirler. Belirtileri: baş dönmesi, kusma, karın ağrıları, bulanık görme, felç, baygınlık, nefes alamayıp boğulma.

4 Takat kesen Zehirler. Belirtileri: uyuşma, ağız yanması, karın ağrıları, baş dönmesi, kusma, sayıklama, felç.

5 Tahrik eden Zehirler. Belirtileri: mide ve boğazda acılar, susama, mide bulantısı, kusma, şok yüzünden ölüm.

DOKTOR SHATTERHANDTN İTHAL ETMİŞ OLDUĞU ÖRNEKLERİN LİSTESİ:

Jamaica Kornus ağacı, balık zehiri ağacı: Dokuz metre boyunda, beyaz ve kahverengi çiçekli ağaç. Sarhoş edici. Zehirli maddesi: pisci dine. Karayip bölgesi.

Nux Vomica ağacı, zehirli fındık, karka inciri: 12 metre boyunda, parlak kabuklu, meyveli bir ağaç. Meyveleri acıdır. Yeşilimsi beyaz çiçekli. En zehirli kısımları çekirdekleridir. Zehirli maddesi: striknin, brusin. Güney Hindistan ve Java...

Afrika zehir ağacı: Yerlilerin ok ucuna sürdükleri kurar zehiri bu ağacın kabuğundan elde edilmektedir. Uzun dallı. Solunum sistemini felce uğratarak bir saat içinde öldürür. Zehirli maddesi: kurar, striknin, brusin. Güyan.

St.İgnatus fasulyesi: Bodur ağaç çekirdekle

rinden brusin elde edilir. Filipinler.

İpecaucuanha: Çalı cinsi bir bitki. Yatıştırıcı zehir. Zehirli maddesi: emetine. Kökten çıkarılır. Brezilya.

Beyaz tüylü Kombe fasulyesi: Gövdesi kalın sarmaşık, 1.80 boyunda. Zehirli maddesi: Strophantin. Takat kesen bir zehir. Batı Afrika.

Beydencir veya Gene otu: Çekirdeklerinden hintyağı çıkarılır. Aynı zamanda esas zehir, çizik veya yaradan kana karışırsa 7 ila 10 gün içinde öldürür. Bir miligramın yüzde biri doksan beş kiloluk bir adamı öldürebilir. İştah kesilir, sayıklamalar başlar. Baygınlıklardan sonra hasta ölür. Hawaii, Güney Amerika.

Adi zakkum: Kökleri, kabuğu, özsuyu, çiçeği ve yaprakları öldürecek kadar zehirlidir. Kalbe tesir eder. Hindistan'da cüzzama karşı, çocuk düşürmede ve intiharda kullanılmaktadır. Hindistan, Hawaii.

Kumsandığı ağacı: Ağacın her tarafından şiddetli bir kusturucu çıkartılmaktadır. Brezilya'da balık zehirlemek için kullanılır. Yutulursa zararsızdır, fakat bir yaradan kana karışırsa öldürücüdür. Hasta 7 ila 10 gün içinde ölür. Orta ve Güney Amerika.

Çin ağacı: Bodur ağaç, güzel,koyu yeşil yapraklı. Eflatun çiçekli. Meyvede sinir sistemini zehirleyen uyuşturucu bir madde bulunmaktadır. Hawaii, Orta ve Güney Amerika.

Kurtas fındığı: Çalı cinsi bir bitki. Çiğ çekirdekleri bitkinlik verdiği için öldürebilir. Karayipler.

Meksika patatesi: Yabani patates. Zehirli maddesi: solanine. Orta ve Güney Amerika.

* *

Bond kâğıtları geri verdi. Sonra:

—Doktor Shatterhand'ın bahçesi gerçekten ilginç bir yer olmalı, dedi.

—Güney Amerika'da bulunan Piranha balığını duymuşsunuzdur herhalde. Bu balıklar koca bir atı bir saatten az zamanda yiyip kemiklerini bırakırlar. Sayın doktorumuz Japonların milli balığı mercan yerine bunları seçerek göllerine atmış. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi?

Bond:

—Hayır, diye cevap verdi anlamadım. Bu iyi niyetli doktorun amacı nedir?

VII. BÖLÜM

ÇİÇEKLİ ÖLÜM

Sabahın üçü olmuş Yokohama'nın trafik gürültüsü dinmişti. James Bond kendini hiç yorgun hissetmiyordu. İsviçreli doktorun hikâyesi onu çok ilgilendirmişti. Kaplan bu korkunç hikâyeleri herhalde onu eğlendirmek için anlatmamıştı. Bir nedeni vardı. Acaba neydi bu sebep?

Kaplan eliyle yüzünü sildi:

—Bugünkü Ashi Gazetesi'nin akşam baskısını okudunuz mu? Bir intihardan söz ediliyordu.

—Hayır, okumadım.

—On sekiz yaşında bir öğrenci, üniversite sınavında başarısızlığa uğramış. Tokyo dışında bir semtte, oturduğu yerin yakınında büyük bir inşaat varmış. Bir işçi temel kazıkları çakıyor muş. Delikanlı birdenbire işçilerin yanından geçip koşmuş, kazığın altına kafasını koymuş!

—Korkunç bir şey! Peki ama neden?

—Ailesinin ve atalarının şerefini lekelediğine inanıyormuş. Borcunu böyle ödemiş. Japonlar da en kötü taraf, intihara olan düşkünlüktür.

—Fakat sınavını veremeyen çocuk daha aşağı derecede bir yere girebilir, orada sınav

verebilirdi. Biz İngiltere'de sınavda geçemezsek "boş ver" deriz. İntihar etmek aklımıza bile gelmez. Bu şeref değil, büyük şerefsizlik olur bizde. Korkaklık, hayata karşı koyamamak gibi bir şey bu.

—Japonya'da durum bambaşkadır.

Bond omuz silkti.

—O çocuk intihar etme cesaretini bulabildiğine göre kendisine yazık olmuş. Aslında Japonya'da intihar bir şiddet ifadesidir. Hayatınızı önemsemiyorsanız, başkalarının hayatına hiç aldırmayacaksınız, demektir. Geçen gün ana yollardan birinin kavşağında bir trafik kazası gördüm, birkaç kişi birden yaralandı. Polis yaralıları hastaneye yollayacağı yerde adamlara oldukları yerden kalkmamalarını söyledi. Yattıkları yerler tebeşirle işaretlenip resim çekilecekti. Herhalde mahkemede kullanılmak için...

Kaplan kayıtsızca:

—Her zaman böyle yapılır, diye cevap verdi. Bizde nüfus çok fazla. Bir araba kazasında birkaç kişi ölürse bir problemimiz daha halledilir. Ama söylediklerinizde bir gerçek payı var. Bizde intihar sizin ülkenizde olduğu gibi utanılacak bir şey değildir. Her yıl 25.000 Japon intihar eder. İntihar ne kadar gösterişli olursa o kadar taktir edilir. Geçenlerde genç bir öğrenci kendi kafasını kesmeye çalışarak büyük ün kazandı. Sevgililer elele tutuşup Niko'daki Kegon Şelalesi'ne atlar. Oşima Adası'ndaki Mihara Yanardağı da çok tutulur.

—Kana susamış ihtiyar bir tilkisiniz siz, dedi Bond. Fakat bunları bana neden anlatıyorsunuz? Bunun dostunuz Shatterhand ve güzel bahçesiyle ne ilgisi var?

—Var, Bondo San! Tamamen onunla ilgili.

Sayın doktorun bütün itirazlarına rağmen, zehirli bahçesi Japonya'nın en aranan intihar yeri haline geldi. O parkta her şey var. İntihar edecek şahıs, önce Kyoto'ya gidiyor. Sonra Japon tarihiyle dolu iç denizden vapurla geçiyor. Beppu'daki istasyondan da bir trene biniyor. Veya taksiye atlayarak, yahut yürüyerek Fukuoka'ya gidiyor. O güzel sahili ve esrarlı Ölüm Şatosu'nun insanı ürperten surlarını seyrediyor ve onlara tırmanarak bahçeye giriyor. Sayın doktor bunlara çok üzülüyor tabii. Adam üstünde kurukafa ve kemik olan bir sürü tehlike levhaları asmış. Fakat onlar daha çok reklam vazifesi görüyor.

—Çıldırmışsınız, Kaplan. Neden o adamı tutuklayıp orayı yıkmıyorsunuz?

—Bunu nasıl yaparım. Japonya'ya bu ender bitki koleksiyonunu hediye ettiği için mi? Bir milyon sterlinlik bir malikâneyi nasıl yakarım. Kötü adam bir şey yapmadı ki. Tabii istese topraklarını daha iyi koruyabilir. Muhafızları devamlı olarak parkta nöbet tutabilir. İşin tuhafı doktor can: urtaran çağırdığında kurbanların hepsi ölmüş bulunuyor. Hem ekserisi de o çukurlardan çıkarılmış bir çuval beyaz kemik halinde oluyor. Size gösterdiğim listeyi hatırlayarak hiç olmazsa bir kişinin sakat ya da kör kaldığını tahmin etmişsinizdir. Doktor da bu işe çok şaştığını söylüyor. Kör olan veya kafalarını kaybeden kurbanların yanlışlıkla o çukurlara düştüğünü iddia ediyor. Belki öyledir. Fakat dediğim gibi, kendisine beş yüzden fazla kurban verdik.

—Şimdiye kadar neler yapıldı?

—Araştırma heyetleri doktoru ziyaret etti. Doktor büyük bir nezaket göstermiş. Kendi

sini izinsiz parka girenlerden kurtarmaları için yalvarmış. Bu insanların, işini engellediklerini ileri sürmüş. İntihar edenler kıymetli fidanları kırıp, bitkileri koparıyorlarmış. Doktor bizimle işbirliği yapmaya hazır. Bu işten vazgeçmesi dışında teklif edilecek her çareye başvurmaya razı. Yaptığı işi çok seviyormuş. Japon botanikçiler de kendisini çok taktir etmekteymiş. Bir sürü laf. Doktor başka bir teklifte de bulunmuş. Bir araştırma şubesi kuracak, bitki ve ağaçlardaki zehirleri çıkarıp ilgili tıp araştırma merkezlerine hediye edecekmiş. O zehirlerden çoğunun ilaç sanayinde kullanıldıklarını biliyorsunuz tabii...

—İyi ama, neden bütün bunlarla siz ilgileniyorsunuz?

Bond'un uykusu gelmeye başlamıştı. Saat dört olmuş, damların rengi hafif hafif farkedil meye başlamıştı...

Tanaka:

—Bir ay önce, Bondo San, dedi en iyi adamlarımdan birini oraya sokarak o işin içyüzünü öğrenmek istedim. İçişleri Bakanı öyle emir vermişti. O da emri Başbakan'dan almış. İyi bir adam seçtim, oraya girecek, gördüklerini bana bildirecekti. Bir hafta sonra, sahilde denizden çıkarılıp kurtarıldı. Kör olmuş ve şuurunu kaybetmişti. Vücudunun alt kısmı tamamen yanmıştı. Tek sözü "yusufçuklar" oldu. Adam ölene kadar hep onu tekrarladı. Zaten çabucak öldü. Sürekli "harabe"ve "pembe yusufçuklar mezarların üstünde dolaşıyor," diyordu.

James Bond bütün bunların ancak bir rüyada olabileceğini düşündü. Oysa olay gerçekti. Kaplan bu olayı anlatmak için kendisini niçin bu eve getirmişti? Bunu yalnız olduğu için

mi yapmıştı, yoksa güvenebileceği kimse mi yoktu?

—Sonra ne yaptınız?

Kaplan Tanaka dikkatle James Bond'a baktı.

—Yapılacak ne vardı ki? Amirlerimden özür dilemekle yetindim. Bir hal çaresinin ortaya çıkmasını, sizin gelmenizi bekledim...

—Benim gelmemi mi?

—Sizi gönderdiler. Başka biri de olabilirdi.

James Bond esnedi. Gece bitmeyecekmiş gibi geliyordu.

—Kaplan, dedi artık yatma zamanı geldi. Bu işin üst tarafını yarın konuşalım. Size elimden geldiğince akıl vermeye çalışacağım. Bunun zor bir mesele olduğunu anlıyorum.

Koltuğundan kalkmaya yeltendi.

Kaplan emredercesine:

—Oturun, Bondo San, dedi. Vatanınızı bir parça düşünüyorsanız buradan yarın ayrılırsınız. (Saatine baktı.) Tokyo İstasyonu'ndan on ikiyi yirmi geçe hareket edeceksiniz.Kiyuşu'nun güneyinde bulunan Fukuoka'ya gideceksiniz. Otelinize dönmeyeceksiniz. Dikko'yu da görmeyeceksiniz. Şu andan itibaren benim emrimdesi niz. (Sesi birden yumuşadı.) Anlaşıldı mı?

Bond bir anda doğruldu.

—Tanrı aşkına, siz neden bahsediyorsunuz, Kaplan?

Kaplan Tanaka:

—Geçen gün büromda bir söz söylediniz, dedi. 1001 Marifet'e karşılık isteyebileceğim her türlü işi yapmaya hazır olduğunuzu bildirdiniz. Bunun sorumluluğunuz dahilinde olduğunu belirttiniz.

—Sorumluluğumda olduğunu söylemedim.

Sadece kişisel sorumluluğuma dayanarak istediğiniz her şeyi yapabileceğimi anlattım.

—Bu kadarı da bana yeterli. Size güvenerek Başbakan'dan izin istedim. Bana dilediğim gibi hareket edebileceğimi bildirdi. Yalnız bu devlet sırrını bir o bir de ben biliyordum. Artık siz öğrendiniz...

Bond sabırsızlandı.

—Ne yapmamı istiyorsunuz?

Tanaka:

—Ölüm Şatosu'na girip oradaki ejderi öldüreceksiniz, dedi sakin bir tavırla...

VIII. BÖLÜM

DEĞİŞİM

Siyah araba günün güzel olacağını müjdeleyen çiğle ıslanmış boş caddelerde hızla ilerliyordu.

Tanaka spor bir kıyafet giymişti. Bond'a bir hamama gittiklerini, orada tipinin makyajla değiştirilerek Japona benzetileceğini belirtmişti.

Kaplan'a göre doktor ölüm saçan bir mahluktu. Belki deli olduğu için böyle hareket ediyor veya bundan zevk alıyordu. Bu adamın öldürülmesine hükümet karar vermişti. Fakat siyasi nedenlerle bunu bir Japonun yapması imkânsızdı. Bond, ortaya tam zamanında çıkmıştı. Kendisinin bu tip gizli kapaklı işlerde tecrübesi vardı. Bond İsviçreli botanikçiye bir kini olmadığını söylemişti. Kaplan da beş yüz insanı öldüren bir mahluka herkesin kin besleyeceğini ileri sürmüştü. Hem Bond 1001 Marifet'i elde edebilmek için bu işi yapmak zorundaydı. Bu nedenle vicdanı rahat olacaktı...

Bond istemeye istemeye işi kabul etmişti ve o işi başarmanın imkânsız olduğunu söylemişti. Japonya'da bir yabancı hemen farkedilirdi. Kaplan bunu düşündüğünü ve özel bir hamama uğrayıp o hususu halledeceklerini açıklamıştı.

Ayrıca hamamdaki tedavinin bir kısmından çok memnun kalacağını da ilave etmişti.

Hamanın içi daha çok bir Japon hanına benziyordu. Holün tahtaları cilalıydı. Sabahın beşi olmasına rağmen geleneksel kostümler giymiş neşeli üç kadın gülümseyerek onları karşıladı. Karşılıklı eğilip selamlaştıktan sonra, Tanaka bir şeyler söyledi.

Bond ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Kadınlar ağızlarını örterek gülüştüler. Bond bir kadının peşinden koridorda ilerledi. Açık bir bölmeden geçerek içinde hamam ve yatak bulunan küçük bir odaya girdi. Dar bir şort ve beyaz sutyen giymiş bir genç kadın yerlere kadar eğilerek:

—Affedersiniz, dedi ve Bond'un pantolonunun düğmelerini çözmeye koyuldu.

Bond o biçimli küçük eli tuttu. Sonra bölmeyi kapatmak üzere olan diğer kadına döndü. Emreder gibi sordu.

—Tanaka San?

Kaplan'ı çağırdılar. Kaplan külotla kalmıştı.

—Ne var?

Bond:

—Beni dinleyin, Kaplan. Bu güzel kadınla çok iyi geçineceğimizden eminim. Yalnız ne olacağını anlamalıyım. Ben mi onu yiyeceğim, yoksa o mu beni? dedi.

Japon sabırla cevap verdi.

—Soru sormadan emirlere itaat etmesini öğrenmelisiniz, Bondo San. Şu birkaç günlük ilişkimiz bu temele dayanacak. Şu sandığı görüyor musunuz? Kadın sizi soyunca altında kömür ateşi yanan o sandığa yatıracak, terleyeceksiniz. On dakika sonra kadın sizi sandıktan çıkarıp tepeden tırnağa yıkayacak. Sonra kendi

sine verilmiş olan ve kolay kolay çıkmayan koyu renk bir boyayı şu küvete dökecek. Küvete girip dinlenecek, yüzünüzü ve saçlarınızı ıslatacaksınız. Daha sonra kadın sizi kurulayıp saçlarınızı Japon tarzında kesecek, yatağa yatırıp masaj yapacak. Sonra uyuyacaksınız. Sabah jam bonlu yumurta ve kahveyle uyandırıldığınızda kadını öpüp "günaydın" diyeceksiniz ve tıraş olacaksınız veya o sizi tıraş edecek.

Tanaka sert bir tavırla kadına bir şeyler sordu. Kadın saçlarını geriye iterek cevap verdi.

Tanaka:

—On sekiz yaşındaymış. Adı Mariko İçiban. Mariko "gerçek" anlamına gelir. İçiban ise "Bir Numara" demektir. Bu tip yerlerde kadınların numaraları vardır. Lütfen bundan sonra beni rahatsız etmeyin. Ben de aynı şekilde eğlenmek niyetindeyim. Yalnız benim için ceviz boyasına ihtiyaç yok. Lütfen bana inanın. Benim emrim deyken canınızın yanmayacağından emin olabilirsiniz. Keyfinize bakın. Son gününüzmüş gibi her dakikanın zevkini ayrı ayrı çıkarın.

James Bond, bu sözlerden bir kısmının ne anlama geldiğini iyi anlamıştı. Mariko pantolo nuyla gömleğini çıkarırken Bond kadının çenesini tutup kaldırdı, onu dudaklarından öptü.

Daha sonra tahta sandıkta oturmuş terlerken, M. ile konuşmasını hatırladı. İhtiyar kendisine siyasi bir işe gideceğini ve yanına silah almamasını söylemişti. Bond'un dudakları alaylı bir tebessümle büküldü. O anda çok yorgun, biraz sarhoş ve hayli neşeliydi.

Mariko, duvardaki aynaya bakıp saçlarıyla kaşlarını düzeltiyordu. Bond:

—Mariko, diye seslendi, beni çıkar.

Genç kadın gülümseyerek eğildi. Sonra ağır

ağır sutyenini çıkarıp tahta sandığa yaklaştı.

Bond hâlâ düşünüyordu. Kaplan ona yeni bir insan olacağını söylemişti. Mariko'nun ellerini tuttu. Mariko onu kendisine doğru çekip sandıktan çıkarırken, Bond dikleşen göğüslerine baktı.

*

* *

Tokyo İstasyonu'nun kalabalık geçitlerinde ilerleyen Kaplan'ın peşindeki adam, gerçekten yeni bir şahsiyetti. Bond'un yüzüyle ellen kahverengiye boyanmıştı. Siyah saçları iyice yağlanmış ve kesilmişti. Kahkülü alnının ortasına kadar iniyordu. Kaşlarının uç kısımları tıraş edilmişti ve kaşları yukarıya doğru yükseliyordu. Bond, diğer yolculara benzer bir kılıktaydı. Beyaz pamuklu gömleğine ucuz örgü bir kravat, onun tam ortasına da bir altın iğne takmıştı. Hazır siyah pantolonunun altına adi siyah plastik sandaletlerle, koyu mavi naylon çorap geçirmişti. Yıpranmış Japon Havayolları çantasını omzuna asmıştı. Çantada bir gömlek, bir atlet külot ve çoraplar vardı. Ceplerinde de bir tarak, içinde beş bin yen olan ucuz cinsten eskice bir cüzdan ve kalın bir çakı bulunuyordu.

Bond uzun boyuna rağmen, itişip kakışan kalabalığa uymuştu. Mariko onu giydirmekten büyük zevk duymuş, "tam bir Japon centilmeni" diyerek son defa Bond'u uzun uzun dudaklarından öpmüştü.

Kaplan:

—Oteldeki eşyalarınız, demişti, Dikko'nun apartmanına nakledilecek. Benimle geldiğinizden haberleri yok. Toba'ya gidip geceyi orada geçireceğiz. Fukuoka'ya gitmemiz uzun sürecek. Bu arada sizi yetiştirmem, Japon gelenekle

rini öğretmem lazım. Bu sayede daha az hata yapacaksınız...

Parlak turuncu ve gümüş renkli tren yanlarında durdu. Kaplan hemen içeriye daldı. Bond birkaç kadına yol verdi. Kaplan'ın yanına oturduğu zaman Japon hiddetle fısıldadı.

—İlk ders, Bondo San! Hiçbir zaman kadınlara yol vermeyin. Burada kadınlara hak tanınmamıştır. Ancak çok yaşlı bir adama nezaket gösterebilirsiniz. Başkasına asla. Anlaşıldı mı? Batılılara has şakalar da yapmayın. Ciddi bir işle meşgulüz.

007:

—Pekâlâ, Kaplan, dedi, ben böyle işin...

Japon, elini kaldırdı.

—Bu da ikinci uyarı. Lütfen küfretmeyiniz. Japon dilinde hiç küfür yoktur.

—Vay canına! Doğrusu çokşaşırdım, küfretmeyen şiddet taraftarı insanlar. Bu konuda bir yazı yazmak isterdim. Bir sınavı kaybettiğiniz zaman intihara kalkışmanızı ve sevgiliniz canınızı sıktığı zaman kafasını kesmenizi şimdi anlıyorum...

Kaplan güldü.

—Biz kadınları tren veya tramvay altına iteriz...

* *

Bond, ufak çubuklarla çiğ ahtapotu ve haşlanmış pirinci yemeye çalışırken çok güçlük çekti. Çubuklarla uğraşırken bir taraftan da pırıl pırıl parlayan çeltik tarlalarına bakıyordu. Böyle dalgın dalgın düşünürken birinin arkadan kendisine şiddetle çarptığını hissetti. Japonlar itip kakmaktan çok hoşlanıyorlardı anlaşılan. Başını çevirince arkadaki kompartımana giren

iriyarı adamın sırtını gördü. Adamın başına beyaz iplikler bağlanmıştı. Demek yüzünde maske vardı. Yerlerine döndükleri zaman Bond cüzdanının çarpılmış olduğunu gördü.

Kaplan şaşırdı.

—Japonya'da böyle şeylere pek rastlanmaz. Ama ziyanı yok. Size Toba'da başka bir cüzdan bulurum. Kondüktörü çağırırsak dikkati çekmiş oluruz.

Gamagori'de trenden indiler. Şirin bir sahil köyüydü burası. Bir saat ötedeki Topa'da vapurdan inerlerken Bond, kalabalıkta iriyarı bir adam gördü. Acaba trendeki hırsız mıydı?

Bond o fikri kafasından çıkararak Kaplan'ın peşinden yürüdü. Dar sokaklara kâğıt bayraklar ve fenerler asılmıştı. Önünde bodur çamlar bulunan bir eve girdiler. Onları bekliyorlardı. Genç adam epey yorulmuştu. Fazla gülümseyip selam verecek hali yoktu. Kendisini derli toplu odada yalnız bıraktıkları zaman çok memnun oldu. Odada zarif bir çaydanlık, güzel fincanlar ve kâğıtlara sarılı şekerlemeler vardı.

Bond "bu işe de neden girdim sanki" diye oturduğu yerde küfrederken,Kaplan içeriye girerek sert bir sesle dolaptaki sabahlıklardan birini giymesini söyledi.

Sonra sesini hafifletti.

—Biraz işinizle ilgilenmelisiniz, Bondo San. Fakat, ilerleme kaydetmiş sayılırsınız. Mükâfat olarak bol sake getirmelerini söyledim. Sonra buranın en lezzetli yemeği olan ıstakoz yiyeceğiz.

Kutularda pilav, salçalı bıldırcın, kâseler dolusu kıyılmış deniz yosunu önlerine dizildi. Sonra ikisine de içlerinde birer iri ıstakoz bulunan zarif tabaklar verildi. Istakozların başlarıyla

kuyrukları pembemsi eti süslemek üzere tabaklara bırakılmıştı, Bond küçük çubukları aldı. Istakozun çiğ olduğunu anlayınca da şaşırdı. Hele ıstakoz tabaktan çıkıp antenlerini ve ayaklarını oynatarak masada ilerlemeye başlayınca büsbütün afalladı.

—Amart Tanrım, bu şey canlı!

—Rica ederim, Bondo San, dedi Tanaka. Beni hayal kırıklığına uğratıyorsunuz. Her sınavda kalıyorsunuz. Haydi yemeğinizi yiyin ve titizlenmeyin. Japonya'nın en gözde yemeklerinden biridir bu.

Bond sake koyması için kadehini, diz çökmüş kıza verdi. Deniz yosununu tatma cesaretini ancak o şekilde bulabilecekti.

IX. BÖLÜM

ÖZEL DERSLER

Kaplan ve Bond, dev ağaçların gölgelediği caddede durarak, omuzlarında fotoğraf makineleri bulunan dindarlara baktılar. Şinto dininin en büyük tapınağı olan İse'yi ziyaret ediyorlardı.

Kaplan:

—Adamları gördünüz, dedi, hareketlerini de farkettiniz. Güneş Tanrıçasına tapar bunlar. Haydi gidin, kimsenin dikkatini çekmeden siz de dua edin...

Bond, toprak yoldan ilerleyip büyük tahta kemerin altından geçti. Türbenin önünde duranların arasına karıştı. Kırmızı kimonoları ve siyah başlıklarıyla dikkat çeken iki rahip halkı seyrediyordu. Bond türbeye doğru eğilip selam verdi. Bağışların toplandığı tel örgüye madeni bir para attı. Ellerini şiddetle çırptı. Dua edermiş gibi başını önüne eğdi. Tekrar el çırptı, sonra oradan ayrıldı.

Kaplan:

—Harika, dedi, rahiplerden sadece biri size şöyle bir baktı. Halk aldırış bile etmedi. Ellerinizi biraz daha hızlı çarpmanız daha uygun olurdu. Orada tanrıçayı ve ataları çağırmak için el çırpılır. O zaman onlar da dualarınıza daha

fazla dikkat ederler. Peki neye dua ettiniz?

—Aslında hiçbir şey dilemedim. Çünkü sadece yapacağım hareketleri hatırlamaya çalışıyordum...

—Tanrıça bunu farketmiştir, Bondo San. İlerde daha iyi düşünüp hatırlamanız için size yardım edecektir. Şimdi arabaya dönelim. Başka bir merasim daha görmenizi istiyorum.

Bond inledi. Giriş kapısının önünde kalan geniş örtü türbeyi muhafaza etmek için yapılmıştı. Onun gerisindeki park yerine giren açık minibüslerden bir sürü öğrenci iniyordu. Gençler Japon öğrencilere mahsus yüksek yakalı, şık siyah üniformalar giymişlerdi. Kaplan öne düşerek Bond'u onların arasına soktu. Kalabalıktan çıkınca Japon gülümsedi.

—Bir şey farkettiniz mi, Bondo San?

—Sadece güzel kızlar gördüm, ama benim için çok gençtiler.

—Yanılıyorsunuz. Dün olsaydı birçoğu size bakıp elleriyle yüzlerini örterek gülüp, "yabancı" derlerdi. Halbuki bugün yabancı olduğunuzu fark etmediler. Görünüşünüz bir tarafa, davranışlarınız dadeğişikti. Kendinizden daha emin bir haliniz vardı. Buraya alışmış gibisiniz. (Kaplan altın dişlerini göstererek güldü.) Tanaka sistemi sandığınız kadar saçma bir sistem değildir...

Bond:

—Öğleden sonra beni ne gibi şerefli tecrübe ler bekliyor? diye sordu alay eder gibi.

—Sizi Servis'imin merkezlerinden birine götüreceğim. Orada ajan yetiştirirler. Pek uzak değil. Dağlardaki şatolardan biri. Buna Dağcılık Okulu adını verdik. Civardakiler de bununla ilgili değil. Öyle olması daha iyi tabii. Ajanlarım

orada Japonların en korktukları "Ninjutsu" sanatını öğrenirler. Bu kelimenin tam karşılığı sızma veya görünmezliktir. Orada göreceğimiz ajanların hepsi, savaşçılığın on sekiz savaşma sanatından onunu öğrenmişlerdir. Şimdi de sızmayı öğreniyorlar. Bu da asırlardır casusların, katillerin ve sabotajcıların öğrendikleri şeylerden biridir. Orada suyun üstünde, tavanda yürüyen, düz duvara çıkan ajanlar göreceksiniz. Bu arada ajanların bir gün su altında kalmalarını temin edecek teçhizat da size gösterilecek. Tabii bir sürü başka numaralar da var. Adamlarım çok çevik insanlardır, ama Ninjutsu'nun esrarı bugün bile sıkı sıkı muhafaza edilmektedir. Sadece İga ve Togakure okullarında öğretilir bu. Ben de öğretmenlerimi o okullardan aldım. Zaten orada bir şeyler öğrenebileceğinizi tahmin edebiliyorum. Ajanların tabanca taşımalarını hiçbir zaman onaylamam. Çin, Kore ve Doğu Rusya'da yakalanan bir şahsın üstünden silah çıksa onu suç delili olarak kabul ederler. Onun için adamlarımın silahsız insan öldürme sanatını bilmeleri gerekir. Sadece bir baston veya ince bir zincir taşıyabilirler. Ondan da pek şüphelenilmez. Anladınız mı?

—Evet, akla yakın bir usul. Bizim de Merkez'e bağlı bir komando yetiştirme okulumuz var. Orada silahsız mücadele usullerini öğretiyorlar. Ama sizin judo ile karate, senelerce çalışma neticesi elde edilen hünerler. Judoda ne kadar yükseldiniz, Kaplan?

—Kahverengi kuşağa kadar yükseldim. Ama hiçbir zaman kırmızı kuşak olamadım. Bunun için diğer uğraşlarımdan vazgeçmem lazımdı.

Tozlu yola çıktıklarında Bond arabanın arka

camının dantel perdelerini usulca aralayarak baktı. Kiralanmış arabalarda bulunan bu perdeler şoförün görüş sahasını daraltıyordu. Çok geride tek bir motosikletli vardı. Dağdaki dar yollardan birine sapınca motosikletli de peşlerinden geldi.

Bond durumu Kaplan'a söyledi. Japon omuz silkti:

—Herhalde trafik polisidir. Polis değilse kötü bir zaman ve yer seçmiş demektir, dedi.

Şato, tıpkı Japon resimlerinde rastlanan damı boynuzlu binalardandı. İki dağın arasında yükseliyordu. Herhalde bir zamanlar burası önemli bir geçitti. Zira siyah granitten yapılmış, hafifçe eğri ve çok yüksek duvarlardan birinin üstünde eski bir top mevzilenmişti. Arabayı önce şatonun hendeğinin önündeki tahta kapının yanında durdurdular. Kaplan iznini gösterince sivil giyinmiş muhafızlar yerlere kadar eğilerek hürmetle bir şeyler fısıldadı. Yüksek şatonun tepesinde bir çan çalmaya başladı. Bond, iç avludan bakınca şatonun boyanması gerektiğini farketti.

Araba durduktan sonra spor giysiler giyinmiş gençler şatonun muhtelif kapılarından çıkarak koştular. Yaşlıca üç adamın arkasında sıralandılar. Kaplan, bir kral haşmetiyle arabadan inerken hepsi de yerlere kadar eğildiler. Tanaka ile Bond da karşılık verdiler. Yaşlı adamlarla birkaç kelime konuşuldu. Hatır soruldu. Sonra Kaplan hızlı hızlı bir şeyler söyledi.

Zaman zaman orta yaşta adamlardan biri saygıyla "hai" diyordu. Başöğretmendi anlaşılan. Adam son bir defa "hai, Tanaka San" diyerek öğrencilerine döndü. Kaplan birkaç numara

söyleyince altı genç sıradan çıktı. Emir alarak doğru şatoya koştular.

Kaplan Bond'a:

—Kamuflaj elbiselerini giyip dağlara çıkacaklar, çevrede gizlenen biri varsa yakalayıp getirecekler. Şimdi şatoya yapılacak hücumu seyredeceğiz, dedi.

Bu arada Kaplan yine emirler verdi. Adamlar koşa koşa uzaklaştı. Bond, Kaplan'ın arkasından şoseye doğru yürüdü. Kaplan, başöğretmenle uzun ve heyecanlı bir konuşmaya dalmıştı. Bir çeyrek saat sonra tepedeki siperlerden bir ıslık sesi geldi. Birdenbire sol taraftaki ormandan on adam fırladı. Hepsi de tepeden tırnağa siyah elbiselere bürünmüşlerdi. Yalnız kukuletalarının ince kesiklerinden gözleri gözüküyordu. Adamlar hendeğin kenarına koşup pelesenk tahtasından yapılmış gibi duran hafif kayağımsı şeyleri ayaklarına taktılar. Kayak kayar gibi hareketlerle suyu geçip yüksek siyah duvarın dibine geldiler. Orada ayaklarındaki tahtaları attılar. Siyah giysilerinin ceplerinden ipler ve demir çengeller çıkarıp hızla ilerleyen kara örümcekler gibi sura tırmanmaya başladılar.

Kaplan Bond'a döndü.

—Bu işin gece yapılacağını anlamışsınızdır herhalde. Birkaç gün sonra siz de buna benzer bir iş yapacaksınız. Bakın iplere bağlı olan kancaları fırlatıp taşların arasındaki çıkıntılara takıyorlar.

Japon başöğretmen, bir şeyler söyleyip işaret etti. Kaplan başını salladı.

—Sondaki adam takımın en zayıf elemanı. Usta onun biraz sonra düşeceğine inanıyor.

Adamlar altmış metre yükseklikteki surun

tepesine yaklaşmaya başlamışlardı. Tepeye birkaç metre kala sondaki talebenin ayağı kaydı. Adam kollarını ve bacaklarını sallayarak dehşetle haykırdı, sonra arka üstü dik duvardan aşağıya düştü. Bir kere duvara çarptıktan sonra hendeğin sakin sularına gömülüverdi.

Başöğretmen bir şeyler mırıldanarak soyundu. Sonra yolun yanındaki parmaklığa tırmanıp otuz metre aşağıdaki suya daldı. Çok güzel bir dalıştı bu. Su yüzüne çıkınca hızlı hızlı yüzerek hendekte yüzüstü hareketsiz yatan talebesine yaklaştı. Kaplan Bond'a baktr.

—Önemli değil, usta o talebeyi okuldan mezun etmeyecekti zaten. Haydi avluya çıkalım. Düşmanlar duvarı aştılar. Şimdi de şatoyu savunanlara karşı "bojustu" yapacaklar. Yani karşı kuvvetleri imha edecekler.

Avluda çiftler ellerinde yarımşar metre uzunluğundaki sopalarla dans eder gibi hareketler yaparak dövüşüyorlardı. İki elleriyle sopaları tutarak hamle yapıyor ve bunları hışımla sallıyor lardı. Sopaları birer mızrak gibi tutarak hasımlarının karnına sokmaya çalışıyor ya da yüz yüze gelerek karmakarışık bir şekilde kavga ediyorlardı. Bond kasıklarına şiddetle sopa vurulan adamların yerlerinden kımıldamadıklarını görünce şaşırdı. Aynı şeyi kendisine yapsalardı acıdan kıvranırdı. Nedenini Tanaka'ya sorunca gözleri mücadele isteğiyle parıldayan Kaplan bunu daha sonra açıklayacağını söyledi. Bu arada saldıranlar şatoyu savunanlar tarafından ağır ağır püskürtülüyordu. Siyahlı adamlar ya baygın yere düşüyor ya da inleyerek kafa, karın ve ayak bileklerini tutarak yatıyorlardı.

Sonra ustalardan biri düdük çaldı. Savaş bitmişti.

Şatoyu savunanlar savaşı kazanmıştı. Bir doktor yerde yatanlarla meşgul olmaya başladı. Ayakta duranlar da birbirlerini selamladıktan sonra Kaplan'a doğru dönerek eğildiler. Kaplan onlara hitaben kısa ve ateşli bir konuşma yaptı. Daha sonra Bond'a bu samimi gösteri için öğrencileri tebrik etmiş olduğunu anlattı. Bond' u şatoya sokarak çay ikram ettiler, bir de Ninja Aletleri Müzesi'ni gezdirdiler.

Yeniden avluya çıktıkları zaman kamuflajlı grubun başkanı şatodan bir buçuk kilometre geride motosiklet izleri görüldüğünü bildirdi. Motosiklet oradan geri dönmüştü. Arabayı takip eden başka bir aracın izine rastlanmamıştı.

Sonunda vedalaşıp hürmetle birbirlerini selamladılar. Bond buna çok memnun olmuştu. Yeniden Kyoto'ya doğru yola çıktılar.

X. BÖLÜM

ANATOMİ DERSİ

O geceyi Kyoto'nun en lüks oteli Miyako'da geçirdiler. Bond bundan son derece hoşnut kaldı. Yatak rahat, havalandırma tertibatı fevkaladeydi doğrusu. Dahası Kaplan polis müdürüyle yemek yemek zorunda olduğunu söyleyerek kendisini yalnız bırakmıştı.

Bond, odasına küçük bir şişe viski ve Benedictine tarzı pişirilmiş iki porsiyon yumurta ısmarladı. Daha sonra televizyonu açtı ve Japonların çok sevdiği bir programı seyretti. Ardından da yatıp tam on iki saat deliksiz uyudu.

Ertesi sabah içkiden baş ağrısıyla uyanan Bond, Kaplan'ın tuhaf teklifiyle karşılaştı.

—Kiyuşu Adası'ndan önce Japonya'nın en eski genelevini ziyaret edelim, diyordu Kaplan.

—Genelevi ziyaret etmek için biraz erken değil mi? dedi Bond.

Kaplan güldü.

—Bondo San, aşağılık duygunuzu hemen ifade etmeniz beni çok üzüyor. Japonya'da fahişelik artık resmen yasaktır. Bizim ziyaret edeceğimiz yer milli bir müzedir.

—Çok memnun oldum.

Genelev, eski başkentin canlılığını kaybetmiş kırmızı fenerli sokaklarından birindeydi. Kendilerini hürmetle karşıladılar. Broşürler takdim ettiler. Odaları dolaşmaya başladılar. Yerler cilalıydı, duvarlarda kılıç izleri vardı. Kaplan bu izleri sabırsızlıktan çılgına dönmüş savaşçıların yapmış olduğunu anlattı. Bond, evde kaç oda olduğunu sordu. Çünkü evin kocaman bir mutfakla bir sürü yemek salonundan oluştuğunu farketmişti.

Müze müdürü:

—Dört oda, diye cevap verdi.

Bond dudak büktü.

—Bir genelevi böyle çalıştırmaya imkân yok. Kumarhane gibi çalıştırılır bunlar. Fazla oda ister...

Kaplan:

—Bondo San, dedi, lütfen kendi yaşayışınızla bizimkini karşılaştırmaktan vazgeçin. Burası bir dinlenme ve eğlence yeriymiş zamanında. Yemek ikram edilir, müzik çalınır, hikâyeler anlatılırmış. .

—Ve sonra da adamlar kılıcına sarılıp "4 numaralı oda ne zaman boşalacak" diye bağı rırlarmış. Büyük cinayetlerle, büyük fahişeler tarihinizin bir kısmını doldurur. Siz de en eski genelevinizin Shakespeare'in doğduğu yere benzediğini iddia etmeye kalkışmayın.

Kaplan bir kahkaha attı.

—Bondo San, Japon yaşayışı hakkındaki fikirleriniz gitgide dayanılmaz bir hal alıyor. Gelin artık yola çıkabiliriz.

Murasaki Maru, transatlantikler gibi lüks, 3.000 tonluk modern bir tekneydi. Bir günlük

yola değil de Atlantik'i geçmeye hazırlanıyormuş gibi halk rıhtıma birikmiş onlara el sallıyordu.

Gemi ardı arkası kesilmeyen küçük adaların arasından geçiyordu.

Bu arada Kaplan ile Bond, birinci sınıf yemek salonunda oturmuş, jambonlu omlet yiyerek sake içiyorlardı. Kaplan nutuk çekmeye niyetliydi. Bond'un Japon kültürü hakkındaki bilgisizliğini gidermek istiyordu.

—Bondo San, bilmem Japon Tanka'ların inceliğini taktir etmeyi size öğretebilecek miyim? Sonra, Japon klasik şiirini anlayabilecek misiniz? Örneğin, Başo'dan söz edildiğini hiç duydunuz mu?

—Ne yazarmış Başo?

—Ünlü bir halk şairidir. Şu beyiti bir dinle: "Sonbahar rüzgârında ağzımı yakan acı turp tadı var." Bu sizin için hiçbir şey ifade etmiyor mu?Ya da şu: "Kelebek orkidenin özünü sürüyor kanatlarına."

—Shakespeare'in yanında pek yetersiz kalıyor.

—Bir de şu tasviri dinleyin:

"Ağustos böcekleri ötüyordu
Kuru karideslere karışan
Kulübesinde balıkçının."

Kaplan ümitle Bond'a baktı, Bond biraz tedirgin:

—Bu dizelerin anlamını kavrayamadım, dedi.

—Bu dizelerdeki natürmortu göremiyor musunuz? Bana bir lütufta bulunun, Bondo San.

Benim için bir haiku yazın. O zaman bunun anlamını anlayacağınızdan kuşkum yok. Ne de olsa biraz tahsiliniz var sanırım.

—Daha çok Grek ve Latin edebiyatını öğrendim. Ama bana bir kalem kâğıt verirseniz deneyebilirim.

Kaplan kâğıtla kalemi verince Bond, başını ellerinin arasına aldı. Bir sürü satır yazıp karaladıktan sonra sordu:

—Şu yazdığımı nasıl buluyorsunuz Kaplan?

"İnsan iki kere yaşar.
Bir doğduğu zaman
Bir de ölümle karşılaştığında."

Kaplan ellerini çırptı, içten bir neşeyle:

—Çok güzel Bondo San, içtenlik dolu, dedi.

—Tanrı aşkına, bu konuyu kapayalım, Kaplan. Japöri usulü beynimi yıkamaya kalkmayın. Dün sorduğum soruların da daha cevaplarını alamadım. O adamlar karınlarına yedikleri şiddetli darbeler yüzünden neden bayılmadılar?

Kaplan güldü.

—Ne yazık ki artık yaşınız çok geç. Size on dört yaşında rastlasaydım olurdu bu. Sumo güreşçilerini biliyorsunuz değil mi? Bu numarayı asırlar önce keşfeden onlardır. Herhalde bilirsiniz, buluğ çağına kadar bir erkek çocuğun vücudu içinde kalan testisler sonra biradale tarafından bacakların arasından sarkıtılır.

—Evet.

—Sumo güreşçilerini de buluğ çağında alıp yetiştirirler. Bir genç ağırlığı, gücü nedeniyle ya da böyle bir aileden geldiği için güreşçi olur. O kısımların devamlı ovulmasıyla ve uzun zaman çalışılarak testislerin çıkmış olduğu kasık kana

lına geri sokulması öğrenilir.

Bond hayran hayran Kaplan'a baktı.

—Aman Tanrım! Siz Japonlar böyle şeyleri çok iyi biliyorsunuz. Yani güreşçi testisleri yeniden havsala kemiğinin arkasına mı sokuluyor?

—Şiirden anlamadığınız gibi, anatomi de pek bilmiyorsunuz. Ama aşağı yukarı söylediklerinize yakın bir şey. Güreşçi, bir oyuna çıkmadan önce vücudunun o kısımlarını sıkı sıkı bağlar. Çabuk zarar görebilecek organların dışarı çıkmamasını sağlar. Daha sonra da hamamda onları serbest bırakarak sarkmalarını sağlar. Bunu yaptıklarını çok gördüm. Ne yazık ki sizin buna yaşınız uygun değil. O takdirde görevinize giderken kendinizden daha emin olurdunuz. Ajanlar dövüşecekleri zaman en çok vücutlarının o kısmını düşünerek korkarlar.

—Bilmez olur muyum hiç! diye bağırdı Bond. Bizimkilerden bazıları kavga edecekleri zaman kutu takarlar. Ama ben hiç sevmiyorum. Çok rahatsız edici bir şey.

—Kutu nedir?

—Kriket oyuncuları vuruşa geçtikleri zaman organlarını onunla korurlar. İçi pamuklu alüminyum bir kılıftır.

—Japonya'da kriket oynamadığımız için bizde öyle şeyler yok, ancak buna üzüldüm.

Bond:

—Japonya'yı İngilizlerin işgal etmemesi lehinize olmuş, kriket hüner isteyen zor bir oyundur, diye güldü.

—Amerikalılar da tam aksini iddia ediyorlar.

—Bu sizlere beyzbol takımları satmak istediklerinden olsa gerek.

İKİNCİ KISIM
UMUTLA SEYAHAT,
HEDEFE VARMAKTAN İYİDİR.

XI. BÖLÜM
TANIDIK BİR YÜZ.

Fukuoka Polis Müdürlüğü'ne ait olan bir araba sabahın altısında onları almaya geldi. Otomobilin ön tarafında iki polis oturuyordu. Kuzeye doğru sahil yolundan hızla yol alıyorlardı. Bir süre sonra Bond:

—Kaplan, dedi, takip ediliyoruz. Siz ne derseniz deyin, cüzdanımı çalan adam dün gece Fugu Lokantası'nda idi, şimdi yine peşimizde. Aramızda bir buçuk kilometre var. Lütfen şoföre söyleyin. Yan yola sapsın, sonra da motosikletliyi yakalayalım. Bu işlerin hemen kokusunu alırım, dediğimi yapmanızı istiyorum.

Kaplan homurdandı ve emir verdi. Arabayı kullanan adam " hai" diye bağırdı, arkadaşı da M 14 tipi otomatik tabancanın kılıfını açtı. Kaplan kuvvetli parmaklarını büktü.

Solda çalılıkların arasından geçen bir yol vardı. Şoför oraya sapıp anayoldan ayrıldı, arabayı da durdurdu. Motosikletin gürültüsü iyice yaklaştı, sonra hafifledi. Motosiklet geri dönmüştü. Şoför vites değiştirip hızla onun arkasına takıldı. Tanaka yine sert emirler verdi. Sonra Bond'a baktı.

—Şoföre sirenle adamı ikaz etmesini, dinle

mezse onu hendeğe itmesini söyledim.

Şoförün söylediğini Kaplan Bond'a anlatmaya çalışıyordu.

—Adam elimizden kolaylıkla kaçabilir, çünkü motosikleti Honda 500 cc. Fakat Japonya da suçlular bile disipline boyun eğerler.

Sirenin sesi gittikçe artıyordu. Adam omzunun üstünden geriye bakarken beyaz maskesi ışıktan parladı. Sonra fren yaparak durdu, sağ elini ceketinin içine soktu.

Bond da sağ eliyle kapının tokmağını tutmuştu.

—Dikkatli olun Kaplan, diye bağırdı, silahı var.

Araba motosikletin yanına geldiği sırada, Bond kapıyı açarak atladı ve adama çarptı. Onu da, motosikleti de devirdi. Şoförün yanında oturan polis de uçar gibi zıplayarak adamı hendeğe yuvarladı. Polis bir an sonra elinde kanlı bir bıçakla kalktı, sonra da adamın ceketiyle gömleğinin önünü açtı.

Kaplan haykırarak ona bir şeyler anlatıyordu. Polis adamın yüzüne şiddetli tokatlar indirmeye koyuldu. Adamın yüzündeki maske düştüğünde onun öldüğünü anladılar. Bond'un canı sıkılmıştı.

İki polis durmuş, şaşkın bir halde bakıyorlardı. Kaplan onlara emirler verdiğinde de adamın üstünü arayarak bir sürü eşya, adi bir hatıra defteri ve Bond'un para cüzdanını buldular. Cesedi arabanın bagajına yükleyerek motosikleti de çalıların arkasına gizlediler. Herkes yeniden üstünü başını silkti ve arabaya bindi.

Biraz sonra Kaplan mırıldandı.

—İnanılır şey değil. Demekki Tokyo'da peşime bir casus takmışlar.

Hatıra defterini karıştırdı.

—Son hafta yaptığım bütün işler ve seyahat boyunca uğradığım bütün yerler burada yazılı. Sizden Bond, "gaijin" diye söz ediliyor. Bu çok tatsız bir iş oldu, Bondo San. Özür dilerim. Şimdiden başınız belaya girdi. Sizi bu işten almak zorundayım. Suç tamamiyle bende. Ben bu insanları pek ciddiye almamıştım. Fukuoka' ya gider gitmez Tokyo ile bağlantı kurmalıyım. Hiç olmazsa Doktor Shatterhand'ın kendini korumak için nasıl tedbirler aldığını gördünüz. Bir zamanlar çok tecrübeli bir ajandı herhalde. Devlet sırrı gibi gizli olan hüviyetimi teşhisi onu gösteriyor.

Kiyuşu Adası'nın Sosaka'sı yani Cinayet Tahkikat Bürosu Fukuoka'nın ana caddesinden biraz içerde, sarı tuğladan yapılmış kocaman bir binaydı. Japonu büyük bir saygıyla karşıladılar. Bond şube şefi Ando'nun diğer aylıklı Japonlardan pek farkı olmadığını düşündü. Fakat askerleri andırıyordu. Çerçevesiz gözlüğünün ardındaki gözlerinin ifadesi oldukça sertti.Ölüm Şatosu'nun uçaktan alınmış ve büyütülmüş bir resmi dolaptan çıkarılarak masaya konuldu.

Kaplan hürmet ve saygıyla Bond'u yanına çağırdı:

—Lütfen bu fotoğrafı tetkik edin,Bondo San, dedi. Şef karadan şatoyagizlice yaklaşmanın artık çok güç olduğunu söylüyor. İntihar etmek isteyenler köylülere para vererek onların yardımıyla bataklık araziden geçiyorlarmış.

Eliyle kâğıdı işaret ederek:

—Şurada da duvarların aralıkları var, intihar edecekler için bunlar böylece bırakılmış. Şef ne zaman oralara polis koyacak olsa şato muha

fızları köylülere diğer aralıkları gösteriyorlamış, dedi.

Bond başını salladı.

—Ondan sonra da fugu zehiriyle şerefli bir şekilde intihar ediyorlar herhalde. Şu fotoğrafa bakmak istiyorum. 1

Genç adam, ilk bakışta birden içinde bir umutsuzluk duydu. Tek başına Windsor Şatosu'na girmeye benziyordu bu. Şato kayalık bir yerden denize doğru inen sarp bir burnun üstündeydi. Burnun çevresindeki altmış metre derinliğindeki uçuruma da dev taşlarla meyilli bir duvar çekilmişti.

Bond bir büyüteçle fotoğrafı santim santim inceledi sonra:

— Bu şato değil, kale, diye söylendi. Bu Tanrının belası yere nasıl gireceğim?

—Deniz tarafındaki duvar daha uygun gözüküyor, şef iyi yüzüp yüzmediğinizi soruyor.

—Aslında iyi bir yüzücüyüm, ama o duvarın dibine kadar nasıl gideceğim, nereden harekete geçeceğim?

—Şef, bir kilometre kadar açıkta Kuro adında bir "Ama" adası olduğundan söz ediyor.

— Ama adası nedir?

—Japonya'nın birçok yerlerinde Ama'lar vardır. Bu sözünüzü ettiğimiz yerde de Ama kabileleri yaşar. Ama kabilesinin kızları denize dalıp awabi kabukları, incili istiridyeler çıkarırlar. Kızlar suya çıplak dalarlar ve aralarına kimseyi almazlar, ayrıca adalarına ziyaretçi kabul etmezler. Onlara denizde yaşayan çingeneler diyebiliriz. Kabileleri dışındaki kimselerle ender bir durumda evlenirler. Onun için ırkları tamamen ayrıdır.

—Çok enteresan, ama ben Kuro Adası'na

inasıl yerleşeceğim. Bunun için günlerce beklemem gerekir.

Kaplan şube şefiyle bir şeyler konuşuyordu.

Kaplan:

—Ah, so desu ka, diye mırıldandı.

Bond'a döndü:

—Şef Kuro'da bir aileyle uzaktan akraba oluyormuş. Çok ilgi çekici bir ailedir. Bir anne, bir baba, bir de kızdan ibaret. Kız on yedi yaşındayken Hollywood'a gidip film çevirmek için seçilmişti. Çok güzel dalan bir Japon kızı istiyorlardı. Fakat kız Hollywood'dan nefret ederek adadaki hayatına döndü. Kızın adı Kissy Suzuki. Sanıyorum ki, şefe bir şeyden dolayı borçluymuşlar. Evleri basitmiş, ama kızın Hollywood'da kazandığı parayla epey rahat bir hale sokulmuş.

—Peki, ama adanın sakinleri orada oturmama kızmazlar mı?

—Sanmıyorum, o adadakiler şinto dinindendirler. Şef rahiple konuşarak bunu halledecek.

—Pekâlâ adada kaldım diyelim, bir gecede duvara kadar yüzdüm. Duvarı nasıl aşacağım?

—Size ninja takımı vereceğiz. Nasıl kullanıldığını gördünüz. Siz de onu kullanacaksınız.

—Hendeğe düşen adam gibi hareket edeceğim değil mi? Sonra ne yapacağım?

—Parka gizlenip adamı öldürmek için bir fırsat kollayacaksınız. Artık bu size kalmış bir şey. Dediğim gibi, daima zırhla dolaşıyor. Zırhlı bir adam tehlikeli bir durumda demektir. Onu yere yıkarsınız, sonra belinize takacağınız ninja zinciriyle boğarsınız. Karısı yanındaysa onu da boğun. Zaten yaşamaması gerekecek kadar çirkin. Sonra duvardan inip kaçar ve yüzerek

Kuro'ya dönersiniz. Adaya gelecek olan polis motoru da sizi alır. Doktorun ölümü hemen duyulacaktır sanırım.

Bond şüpheli bir tavırla:

—Çok basit gözüküyor bu iş, diye cevap verdi, ya muhafızlar? Bir sürü adam var orada.

—Onların karşısına çıkmamalısınız. Gördüğünüz gibi parkta gizlenecek yer çok.

—Çok teşekkür ederim. Ya zehirli bitkilerden birinin yaprakları arasına saklanırım ya da zehirli bir ağaca çıkarım değil mi? Ama kör olmak ve çıldırmak niyetinde değilim.

—Ninja cüppesi sizi korur. Gündüz kamuflaj elbisesi, gece siyah cüppe giyeceksiniz. Gözlerinizi korumak için yüzücü gözlüğü takacaksınız. Sizin için sağladığımız malzemeyi plastik bir torbaya koyup çekeceksiniz.

Bond razı olmuştu.

—Pekâlâ şube şefinde doktorun bir fotoğrafı var mı? Adamı görmek istiyorum da.

Şube şefi dosyanın en altından bir resim aldı. Bu Doktor Guntram Shatterhand'ın pasaport resminden büyütülmüştü..

Bond kayıtsız bir tavırla fotoğrafı şube şefinin elinden aldı ve sonra vücudu kazık gibi kesildi.

Kendi kendine:

—Aman Tanrım! dedi. Evet o hiç kuşkum yok. Siyah bir bıyık bırakmış. Çarpık burnunu düzeltmiş. Ön dişlerinden birine de altın kaplatmış. Hiç kuşkum yok artık.

Bond bir ara başını kaldırarak sordu:

—Kadının resmi de var mı?

Bond'un kontrole çalıştığı hiddetli yüzü ve derisindeki ceviz boyasına rağmen renginin solması, şefi şaşırtmıştı. Adam hemen selam verip

dosyasını karıştırmaya başladı.

Evet, kaltak da karşısındaydı. Bond onun bir kadın gardiyanı andıran yüzünü, topuz yaptığı saçlarını ve donuk gözlerini tanımıştı.

Bond resimleri elinde tutuyordu, ama bakmıyordu. Çünkü düşünüyordu. Ernest Stavro Blofeld! İrma Bunt. Demek saklanmak için buralara gelmişlerdi. Kaderin uzun eli kendisini çekip onların yanına sürüklemişti. Kader bunca insanın içinden onları çıkartmıştı karşısına. Acaba kendisinin geldiğini biliyorlar mıydı? Ölen casus adını öğrenip onlara bildirmiş miydi? Bunu pek sanmıyordu. Kaplan'ın kudretli oluşu ve itibarı onları korumuştu. Japon Servisleri giz liliklerıyle tanımıştı. Kaderin kendileri için bu karşılaşmayı tertip ettiklerinden acaba haberleri var mıydı? Bond başını kaldırdı. Kendini toplamıştı, artık bu onun çok özel bir işiydi, bunun Kaplan ve Japonya ile pek ilgisi yoktu. 1001 Marifet ile de ilgisi kalmamıştı. Eski bir kan davasıydı bu.

XII. BÖLÜM

İNSAN İKİ KERE YAŞAR

James Bond eşyalarını toparlarken kafası yalnızca düşmanıyla doluydu. SPECTRE teşkilatının kurucusu Blofeld idi. Dehşet saçan, zorla para sızdıran, casusluk yapan bu teşkilatı Blofeld idare etmişti. Bütün ülkelerin polisleri onu arıyordu.Bond'un yeni evlendiği karısı Tracy'yi de aradan bir gün bile geçmeden o öldürmüştü. Kaplan'ın anlattığı gibi, o kötü ruhlu mahluk dokuz ay içinde ölüm koleksiyonu yapmak için yeni bir usul bulmuştu. Zengin botanikçi İsviçreli Doktor Shatterhand, yıllardır dikkatle planladığı yeni kimliklerinden biri olmalıydı. Hem de ne bahçe kurmuştu, sinekkapan otu gibi insanları ölüme çeken bir bahçe. Ölmek isteyenler için zehirli bir avlu. Japonlar intihar istatistiklerini sürekli yükseltiyorlardı. Sonra millet olarak vahşi ve haince işlere, eylemlere hepsi çok meraklıydı. Adam bu yüzden yaşayabileceği son yer olarak burasını seçmişti. Blofeld çıldırmış olmalıydı, ancak onunki önceden hesaplanmış bir delilikti. Blofeld gibi bir dahi ancak böyle delirebilirdi.

*

* *

Arabayla ana caddeyi geçerek polis motorunun beklediği iskeleye yöneldiler. Motor koyun güzelliği içinde yirmi mil hızla ilerliyordu.

Kaplan, eliyle ufukta bir noktayı göstererek:

—Kuro Adası, biraz neşelenin, Bondo San. Pek düşünceli gözüküyorsunuz. Biraz sonra birlikte denizde yüzeceğiniz o çıplak güzel kadınları düşünün. Gecelerinizi de Japonların Greta Garbo'suyla beraber geçireceksiniz, dedi.

—Herhalde köpekbalıkları da şatoya kadar yüzeceğimi bu arada haber almışlardır.

— Ama'ları yemediklerine göre neden eti kartlaşmış bir İngilizi tatmaya kalkışsınlar?

Ufuktaki küçük nokta giderek büyümeye başlamıştı. Daha sonra da dik tepeleri kuzeye bakan küçük limanıyla, çevresi ancak sekiz kilometre tutan, sivri burunlu bir ada ortaya çıktı. Kara tarafından Doktor Shatterhand'ın küçük yarımadası denize doğru uzanıyordu. Kaleye benzeyen siyah duvar, dalgaların arasından çıkarak yükseliyordu. Onun da üzerinden ağaçlar ve geride kalan şatonun üst katının eğik damı gözüküyordu. Bond bu korkunç siluete bakarken, Alkatraz'ın çekilmiş fotoğraflarını anımsadı. Yarım mil kadar mesafeyi yüzerek geçmesi ve sonra da karaörümcek gibi o duvara tırmanması gerekecekti. Bunu hatırlayınca birden ürperdi. Başını çevirip dikkatle Kuro Adası'na bakmaya başladı.

Ada volkanik siyah kayalardan oluşmuştu, ancak tam tepede fenere benzeyen şeyin etrafına kadar her taraf yeşillik içindeydi. Koyun bir kolunu oluşturan burnu dönünce, kalabalık küçük bir köyle, ahşap bir iskele çıktı ortaya. Otuz kadar kayık denize açılmıştı. Arada sırada güneşte pembemsi, çıplak vücutlar parıldıyordu.

İleriye kuruması için yeşil ağlar asılmıştı. Dünyanın her yerindeki balıkçı köylerinde olduğu gibi burada da masallar ülkesini andıran bir hava vardı. Bond köyü ilk görüşte beğenmişti. Şimdiden kendilerini dostça karşılayacaklarını biliyor gibiydi.

Köyün yaşlıları, ciddi ve sert tavırlı adamlar, şinto rahibinin arkasından iskeleye inmişlerdi. Hepsi de ağırbaşlı tavırlar takınmıştı. Rahibin üstünde tören giysileri vardı. Motordan sahile çıkanları birer birer zeki bakışlarla süzdü. Ama en çok Bond'a gözleri takıldı. Cinayet Bürosu Şefi Ando ise dostluk ve hürmetle karşılandı. Ne de olsa polisti ve o bölgeye bakıyordu. Kendine iyi bir elçi seçmişti demek. Birlikte iri taşlar döşenmiş anayoldan ilerleyerek rahibin evine kadar gittiler. Bu taş ve tahta parçalarından yapılmış ve yıpranmış kendi halinde bir evdi. İçeri girip tahta zemine rahibin karşısına yarım daire şeklinde oturdular. Polis şefi uzun bir konuşmaya girişti. Arada sırada rahip, " hai" ya da " ah, so desu ka" diye mırıldanıyordu. Zaman zaman da zekâ dolu gözlerini Bond'a dikiyordu. Sonunda rahip birkaç kelime söyledi. Kaplan ile polis şefi onu saygıyla dinledi. Kaplan cevap verdi ve içilmek mecburiyetinde olunan çay hariç, iş bitirilmiş oldu.

Rahip misafiri karşılamaları için Suzuki ailesini davet edecekti. Köyün yaşlılarına da Bond'un Ama hayatını incelemeye gelmiş, oldukça tanınmış bir gaijin olduğunu söyleyecekti. Onun için Bond'un antropolojiyle ilgilenmesi gerekecekti. Rahip Bond'un içten bir samimiyetle hareket etmesini söyledi.

Kaplan gülerek:

—Yani kızlarla yatmamanı istiyor diye

açıkladı.

Gece olunca yeniden iskeleye indiler. Deniz dümdüz ve koyu kurşini bir renk almıştı. Geri dönen teknelere o gün fazla balık tutulduğunu belirten renkli bayraklar takılmıştı. Bütün Kuro halkı yani aşağı yukarı iki yüz kişi günün kahramanı kızları karşılamak üzere sahile dizilmişlerdi. Yaşlıların ellerinde kızların eve giderlerken ısınmaları için getirilmiş ve dikkatle katlanmış şallar, battaniyeler vardı.

Kaplan:

—Saat sekizde hepsi yatıp uyur, dedi, şafakla birlikte de kalkarlar. Saatlerinizi onlara uydurmak zorundasınız, Bondo San. Yaşam tarzınızı da tabii. Ama'lar çok az parayla kıt kanaat geçinirler, çünkü çok az kazanırlar. Bizim deyimimizle "serçenin gözyaşının bedeli kadar.'.' kazanırlar. Lütfen yaşlılara ve babalara hürmet edin.Kissy'ye gelince... Kaplan cümlesini yarım bırakmıştı.

Adamlar heyecanla kayıkları tutup çakıl taşlarının üstüne çekerek neşeli neşeli bağırdılar. Büyük tahta leğenler kayıklardan çıkarılıp sahildeki küçük pazara götürüldü. Kaplan'a göre orada sınıflandırılıp fiyat biçilecekti. Bu arada konuşan, kıkır kıkır gülüşen kızlar yüzerek karaya yaklaştılar, iskelede duran üç yabancıya utanarak baktılar.

Diğerlerinden daha uzun boylu bir kız ne iskeledeki adamlara ne de onun yanındaki polis motoruna aldırış etti. Kızların arasındaydı. Uzun bir kulaç atarak siyah çakıllı sahile yaklaştı. Arkadaşlarına bir şeyler söyledi, ötekiler ağızlarını kapayarak güldüler. Sonra yaşlı bir kadın ona kahverengi bir battaniye uzattı. Genç kız ona sarılınca grup da dağıldı.

İhtiyar kadınla genç kız sahile çıkıp pazar yerine yürüdüler. Genç kız heyecanlı heyecanlı konuşuyordu. İhtiyar onu dinliyor ve başını sallıyordu. Rahip onları bekliyordu. Adam konuşmaya başlayınca ikisi hürmetle onu dinlediler. Arada sırada da iskeledeki gruba göz atıyorlardı. Uzun boylu kız battaniyesine daha çok sarıldı.

James Bond tahmininde yanılmadığını biliyordu. Şimdi iyice anlamıştı, Kissy Suzuki idi uzun boylu kız.

Tören giysileri içindeki rahip, yaşlı kadın ve battaniyeye sarınmış kız iskeleye doğru geldiler. Kadınla kız durdular, rahip yaklaştı. Bond'a selam vererek bir şeyler söyledi.

Kaplan o sözleri tercüme etti."Kissy Suzuki' nin annesiyle babası sizi fakir evlerine kabul etmekle şeref duyacaklar. Fakir evleri için sizden özür diliyorlar. Batılıların geleneklerini bilmediklerine üzülüyorlar. Fakat Amerika'da bir süre kalan kızları İngilizceyi iyi biliyor. Arzularınızı annesiyle babasına söyleyebilir. Rahip de kürek çekip çekmediğinizi soruyor. Bir zamanlar kızının kayığında kürek çeken adam hastalanmış. Onun yerini alırsanız aileye büyük yardımınız olacak."

Bond eğildi.

—Benim adıma ricada bulunduğunuz için rahibe teşekkür ediniz. Suzuki San'ın evinde kalacak bir yer bulmakla şeref duyarım.

Kaplan, rahiple konuşarak Bond'u kadınların karşısına götürdü. Genç adam hürmetle eğilerek yaşlı kadına selam verdi. Fakat aynı anda da kadınlara fazla hürmet gösterilmeyeceğini hatırladı, kıza döndü.

Kız neşeyle gülüyordu.

—Bana selam vermenize gerek yok. Ben de önünüzde eğilecek değilim zaten.

Sonra Kissy elini uzatarak adını söyledi. Eli buz gibiydi.

Bond:

—Adım Taro Todoroki, dedi, sizi burada beklettiğim için özür dilerim. Eliniz buz gibi. Çok üşümüşsünüz. Aileniz beni misafir olarak kabul ettiği için minnettarım.

—Bizler için Kannuşi San, ne derse o doğrudur. Şerefli dostlarınızla görüşmeniz bitince annem ve ben sizi evimize götürmekle memnun kalacağız. Patates soymasını biliyor musunuz?

Bond mutluydu, çünkü karşısında sonunda içtenlikle konuşan biri duruyordu. Artık durmadan yerlere kadar eğilip hürmetle mırıldanmasına gerek yoktu.

—Patates soyma kursunu yeni bitirdim, diye cevap verdi. Çok kuvvetli ve yetenekliyimdir. Yarın sabah kayıkla ne zaman yola çıkıyoruz?

—Beş buçukta, yani güneş doğarken. Belki bana uğurlu gelirsiniz. Awabi kabuklarını bulmak kolay değil.

Bond kıza selam verip erkeklerin yanına gitti. Kısaca vedalaştılar. Güneş batmak üzereydi, deniz kararıyor, güneş ışınları parlaklıklarını kaybediyordu. Polis motoru çalışıyordu. Bond şerefli görevinde başarılar dileyen polis şefine teşekkür etti. Kaplan Japonlarda rastlanmayan bir jest yaparak Bond'un elini avuçlarının içine aldı:

—Bondo San, dedi, başaracağınızdan eminim, onun için size başarılar dilemeyeceğim. Sayan ra yani elveda da demeyeceğim. Yalnızca "banzai" diyerek size şu küçük hediyeyi verece

ğim. İlahlar bu işe hiddetlenir ve kabahatiniz olmadığı halde işler ters giderse kullanırsınız bunu.

Küçük bir kutu çıkarıp Bond'a verdi.

Kutunun içindeki şey sallandı. Bond onu açınca kahverengi bir hap gördü. Onu Kaplan'a geri verdi.

—Hayır, Kaplan, teşekkür ederim. Şimdilik hoşça kalın, haftaya görüşürüz. Canlı ıstakozların tadını hiç unutmayacağım.

Kaplan tekneye atladı, motor çalıştı. Tekne küçük koydan çıkarken Kaplan, bir elini kaldırarak baltayla ağaç keser gibi hızla indirdi. Sonra motor gözden kayboldu.

XIII. BÖLÜM

GÜZEL BİR GÜN

Şafak söktüğü zaman, etraf sarı, mavi bir renge boyanmıştı. Bond dışarı çıkıp taşlardan ve tahtalardan yapılmış evin temiz eşiğine oturarak fasulye ezmesiyle pirincini yedi, çayını içti.

Bond'a şeref odası layık görülmüştü. Küçük oturma odasında bir, iki parça eşya, Tatami seccadeleri ve kafesin içine yerleştirilmiş bir ağustos böceği vardı. Kissy o sayede genç adamın yalnız kalmayacağını söylemişti. Bond ilk kez tahta bir yastığa başını koyarak uyumayı başarmıştı.

Kissy evden dışarı çıktı. Beyaz pamukludan bir gecelik giymiş,yine beyaz pamuklu bir mendille gür siyah saçlarını bağlamıştı. Üstüne ağırlıklar ve şiş takılmış kayışı beyaz geceliğinin üstüne geçirilmişti. Yalnızca kollarıyla bacakları çıplaktı.

Bond hayal kırıklığını kıza sezdirmiş olacak ki, Kissy gülerek onunla alay etti.'

—Yabancıların önünde denize dalarken bu tören elbisesini giyeriz.

—Kissy sözlerine inandığımı sanıyorsan yanılıyorsun. Bence sen Batılıların çıplaklığı yadırgadığını düşündüğün ve kafamızda tuhaf fikirler uyandırdığını sandığın için böyle giyin

din. Böyle bir kuşku sana yakışmıyor. Ama yine de duygularıma hürmet ettiğin için teşekkür ederim. Artık gitsek iyi olur. Bugün çok fazla awabi bulup rekor kıracağız. Sence kaç tane toplamamız lazım?

—Elli yeterli, ama yüz tane çok iyi olur. Fakat bu arada iyi kürek çekip benim boğulmama engel olmalısın. Bir de David'e iyi davranmalısın.

—David de kim? diye sordu Bond kıskançlığa kapılarak.

—Bekle görürsün.

Genç kız içeri gidip pelesenk ağacından yapılmış bir kovayla, bir kangal ince ip getirdi. İpi Bond'a verip kovayı kendisi aldı. Öne geçerek sahile giden dar yola saptı. O patika bayır aşağıya gidiyordu. Küçük bir koya indiler. Siyah yassı çakılların üstüne çekilmiş bir kayık vardı. Kayığın güneşten korunması için üstü kuru sazlarla örtülmüştü.

Bond sazları kaldırıp kayığı suya indirdi. Kayık ağır ağır suya battı, fakat dibi gözüken denizde son derece dengeli duruyordu. Kovayı ve ipi de kayığa yerleştirdi. Kissy koyun öbür tarafına gitmiş, taşlardan birine bağlı olan ipi çözmüştü. Sular dalgalanıp sahilden bir karabatak kurşun gibi fırlayarak Kissy'nin ayaklarına doğru yaklaşınca Bond şaşırdı. Kuş başını kaldırıp tıslıyordu. Anlaşılan kızmıştı. Kissy eğilip kuşun tüylü başını ve boynunu okşayıp ona neşeli neşeli bir şeyler söyledi. Sonra ipi sararak kayığa doğru geldi. Karabatak da sendeleyerek onu takip etti. Kuş Bond'a aldırmadan kayığın yanına atladı, baş tarafa geçip kurumlu bir tavırla durdu.

Kissy de kayığa atlayıp Bond'un iki yana

açılmış bacaklarının arasına dizlerini yerleştirerek oturdu. Genç adam uçları ince, ağır kürekleri ıskarmozlara taktı, kuvvetli hamlelerle Kissy'nin tarifine uyarak kürek çekmeye başladı.

Bond, Kissy'nin elindeki ipin karabatağın boynundaki ince pirinç halkaya bağlı olduğunu farketmişti. Herhalde Japonya'nın meşhur balık avlayan karabataklarından olacaktı bu kuş. Bond bunu kıza sordu. Kissy:

—Üç sene önce onu bulduğum zaman yavruydu, kanatları yağ içindeydi. Kendisini temizleyip baktım, boynuna da o halkayı geçirdim. Büyüdükçe halkayı genişletmek gerekiyordu. Biraz sonra göreceksin küçük balıkları yutabiliyor, fakat büyükleri gagasına alıp suyun yüzüne çıkarıyor ve bana veriyor, dedi.

—Demek David bu?

—Evet, Hollywood'da tek beğendiğim erkeğin adını verdi ona. O da İngiliz idi. Adı David Niven. Çok ünlü bir aktör ve prodüktördür. Adını duydunuz mu hiç?

—Tabii, David'e birkaç parça balık eti vermek hoşuma gidecek. Zira adaşından pek hoşlanırım.

Bond'un yüzünden, göğsünden akan terler şortunu ıslatıyordu. Kissy başındaki mendili çözüp genç adamın terini yavaşça kuruladı. Bond onun badem biçimi gözlerine bakıp gülümsedi.

Kissy:

—Az kaldı, dedi, iyi kürek çekiyorsua(Eliyle sağ tarafı gösterdi.) Bizde kim ilk gelirse, en iyi yeri o alır. Bugün büyük balık sürülerinin geçtiği yere gideceğiz. Bu sabah orası bizim sayılır. Kayaların üstü deniz yosunu doludur. Awabiler

de onları yiyerek yaşar, orası oldukça derindir. Ben sualtında bir dakika kalabilirim. Bu da iki, üç awabi çıkarmaya yeter. Bulabilirsem tabii. Biraz şans işi bu. Zira kabuklar pek gözükmez. Onları yosunları yoklayarak ve ellerimizle aralayarak buluruz. Sonra da şişi alıp awabiyi yerinden oynatırız. Bir süre sonra dinlenmem gerekir, o zaman da sen dibe inersin. İyi yüzücüymüşsün öyle duydum. Ben de babamın gözlüklerinden birini getirdim. Yandaki topları sıkınca gözlerle gözlük arasındaki hava basıncı eşit olur. Başlangıçta dipte belki fazla kalamazsın, ama bu işi çabuk öğreneceğini sanıyorum.

Bond kürekleri bıraktı. Arkada David ayaklarının üstünde sallanıp uzun boynunu sağa sola çevirerek sabırsızca tıslamaya başlamıştı. Kissy kısa bir ipi tahta kovaya bağlayıp onu suya attı. Kendi de beyaz elbisesinin eteğini bacaklarının arasına sıkıştırarak denize atladı. David de suya dalıp gözden kayboldu. Suyun yüzeyinde en küçük bir çırpıntı olmadı. Kuşun ipi de Bond'un koluna bağlıydı. Genç adam Kissy'nin bir kangal ipini alarak ayağa kalkınca mafsalları çatırdadı. Kissy gözlüğünü çekip başını sudan çıkardı, gülümsedi.

—Aşağısı fena değil.

Suda durup dudaklarını büzerek ıslık gibi bir ses çıkardı, sonra elini sallayarak başını eğdi, kalçalarını büktü. Bond o sırada kalçalara takılan siyah bağı hayal meyal gördü. Genç kız beyaz bir hayal gibi gözden kayboldu. Aşağıya inerken ağırlıklarını kullanmak için krav yüzmüştü.

Bond kuşkuyla saatine bakarak ipi sıkı sıkı tuttu. Aynı anda David suyun yüzeyinde belirdi. Kuşun ağzında yanlamasına duran gümüş rengi

bir balık vardı.

Bond:

—Tanrı bu kuşun cezasını versin, dedi.

Son derece keskin gözüken bu gagadan balık çıkarmak oldukça zordu. Fakat karabatak Bond'u süzerek balığı yüzen tekneye attı, kurşun gibi yeniden gözden kayboldu.

Elli saniye! İp çekilince Bond heyecanla zıpladı. Sonra hemen ipe asıldı. Berrak suda önce beyaz bir hayal belirdi. Genç kız yukarı çıkınca Bond, onun ellerini vücuduna yapıştırmış olduğunu gördü. Kolayca yukarı çıkmak için yapmıştı bunu. Kissy sudan çıkınca kocaman iki awabiyi kaldırıp Bond'a gösterdi, sonra tekneye attı. Nefes alabilmek için kayığın kenarına tutunarak dururken Bond incecik kumaşın altındaki dimdik nefis göğüslerine baktı. Kissy ona gülümsedi. Sonra yine bir ıslık çaldı, kıvrılarak gözden kayboldu.

Kayıktaki awabi yığını giderek büyüyordu. İstiridyelerin yanında yarım düzine kadar da balık diziliydi.

Kissy sonunda işini bitirip suyun üstüne çıktı. Kayığa tırmandı. Mendiliyle gözlüğünü çıkarıp nefes nefese kayığa oturdu. Başını kaldırarak neşeyle Bond'a baktı.

—Yirmi bir tane awabi oldu. Çok güzel. Şimdi benim ağırlıklarımla şişimi alıpaşağıya in, orası nasıl bir yermiş gör bakalım. Nasıl olsa seni otuz saniye sonra çekeceğim. Saatini bana ver, lütfen şişimi kaybetme, kaybedersen bugün başka bir şey avlayamayız.

Bond'un ilk dalışı acemice oldu. Denizin dibine çok ağır indiği için yeşillikler, posidonia denilen deniz yosunu ve siyah kayalarla kaplı dibi ancak görebilmişti. Aynı anda da yukarı

çekildiğini hissetti. Bond ciğerlerinin kötü durumda olduğunu hissediyordu. İkinci kez inişinde yosun kaplı bir kayaya yaklaşıp onu eliyle yokladı. Tam bir kabuğu tuttuğu sırada yine yukarıya çekildi. Fakat üçüncü dalışında awabiyi çıkarmıştı. Onu tekneye atarken Kissy keyifle güldü. Genç adam bu dalışlara yarım saat kadar devam edebildi. Sonunda denizin soğuğu vücudunu dondurmaya başlamış, ciğerleri tükenmişti. Son seferinde suyun yüzüne David ile birlikte çıktılar. Bond tekneye beşinci awabiyi de koyarken memnuniyetini belli etmek için karabatak kuşu genç adamın saçlarını gagasıyla hafifçe çekiştirdi.

XIV. BOLUM

ALTI MUHAFIZ

Ertesi gün de ilki gibi güzel geçti. Bond'un dalışları düzeldiği için o gün altmış sekiz awabi çıkardılar. Bir gün önceki awabileri satmaktan gelen Kissy, Bond'u odasından kıvranıp dururken bulmuştu. Genç adamın karın adalelerine kramp girmişti. Kissy'nin annesi de ne yapacağını şaşırmış, genç adama bakıyordu. Genç kız annesini odadan çıkarmış, yumuşak futonu yere yayıp sonra onu yüzüstü futona yatırmıştı. Daha sonra da Bond'un sırtına çıkarak boynundan kalçasına kadar belkemiklerine basa basa onu çiğnemişti. Böylelikle Bond'un acısı da bu sayede yavaş yavaş dinmişti. Ondan sonra da Bond'u küçük hamama sokup bir awabi teknesiyle üstüne kaynar ve ılık su dökmüştü. Vücudundaki tuzlan temizlemiş, genç adamı yavaş yavaş kurulamış,güneş yanığı yerlerine,avuçlarına sıcak süt sürmüştü. Bond'u odasına kadar götürerek uyumasını emretmiş, gece uyanıp bir şey isterse kendisine seslenmesini söylemişti. Genç kız mumu söndürüp çıkar çıkmaz, Bond ağustosböceklerinin sesini dinleyerek uykuya dalmıştı.

Sabah uyandığında Bond'un vücudundaki

ağrılar geçmişti. Kissy ona fasulye ezmesiyle, pirincin içinde çırpılmış bir yumurta ikram etmişti.

Bond, Kissy'den bir gece önceki terbiyesizliklerinden ötürü özür dileyince Kissy:

—Todoroki San, dedi, sende on samurayın cesareti var. Fakat bir tek samuray vücuduna sahipsin! Senden bu kadar çok şey istenmeyeceğini bilmem gerekirdi. Ama o zevkli gün bana her şeyi unutturdu. Onun için senden özür dilerim. Bugün fazla uzağa gitmeyeceğiz, kürekleri ben çekeceğim. Ama sen daha fazla dalabilirsin. Sahilin iç tarafında bir yer var,haftalardır oraya gitmiyorum, derinlik de en çok altı metredir.

*

Bond sırtına kendini güneşten korumak için bir gömlek giymişti. O gün yirmi bir kabuk çıkarmıştı. O güzel günde genç adamı sinirlendiren tek şey, karşı tarafta kalan kara kale ve onun tepesinde uçan Japon ideogramlarıyla dolu bir balondu.

Bir ara dinlenirken Bond, kayıtsız bir ifadeyle Kissy'e şato hakkında neler bildiğini sordu. Kissy'nin yüzünde endişeler belirmişti.

—Todoroki San, bizler genellikle o yerden söz etmeyiz. Kuro'da bu yerden söz etmek yasaktır. Evimizin yarım mil ötesinde cehennem ağzını açmış gibi gelir bize. Batıl itikatlarımız vardır. O şatoya da şeytanın gelip yerleştiğine inanıyoruz. Kannuşi San bile bu korkumuzu geçiremez. Yaşlılarımız gaijinlerin Japonya'ya uğursuzluk getirdiğini söylediler. Şatodaki iki mahluk da Batı'nın bütün kötülüğünü buraya taşıdı. Adada yayılmış bir efsaneye göre altı Jizo muhafızımız, ölüm kralı dediğimiz o adamı

öldürecekmiş.

—O muhafızlar da kim?

—Jizo, çocukları koruyan ilahtır. Adanın diğer tarafında sahile yakın yerde beş heykel durur, altıncısını dalgalar koparıp götürmüş. Manzaraları bile insanı korkutur. Hepsi sıraya girip dizüstü çökmüşler, vücutları kaba taştan yapılmış, baş yerine de kaba taşlar konulmuştur. Hepsi de beyaz gömleklidir. Halk her ay onların gömleklerini değiştirir. O heykelleri asırlar önce atalarımız dikmişler. Cezir zamanı onları oturken görürsün, med zamanı ise dalgalar üstlerini örter, onlar da su altında nöbet tutup bizleri korurlar. Zira bizler denizin çocukları diye tanırız. Her haziran başında, yani kıştan çıkınca dalmaya başlarız, o zaman halk altı muhafıza gider, şarkılarıyla onları neşelendirirler ki onlar da bizi severek korusun.

—Peki bu adama ait efsanenin aslı nedir? Nereden çıkmış bu?

—Kimbilir;,belki denizden belki de karadan.

—Ah, desu ka! dedi Bond, sonra gülüştüler.

Üçüncü sabah Bond, yine eşikte kahvaltısını yaparken Kissy kendisine yaklaştı, sonra usulca mırıldandı:

—İçeri gel, Todoroki San.

Bond, merakla içeriye girince genç kız kapıyı kapattı ve hafif bir sesle konuştu:

—Kannuşi San'ın habercisiyle konuştum. Dün karşı taraftan bir motorla buraya adamlar gelmiş. Beraberlerinde sigara ve şekerleme gibi şeyler getirmişler. Polis motorunun neden buraya uğradığını sormuşlar. Motorun üç ziya retcisiyle. gelip iki kişiyle geri döndüğünü söylemişler. Üçüncü ziyaretçiye ne olduğunu anlamak istemişler. Sonra da kendilerinin şato

nun muhafızları olduklarını bildirmişler. Yaşlılar hediyeleri kabul etmiş, fakat siranko yapmışlar, yani bilmemezlikten gelmişler. Adamları da Kannuşi San'a göndermişler. O da üçüncü kişinin balıkçılık izinleri veren şahıs olduğunu ve adada hastalandığını söylemiş. Bu yüzden motorda yatmış olabileceğini belirtmiş. Sonra Kannuşi San adamları savıp, tepeye bir çocuk yollamış. Motorun nereye gittiğini öğrenmek istemiş. Çocuk motorun şatonun koyundaki kayıkhaneye çekildiğini haber vermiş. Kannuşi San senin bunları bilmenin doğru olacağını söylüyor. Todoroki San sana büyük bir dostluk besliyorum. Fakat Kannuşi San ile aranda şatoyu ilgilendiren bir sır var, buna kuşkum yok. Bana bunları anlatmalısın.

Bond gülümsedi, kıza yaklaşıp onun başını avuçları arasına aldı ve dudaklarından öptü.

—Sen çok güzel ve iyisin Kissy, bugün kayıkla çıkmayacağız, çünkü dinlenmem gerek. Beni o tepeye götür, şatoya bakmak istiyorum. Sana mümkün olan her şeyi anlatacağım. Yardıma ihtiyacım olduğu için bunu yapacaktım zaten.

Kissy her zamanki öğle yemeklerini küçük sepete koydu. Kahverengi kimonosunu ve altı ipli ayakkabılarını giydi. Birlikte köyün arkasındaki zikzaklı yoldan tepeye çıktılar. Kamelyaların zamanı gelmişti. Yolda yer yer kırmızı, beyaz kamelyalar vardı. Bodur bir isfendan ağacının çevresini sarmışlardı. Kissy'nin evinin arkası koruluktu.

Deniz sakindi, gökyüzü bulutsuzdu. Bond dönüp Kissy'nin yanına gitti onunla otların üstüne oturdu. Ama kayıklarının yayılmış olduğu ufka baktı.

—Kissy, bu gece o şatoya kadar yüzüp, surlara tırmanmam ve içeriye girmem gerekiyor, dedi.

Genç kız başını salladı.

—Biliyorum, ondan sonra da o adamı ve belki karısını da öldüreceksin. Deniz ötesinden gelip bunları yapacağına inandığımız insan sendin demek, fakat neden seni seçtiler, neden o işi bir Japon yapmıyor?

—O insanlar gaijin, ben de gaijinim. Bu iş yabancılar arasında bir kavgaymış gibi gösterilirse hükümetin başına iş açılmaz.

—Anlıyorum, Kannuşi San bu planı onay ladı demek!

—Evet, öyle.

—Sen... sen daha sonra geri gelip benim kayıkçım olacak mısın?

—Bir süre o işi yapabilirim, sonra İngiltere' ye dönmem gerekiyor.

—Hayır, ben uzun süre Kuro'da kalacağına inanıyorum.

—Neden inanıyorsun?

—Çünkü tapınakta dua ettim. Şimdiye kadar hiç böyle büyük bir şey istememiştim. Onun için olacağına inanıyorum. Bu gece bende seninle birlikte yüzeceğim. Karanlıkta bir arkadaşa ihtiyacın var. Hem ben akıntıları iyi bilirim. Ben olmadan oraya gidemezsin.

Bond kızın kuru elini avucuna aldı, kırık tırnaklarına baktı.

—Hayır, erkek işi bu.

Kissy onu süzdü. Kahverengi gözleri sakin ve ciddiydi. İlk kez Bond'a küçük adıyla hitap ederek:

—Taro San, kararımı verdim, her gece yarısı gelip surların altındaki kayaların yanında bekle

yeceğim. Geri dönmek için yardımıma ihtiyacın olduğunu düşünerek orada bir saat kalacağım. O adamlar sana zarar verebilirler, dedi

Bond boğuk bir sesle:

—Pekâlâ Kissy, dedi, beni yalnızca adanın açıklarına kadar kayıkla götürmeni isteyecektim, ama sen de köpekbalıklarına hedef olmak istiyorsan…

—Köpekbalıkları bizlere dokunmaz. Altı muhafız beni korur. Onlar bize zarar vermezler.

XV. BÖLÜM

ÖLÜM ZİYAFETİ

Kissy, rahat ve ölçülü bir tempoyla yüzüyordu. Once boğazdaki doğu akıntısına çaprazlama yüzdüler. Sonra Kissy yönünü hafif çevirdi. Şimdi rahat bir yüzüşle yüksek surlara doğru gidiyorlardı.

Duvarın dibine yuvarlanmış birkaç kaya vardı. Kissy yosunlara tutunarak suda bekledi. Nöbetçilerin ay ışığında parlayan vücudunu görmesinden korkmuştu. Oysa Bond, intihar edeceklerin içeri rahatça girebilmeleri için nöbetçilerin parkta geceleri dolaşmadıklarını tahmin ediyordu.

Bond kayalardan birine çıkıp fermuarlı torbasını açtı. Paketten demir çengelleri çıkardı. Sonra ayaklarındaki paletlerini gizleyebilmek için birkaç adım tırmandı. Paletleri su kesiminin üstündeki granit kayaların arasına soktu. Kıza bir öpücük yolladı, artık gidebilirdi. Kissy, Japonlarda elveda anlamına gelen bir el işareti yaptı, sonra geriye dönüp yüzmeye başladı.

*

* *

Bond üşümeye başladı, sırılsıklamdı. Harekete geçmeden önce koca taş blokları inceledi.

Kaplan'ın talim şatosundaki gibi taşların arasında ayak koyabilecek geniş aralıklar vardı. Siyah başlığı başına geçirdi, torbayı arkasından sürükleyerek tırmanmaya başladı.

Hafif meyilli sura yirmi dakikada tırmandı. Bir mazgal deliğine geldi. İki metre genişliğindeki düz taşın üstünde sürünerek usulca kenardan bahçeye baktı. Tahmin ettiği gibi deliğin önünde taş basamaklar vardı.

Bond usulca merdivenlerden aşağı süzülüp gölgede durarak sessizce soluk aldı.

Bahçeye inmişti artık.

Yeterince soluklandıktan sonra, başlığını geriye itip kulak kabarttı. Hiç rüzgâr olmadığı için yaprak bile kımıldamıyordu. Uzaklardan bir yerden akan suyun şırıltısı geliyordu. Daha geride de fokurtulu gürültülerle kükürtlü duman çıkaran delikler vardı.

Bond gölün öbür ucuna geçince kükürt püsküren deliklerden birini gördü. Geniş delikten çıkan pis kokulu dumanlar yükselerek havada dağılıyordu. Sonunda şatonun keskin hatlı silueti belirdi.

Bond dikkatle ilerlemeye başladı. Şatoyu saran çakıl taşlarına basmaktan korkuyordu. Ağaçların arasından geçip şatonun önüne geldiğinde kalbi delicesine çarpmaya başladı.

Bond yavaşça duvara sokuldu, ayaklarını yere dümdüz bastığı için çakıllar pek ses çıkarmıyordu. Mehtapta şatonun göz gibi pırıl pırıl parlayan pencereleri sanki genç adamın yaklaşmasını seyrediyordu. 007 her an bir projektörün yanmasını ve sarılı mavili makineli tüfek ateşini bekliyordu.

Duvarın dibine kadar yaklaştı. Okuldayken şatoların inip kalkar köprülerinin altında bir

kapı bulunduğunu öğrenmişti. Onu hatırlayarak sol tarafa döndü, kemerli bir kapı gördü. Kapının menteşeleriyle kilidi iyice paslanmıştı. Şatonun hendeğine ay ışığı vurmuyordu. Hendeği otlar bürümüştü. Bond parmaklarıyla dokundu. Evet, cebindeki eğe ve maymuncukla kilidi açabilirdi. Acaba kapı iç taraftan sürgülü müydü? Herhalde sürgülemeye gerek görülmemişti. Öyle olsa, kapının dışına kilit aşmazlardı.

Bond dönüp çakılların üstündeki izlere basarak yürüdü. Yarın bu kapıdan hücum edecekti.

Sağ tarafa giderken duvar dibini izliyordu. Bir ara, bir şey ayağının dibinden geçip hışırtıyla bir ağacın altındaki yaprakların arasına daldı. İnsana saldıran yılanlar hangileriydi?

Bond gölün şatoya bakan tarafına gelmişti. Birden, bir gürültü duyarak bir ağacın arkasına sokuldu. Çalıların arasından yansıyan ses, yaralı bir hayvanınkini andırıyordu. Fakat, biraz sonra bir adam belirdi. Ay ışığında adamın şişmiş kafası gözüküyordu. Gözleriyle ağzı birer çizgi halini almıştı.

Adam sendeleyerek ilerlerken inliyordu. Bond, adamın ellerini yüzüne götürmüş olduğunu gördü. Adam gözlerinin etrafındaki şişleri aralayarak çevresini görmeye çalışıyor, arada sırada acı acı haykırarak bir şeyler söylüyor, sanki yalvarıyordu. Birden durdu. Gölü ilk kez görmüştü galiba. Çığlık atarak sevgilisiyle bulu şacakmış gibi kollarını açtı. Sonra koşarak kendini suya attı. Gölde debelenen adamın etrafında sular kaynaşmaya başladı. Bir sürü küçük balık ona yaklaşmak için birbirleriyle savaşıyorlardı. Adam başını sudan çıkararak tüyler ürperten bir sesle bağırdı. Bond, yüzüne yapışan balıkların gümüş bukleli saçları andırdı

ğını gördü. Sonra adamın başı suya daldı, saldırganlardan kurtulmak için yüzüstü döndü. Birden, adamın etrafına koyu bir leke yayıldı. Kuşkusuz, şahdamarı parçalanmıştı. Suda yüzüstü, hareketsiz kaldı. Balıkların hücumundan kafası hafifçe sallanıyordu.

James Bond yüzündeki soğuk terleri sildi. Piranhalar! Güney Amerika'nın tatlı sularında yaşayan bu canavar balıklar ustura gibi keskin dişleriyle bir atı bir saatte kemik yığını haline getirebilirdi. Bu adam da o korkunç ölümü duyan intihar heveslilerinden biri olmalıydı. Gölü ararken güzel bir çiçekten yüzü zehirlenmişti. Doktor, kurbanlarına harika bir ziyafet hazırlamıştı. Büyük zevk alınacak her türlü yemekler vardı ziyafet sofrasında. Tam bir ölüm ziyafetiydi bu.

Bond ürpererek oradan uzaklaştı. İçinden:

—Öyle olsun, Blofeld, diyordu, boğazını keseceğim kılıca bir çentik daha açtın!

Duvarı kendine siper alarak yoluna devam etti. Gökyüzü kül rengi bir renk almıştı.

Bond kendi kaderine, Kaplan'a ve Japonya'ya küfrederek yoluna devam ederken hafiften bir ses de kulağına fısıldıyordu:

—Blofeld'i öldürmek istemiyor musun? Tanrı sana bu fırsatı vermedi mi? Şatoya girecek bir yol buldun, belki oradan adamın yatak odasına bile girebilirsin. Yarın onu uyurken öldür. Bu arada kadını da temizle! Sonra Kissy'nin kollarına dön.

Bond duvarı takip ederek yürüyordu. Bahçıvan kulübesine ulaştığında içeri girdi, üstüne birkaç çuval örttü, sonra da hayaletler, şeytanlar ve çığlıklarla dolu bir uykuya daldı.

XVI. BÖLÜM

ESKİ BİR KÖTÜLÜK YAKLAŞIYOR

Bond dört saat sonra uyandığında, rüyasındaki çığlıkların yerini hakikileri aldı. Kulübe sessizdi.

Bond, dizlerinin üstünde doğrularak iki tahta arasındaki bir aralığa gözünü yaklaştırdı. Eskimiş mavi elbisesinden Japon köylüsü olduğu anlaşılan bir adam haykırarak koşuyordu. Peşindeki eli sopalı dört muhafız da neşeli neşeli ona seslenerek gülüyorlardı. Birinin fırlattığı sopa, köylünün bacaklarına çarptı ve adam tökezledi. Sonra dizlerinin üstüne çökerek yalvarır gibi ellerini muhafızlara uzattı. Muhafızlar adamın etrafının sardılar. Yüzlerine taktıkları siyah deri masklarla çok korkunç gözüküyorlardı. Adamı sopalarının ucuyla dürterek bağırıştılar, sonra eğilerek onu kollarıyla bacaklarından yakalayıp kaldırdılar. Zavallı köylüyü havada birkaç kez salladıktan sonra göle attılar. Göl hemen dalgalandı. Adam haykırarak kıyıya çıkmak için hamleler yaptı, fakat bağırmaları, çığlıkları giderek zayıfladı. Sonunda kafası suya gömülüp, suyun yüzeyine kanlar yayılınca sesi de kesildi.

Muhafızlar katıla katıla gülerek bu manza

rayı seyrediyorlardı. Sonra dönüp kulübeye doğru yürüdüler.......**scannedbydarkmalt1**

Bond hemen çuvalların arkasına gizlendi. Adamlar kulübeye girip el arabasıyla makineleri alarak işlerine gittiler. Sonra şato tarafından bir çan sesi geldi, adamlar sustular.

Bond Kaplan'ın vermiş olduğu ucuz Japon saatine baktı. Dokuza gelmişti. Acaba şatoda işler bu saatte mi başlıyordu? Belki! Akşama doğru altı buçukta bahçe kendisine kalacaktı. Şimdilik dinleyip gözetlemeli ve nöbetçilerin çalışmaları hakkında fikir edinmeliydi. Nöbetçilerin asıl görevi, biraz önce de gördüğü gibi intihardan vazgeçen ya da cesaretini kaybedenlerin icabına bakmaktı herhalde.

Bond torbanın fermuarını açarak üç kalın dilim baharatsız pastırmadan yedi. Biraz da su içti. Bir sigara içebilmek için neler vermezdi ki!

Biraz sonra, gölün karşı tarafındaki çakılların çıtırdadığını duydu. Aralıktan baktığında dört muhafızın yanyana dizilmiş dimdik durduğunu gördü. Bond'un kalbi hızla çarpmaya başladı. Acaba Blofeld, parkı gezip gece kaç kişinin öldüğünü anlamaya mı çıkmıştı? Sağ tarafa, şatoya doğru baktı. Ama beyaz çiçekli zakkumlar şatoyu görmesini engelliyordu.

Bond,"Ne güzel, ne cana yakın ağaçlarsınız siz. Bu gece sizin yakınınızdan geçmemem gerektiğini unutmamalıyım." diye düşündü.

O, sırada gölün karşı tarafındaki yoldan iki kişi belirdi. Bond avını görmenin heyecanıyla yumruklarını sıktı.

Vizörü indirilmiş pırıl pırıl parlayan madeni dikenli kanatlı miğferiyle Blofeld, Wagner ope ralarındaki karakterlerden birini andırıyordu.

Sağ eliyle kınsız uzun samuray kılıcını tutmuş, sol kolunu da yanındakinin koluna geçirmişti. Yanındaki kadın başına arıcıların kullandığı koyu yeşil bir şapka giymiş, yüzünü de göğsüne kadar inen kalın siyah bir peçeyle örtmüştü. Bond'un kuşkusu kalmadı. Bu uzun plastik çizmeler ve yağmurluk içindeki kadın Irma Bunt idi.

Bond nefesini tuttu. Gölün kulübeye bakan tarafına geldiklerinde zırhlı adamı bir darbede suya yuvarlayabilirdi. Fakat Piranhalar zırhın deliklerinden içeri girebilirler miydi? İmkânsıza benziyordu bu. Hem Bond nasıl kaçardı.Hayır, böyle olmamalıydı.

Blofeld vizörü kaldırıp adamlardan birine bir şeyler söyledi. Muhafız ona saygıyla cevap verdi. Bond konuşan muhafızın belinde bir kemer ve ona takılı otomatik bir silah bulunduğunu gördü. Konuşulanları duymuyordu, ama Blofeld'in Japonca öğrenmiş olmasına imkân yoktu. Muhafız gülerek eliyle gölü işaret ediyordu. Suda, sönmüş mavi balonu andıran bir elbise yüzüyordu. Piranhalar onun içinde karınlarını doyurdukları için elbise hafif hafif kımıldıyordu. Blofeld başını sallayarak mutluluğunu belirtti. Adamlar önünde diz çöktüler, Blofeld elini hafifçe kaldırarak onlara karşılık verdi. Vizörüyle yüzünü kapattı ve kurumla yürümeye başladı.

Bond muhafızların efendilerin arkasından alay edip etmeyeceklerine bakıyordu. Fakat adamlarda en ufak bir saygısızlık belirtisi bile göremedi. Adamlar ayrılıp işlerinin başlarına döndüler.

XVII. BÖLÜM

YERALTI ZİNDANI

Akşam tam altıda, şatonun çanı kısaca çaldı. Hava yavaş yavaş kararıyordu. Ağustos böcekleri ötmeye başladı, pembe yusufçuklar gözden kayboldu, iri kara kurbağalar gölün kıyısındaki deliklerinden çıktılar.

Sonra dört muhafız ortaya çıktı. Yaktıkları ateşin kokulu dumanından Bond onların topladıkları çöpleri yaktıklarını düşündü. Adamlar gölün kıyısına inip parça parça olmuş mavi elbiseyi neşeyle kıyıya çektiler, içinden çıkardıkları iri kemikleri gülerek suya attılar. Biri paçavraları alarak ateşe doğru koştu. Diğerleri arabaları iterlerken Bond çuvalların arkasına gizlendi. Arabalar kulübeye bırakıldı, adamlar alacakaranlıkta durup dördüncü gelene dek aralarında konuştular. Sonra gölgede kalan parçalanmış ve kararmış çuvalları farketmeden çıktılar, şatonun yolunu tuttular.

Bond dikkatle hazırlığa başladı.

Saat dokuzda gizlendiği kulübeden çıktı, ay pırıl pırıldı. Uzaktan duyulan kükürtlü çamurların fokurtusu dışında her şey sakindi. Arada sırada çalıların aralarından kertenkelelerin esrarlı sesleri geliyordu. Bond bir gece önce

gittiği yönü izledi. Tahta köprünün altındaki küçük kapıya kadar geldi.

Üzerindeki siyah ninja elbisesi gizli ceplerle doluydu. Bond kalem biçimindeki elektrik feneriyle çelik eğeyi alıp zincirin bir halkasını törpülemeye başladı. Arada sırada durup derinleşen çentiğe tükürüyor, böylece eğe sesinin azalmasına çalışıyordu. Nihayet çelik çıtırdayarak ortadan ayrıldı. 007, eğeyi biraz bükerek halkayı iyice açtı. Kilidin bağlı olduğu zinciri yerinden çıkardı. Hafifçe itince kapı içeri doğru açılıverdi. Elektrik fenerini alıp içeriye baktı. Bu kontrol yerinde olmuştu, çünkü kapının arkasındaki ilk basamak korkunç bir tuzaktı.

İnce paspasın örttüğü bu bir metre boyundaki kenarları dişli demirler, dev bir çene kemiğinden farksızdı. Onu yutmak için bekleyen bir çene! Bond bir an o demirlerin dizinin altına batarak etini testere gibi kestiğini düşünerek yüzünü buruşturdu. Burada başka tuzaklar da olmalıydı. Çok dikkatli davranması gerekiyordu.

Bond kapıyı kapatıp tuzağın yanından geçti. Işığı çevresinde gezdirdi, zifiri karanlıkta başka bir şey görmedi. Çok geniş bir kilere girmişti.

007, artık çevresini saran duvarları görebiliyordu. Tepesinde örümcek ağıyla kaplanmış bir tavan vardı. Yukarıya basamaklar çıkıyordu. Sessizce tırmadı. Kapıya ulaştığında, yirmi basamak çıkmıştı. Kapıyı itince bir kilidin onu tuttuğunu hissetti. Bir maymuncuk çıkarıp onunla kilidi yokladı. Maymuncuğun sivri kenarları yerine oturunca kilit büyük gürültüyle açıldı. Bond kapının bir kanadını itti. Kanat menteşeleri gıcırdayarak açıldı. Arka taraf zifiri karanlıktı. Bond içeri girip etrafı dinledi. Işığı

söndürmüştü. Hâlâ şatonun altında bir yerdeydi. Ses seda çıkmıyordu. Feneri yaktı. Bir merdiven cilalı tahtadan yapılmış modern bir kapıya çıkıyordu. Usulca yukarıya tırmanıp kapının madeni tokmağını çevirdi.

İçeriyi görünce rahatladı, şatonun asıl holüne gelmişti. Büyük giriş kapısı solda kalıyordu. Kapıdan başlayan eski bir kırmızı halı hol boyunca uzanıyordu. Girişteki kandil etrafı iyice aydınlatmadığı için holün geri kalan kısmı gözükmüyordu. Duvarlar kaba bir biçimde sıvanmıştı, hava rutubet kokuyordu.

Bond halıya yaklaşmadı, gölgeli duvarı izledi. Aradığı katta olduğuna inanıyordu. Avı da ilerde bir yerde olmalıydı. Kaleye girmişti artık. Buraya kadar işler yolunda gitmişti! İlk rastladığı kapı odalardan birine ait olmalıydı, basit bir sürgüsü vardı. Bond eğilip gözünü anahtar deliğine dayadı. Oda loştu, ses de gelmiyordu. Bond kapıyı usulca açtı, çok geniş bir salona girdi. Blofeld'in ziyaretçilerini burada kabul ettiğinden emindi. Gizlenecek, bir yer arayarak perdenin arkasına geçti. Bir perdeden diğerine giderek salonun sonundaki küçük kapıya geldi. Bu kapıdan özel dairelere gidildiği belliydi. Bu sırada bir ses duydu.

Belindeki zinciri çözüp hemen sol yumruğuna sardı, beklemeye başladı. Gözlerini perdedeki küçük deliğe yerleştirmişti.

Kapı yarıya kadar açılınca muhafızlardan birinin sırtı gözüktü. Adamın siyah kemerinde bir tabanca kılıfı vardı. Acaba Blofeld'e tercümanlık yapan Kono bu muydu? Belki de harp yıllarında Almanların yanında, Kempetai'de çalışmıştı. Ne yapıyordu şimdi? Kapının arkasındaki bir şeyle uğraşıyordu. Elektrik düğme

siyle mi meşguldü? Hayır, şatoda elektrik yoktu.

Adam işini halletmiş olacaktı ki, içeriye doğru saygıyla eğilerek kapıyı kapattı.

Bond silahını elinde tutarak kapıya sokuldu. Bu kez kapının arkasından hiç ses gelmiyordu. Bond sessizce, ama hızla kapıyı itti ve açtı. Hücum etmek üzere, her an atılmaya hazırdı.

Karşısına tamamiyle boş ve sessiz bir koridor çıktı. On iki metre kadar uzunluktaydı.. Yerler cilalı tahtaydı. Tehlike habersiz geliyordu. Bond koridorun tam ortasına bastığı anda, on iki metre boyundaki zemin bir eksen üstünde tahta ravalli gibi harekete geçti. Bond elleriyle tutunacak bir yer ararken ayakları boşluğa geldi ve kütük gibi karanlık bir boşluğa düştü. Demek nöbetçinin kapı arkasmdaki meşguliyeti buydu. Tuzağı hazırlamak için manivelayı çekmişti. Şimdi, eski şatolarda bulunan zindanlardan birindeydi.

Bond'un vücudu tahta zemine değer değmez alarm zili acı acı çalmaya başlamıştı. Bond, ağırlığından kurtulan koridor platformunun eski haline geldiğini görür gibi oldu, sonra şokun etkisiyle kendinden geçti.

*.

* *

Bond kendine geldiğinde ellerini iki yanına götürdü. Küçük ninja külotu hariç çırılçıplak olduğunu anladı. Karşısında, elini tabancasına dayamış olan bir adam hiddetle Japonca bir şeyler söylüyordu. Birden, Bond durumu kavradı, dikkatli olmalıydı. "Sağır ve dilsizsin sen. Fukuokalı bir Japon maden işçisisin. Başındaki ağrıya ve kemiklerinin kırılmış olmasına aldırma" diye düşündü.

Sonra, selam verip ayağa kalktı. İçine düş

müş olduğu duruma aldırmaksızın, elinde meşale bulunan muhafızı izleyerek yürüdü. Merdivenlerden çıkıp bir koridoru geçtiler ve bir kapıya geldiler. Kono öne geçip kapıyı vurdu.

Bond kendisini kütüphaneyi andıran sevimli küçük bir odada buldu. İkinci nöbetçi Bond'un ninja kılığını yere sermiş, gizli ceplerdeki suç aletlerini ortaya dizmişti. Göğsünde altın bir ejderha bulunan ve çok güzel bir kimono giymiş olan Blofeld, şöminenin rafına dayanmış duruyordu. Şöminede bir Japon mangalı yanıyordu. Bond, Blofeld'i ilk bakışta tanıdı. O geniş alın, yarayı andıran büzük mor dudaklı ağız... Şimdi o ağzı, uçları aşağıya kıvrık kalın bir bıyık süslüyordu. Kır saçlarını iyice uzatmıştı. O saçlarla şimdi Kont de Bleuville rolüne rahatlıkla çıkabilirdi. Gözleri yine birer kurşun deliğinden farksızdı. Yanında da yüksek sınıftan bir Japon kadını kılığında İrma Bunt duruyordu.

Bond sıkıntılı sıkıntılı "Aman Tanrım!" diye düşündü. "İkisi de karşımda, buradalar. Bir hatam yüzünden ikisi de şu anda sağ!"

Acaba oyunu lehine çevirmeye imkân var mıydı? Başındaki şu ağrı bir geçseydi...

Blofeld'in uzun kılıcı duvara dayalı duruyordu. Adam onu alıp odanın ortasına kadar ilerledi. Bond'un eşyalarının yanında durup kılıcının ucuyla onları havaya kaldırdı. Siyah elbiseyi havada izleyerek:

—Bu nedir Kono? diye sordu.

Muhafız Almanca cevap verdi. Sesi endişe doluydu. Çizgileşmiş gözlerini Bond'a çevirdiğinde, genç adam onun kendisine hürmetle baktığını farketti.

—Bir ninja kıyafeti, sayın doktor. Bu insanlar Minjutsu'nun gizli sanatlarını öğrenirler. Bil

dikleri sırlar çok eskidir. Aslında, onlar hakkında fazla bir fikrim yok. Görünmeden yürümeyi, ortadan kaybolmayı, silahsız adam öldürmeyi iyi bilirler. Japonya'da onlardan çok korkulurdu. Artık yaşadıklarını sanmıyorum, bu adam sizi öldürmek için yollanmış olmalı. Koridordaki tuzak olmasa, bunu da başaracaktı.

Blofeld dikkatle Bond'a baktı.

—Kim bu? Japonlar bu kadar boylu olmaz.

—Madenlerde çalışanlar genellikle uzun boyludur, efendim. Yanında sağır ve dilsiz olduğunu belirten bir kart taşıyor. Diğer kâğıtlardan da Fukuokalı bir maden işçisi olduğu anlaşılıyor. Vesikalar gerçeğe benziyor, ama ben inanmıyorum. Bu eller maden işçisinin elleri değil.

—Ben de inanmıyorum, ama yakında anlarız.

Blofeld yanındaki kadına dönerek:

—Sen ne dersin sevgilim? dedi. Böyle şeyleri hemen sezersin, altıncı düyun çok kuvvetlidir.

İrma Bunt kalkıp 007'nin yanına yaklaştı, dikkatle ona baktı, çevresinde bir tur attı. Genç adamın sol profiline bakarken hayretle:

—Aman Tanrım! dedi.

Sonra Blofeld'in yanına döndü. Korkuyla Bond'a bakarak hırıltılı bir sesle fısıldadı.

—Olamaz, imkânsız bu! Fakat öyle! Sağ yanağındaki yara izi, bu profil...

Blofeld'e döndü, kesin bir tavırla konuşmaya başladı.

—Bond bu!.. Şu İngiliz ajanı James Bond... Sir Hilary adıyla aramıza karışan adam. Yemin edebilirim, bana inanmalısın, sevgili Ernest.

Blofeld'in gözleri kısıldı.

—Evet, ona benziyor. Ama buraya nasıl

geldi? Beni nasıl buldu? Kim yolladı onu?

—Japon Servisi yollamıştır. İngiliz Gizli Servisi ile aralarında ilişki olmalı.

—Buna inanmıyorum. Öyle olsaydı adamlar ellerinde tevkif emirleriyle beni almaya gelirlerdi. Bu işte karanlık yanlar var. Çok dikkatli davranarak onun ağzından bütün gerçeği öğrenmeliyiz. Önce sağır ve dilsiz olmadığını anlamalıyız. İlk işimiz bu olmalı. Sorgu bu işi halleder, önce onu yumuşatalım.

XVIII. BÖLÜM
SORGU ODASI

Odada on muhafız vardı şimdi. Kono'nun arkasındaki duvara yaslanmış bekliyorlardı. Hepsi de uzun sopalarıyla gelmişlerdi.

Kono onlardan birine emir verdi. Adam sopasını duvara bırakarak yaklaştı. İriyarı, dazlak kafası pırıl pırıl parlayan bir yarmaydı. Dengeli durmak için bacaklarını açarak Bond'un karşısına dikildi. Sonra sağ elinin yanıyla Bond'un başına korkunç bir darbe indirdi. 007'nin kafasında bir bomba patlamıştı sanki. Sonra adam sol elini indirdi, Bond yana doğru sallandı. Kanların arasından Blofeld ile kadını hayal meyal görebiliyordu.

Bond on darbe yedi. Kuvveti ve cesareti henüz yerindeyken hareket etmesi gerektiğini biliyordu. Açık bacaklar çok güzel bir hedefti. Gözleri kararmaya başlayan Bond, Japon vuracağı sırada doğrulup bütün gücüyle yukarıya bir tekme attı. Ayağı tam hedefini bulmuştu. Muhafız bir hayvan gibi haykırarak yere yıkıldı. Kasığını tutarak acıyla yerde yuvarlanmaya başladı. Öbür muhafızlar sopalarını kaldırarak saldırmaya hazırlandılar. Kono da tabancasını çekmişti. Bond birden yüksek arkalıklı bir iskemle

kaparak onu muhafızların üstüne attı. İskemlenin bir ayağı muhafızlardan birinin dişlerine çarptı. Kırılan dişlerin sesi duyuldu. Adam yüzünü kavrayarak yere yığıldı.

—Durun!

Bond'un daha önce de duyduğu etkili bir bağırmaydı bu. Adamlar durup sopalarını indirdiler.

Blofeld yerdeki yaralıları işaret etti.

—Kono, bu adamları odadan çıkar. Kazama'yı da beceriksizliğinden ötürü cezalandır. Bu kadar yeter. Bu adam normal usullerle konuşacak gibi değil. Eğer duyuyorsa, sorgu odasının baskısına dayanamayacaktır. Oraya götürün onu. Muhafızların geri kalanları salonda bekleyebilir. Haydi, çabuk!

Kono emir verir vermez muhafızlar koşuştular. Kono Bond'a tabancasıyla işaret ederek kitaplığın yanındaki küçük kapıyı açtı. Dar taş geçiti gösterdi. Bu sefer ne olacaktı? Bond ağzının kenarındaki kanı yaladı. Gücü ve sabrı tükenmek üzereydi. Daha fazla dayanamayacaktı. Hem şu sorgu odası da neydi?

Kono, en sondaki kapıyı açmasını söyleyince duymazlıktan geldi. Kono belkemiğine tabancayı dayadı. Bir muhafız kapıyı açtı. Bond iri taşlardan yapılmış çok sıcak, kükürt kokan bir odaya girdi.

Blofeld ile kadın da gelince, kapı kapandı. Adamla kadın yağ kandilinin ve büyük saatin altındaki tahta koltuklara oturdular. Saatte rakam yoktu. Sadece çeyrek saatler kırmızıyla işaret edilmişti. Akrep ve yelkovan on biri geçe durmuştu. Birdenbire yelkovan madeni bir sesle bir dakika ilerledi.

Kono, Bond'a odanın karşı tarafındaki yük

sek taş koltuğa oturmasını işaret etti. Bu koltuğun kol dayanacak yerlerinin üstünden kurumaya başlamış çamurlar akıyordu. Yerde de aynı volkanik çamur vardı.

Taş koltuğun tam üstünde tavanda yuvarlak bir şekil vardı. Bond bakınca gökyüzünü ve birkaç yıldız gördü. Bond'a koltuğa oturması işaret edildi. 007 denileni yaptı. Kaynar ve yapışkan çamur vücuduna değince rahatsız olmuştu. Bitkin kollarını koltuğun iki yanına dayayarak bekledi. Olacakları tahmin ettiği için midesi bulanmaya başlamıştı.

Blofeld odanın karşı ucundan İngilizce olarak konuştu:

—Binbaşı Bond ya da İngiliz Gizli Servisi' nin 007 numaralı ajanı. Burası sorgu odasıdır. Sessiz insanları mutlaka konuşturur. Şu anda kaynar çamur püskürten bir deliğin tam üstünde oturuyorsunuz. Çamurun harareti bin derecedir. Çamur otuz metre yükseğe kadar çıkmaktadır. Oturduğunuz yerle kaynak arasında on beş metre mesafe var. Ben bu kaynağı taş bir kanala bağlattım. Siz de şimdi onun üstünde oturuyorsunuz. Bu kaynaktan belli zamanlarda,her çeyrek saatte bir çamur fışkırır.

Blofeld arkasına dönüp baktı.

—Gördüğünüz gibi bundan sonraki fışkırmaya sadece on bir dakika var. Beni duymuyorsanız, sözlerimin tercümesini de duymazsınız. Eğer sağır ve dilsizseniz o taş koltuktan kımıldamayacaksınız. On biri çeyrek geçe vücudunuzun alt kısmının yanmasıyla korkunç acılar çekerek öleceksiniz. Ölüm anından önce koltuktan kalkarsanız beni duyduğunuz ortaya çıkacak.

Saatten madeni bir ses geldi. Saat dokuz defa vurdu. Bond siyah beyaz kadrana baktı. 11.14'ü

gösteriyordu. Bond ayağa kalkarak pis kokulu taş koltuktan uzaklaştı. Çamurlanmamış bir yere basarak durdu, sonra dönerek seyre başladı. Homurtu uzaktan gelen bir kükremeye dönüşmüştü. Sonra tiz bir ses duyuldu, onu korkunç bir patlama izledi. Bond'un az önce ayrıldığı delikten gri renkli çamur fışkırdı. Odaya korkunç derecede bir sıcaklık hakim olmuştu.

Bond dönüp saatin altındaki kadınla erkeğe baktı. Neşeli neşeli:

—Blofeld, seni kaçık köpek seni! dedi. Burada iyi iş tezgâhlamışsın yine.

Blofeld İrma'ya döndü.

—Haklıymışsın yavrum! Aynı İngilizmiş. Sana Bay Mikomoto'nun o nefis incilerinden bir kolye daha alacağım. Şimdi şu herifin icabına bakalım. Uyku vaktini çoktan geçirdik.

—Haklısın, sevgili Ernest. Ama önce konuş turmalıyız onu.

—Evet, İrma. O işi hemen halledebiliriz. İnadını bir kez kırdık ya, artık kendisini savunama yacaktır. Gel!

Yeniden taş geçite çıktılar, kütüphaneye yöneldiler. İrma Bunt işlemesini eline aldı, Blofeld de şöminenin üstündeki rafa dayandı. Elini kılıcının kabzasına götürmüştü. Bond içinden "Fukuoka kömür işçisinin Tanrı belasını versin!" diye düşündü. Kitaplığın yanında bir yazı masası vardı. Bond bir iskemle çekip oraya oturdu, bir sigara yaktı. Arkasına yaslanıp dumanını içine çekti. "Büyük Uyku"ya dalmadan önce hiç olmazsa biraz rahat etmeliydi. Sigarasının külünü yere silkip bacak bacak üstüne attı.

Blofeld, ajanın yerde duran eşyalarını gösterdi.

—Kono bunları al, götür. Onları sonra inceleyeceğim. Sen de diğer muhafızlarla salonda bekleyebilirsin. Kaynak ocağıyla elektrik makinesini hazırla, gerekebilir.

Bond'a döndü:

—Haydi artık konuşun! Konuşursanız, kılıçla çabucak ve şerefli bir şekilde öleceksiniz. Sakın korkmayın, bu işte ustayımdır. Kılıcım da ustura gibi keskin. Şimdi konuşmazsanız işkenceyle ağır ağır öldürüleceksiniz. Sonunda yine konuşacaksınız tabii! Acının da bir derecesi vardır. Acı uzatıldığı takdirde buna hiçbir insan dayanamaz.

Bond sakin sakin:

—Blofeld, sen hiçbir zaman aptalca hareket etmezsin, diye mırıldandı. Tokyo'da ve Londra' da bir sürü insan bu gece burada olduğumu biliyor. Belki kendini ölüm cezasından kurtarabilirsin ama sen de muhakkak gebereceksin.

—Bay Bond, gerçekleri göremiyorsunuz. Resmi işlerin nasıl yürütüldüğünü sizin kadar ben de bilirim. Onun için bu hikâyeyi hemen kapatıyorum. Burada olduğum resmen saptanmış olsaydı, küçük bir polis ordusu beni tevkif etmek üzere buraya gelirdi. Tabii, yanlarında da CIA ajanları bulunurdu. Pekâlâ Bay Bond, sizi kendi ellerimle öldürüp vücudunuzu da hemen ortadan kaldıracağım. Bu işi nöbetçilere yaptırıp sizi işkenceyle öldürtmektense kendim icabınıza bakacağım. Beni uzun zamandır rahatsız ediyorsunuz.

Bond yüzünü buruşturdu:

—Bana eskimiş numaralar yapma, Blofeld!

—Samuray devrinden kalma bir şey vardır. Şöyle derler: Hasmını öldür ve uzaklaş! Aşağılık bir insan, bir samurainin yolunu kesecek olursa

ya da ona layık olduğu hürmeti göstermezse, samuray onun kafasını uçurmaya hak kazanır mış. Şu fevkalade kılıcım henüz kana bulan madı. Bunu boynunuzda denemek zevkli olacak.

Daha sonra İrma Bunt'a dönerek:

—Benimle aynı fikirdesin, değil mi sevgilim? diye sordu.

İrma kadın gardiyanlara benzeyen ablak suratını adama çevirdi.

—Tabii, sevgili Ernest. Verdiğin kararlar daima doğrudur. Yalnız dikkatli ol, bu mahluk tehlikelidir.

—Unutuyorsun sevgilim, ben en tehlikelilerin bile hakkından gelmişimdir.

Kendinden emin bir tavırla şömineden uzaklaşıp kılıcını eline aldı ve:

—Bunu şimdi sana ispat edeceğim, dedi.

XIX. BOLUM

CEHENNEME ELVEDA

Bond yanan sigarasını söndürmeden halının üstüne attı. Bütün vücudu gerilmişti.

—İkiniz de deli olduğunuzun herhalde farkındasınız? dedi.

—Büyük Fredrick, Van Gogh, Nietzche de bizim gibi deliydiler. Bizler üstün ve ünlü insanlar sınıfındanız, Bay Bond. Ya siz nesiniz? Adi bir haydut, yüksek mevkilerde bulunan budalaların istedikleri gibi oynattıkları adi bir kuklasınız. Kaba arzularınızı alkol, nikotin ve seksle tatmin edip yeni bir çapulculuğa gitmek için emir beklersiniz. Şansınızla deha eserim olan iki planımı altüst ettiniz.

Blofeld iriyarı, bir seksen dokuz boyunda bir adamdı. Üstelik oldukça da kuvvetliydi. Samuray kılıcının palaya benzeyen uzun ucunu iki yana açmış olduğu ayaklarının arasına dayadı. Güçlü elleri kılıcın kabzasındaydı. Onu karşıdan süzen Bond, bu sert bakışlı, geniş alınlı, ince dudaklı hain adamda olağanüstü bir şeylerin bulunduğunu kendi kendine itiraf etti.

Kılıcının kabzasını gevşekçe tutan Blofeld'in kendinden emin olduğu, biraz da övündüğü belliydi.

—Bay Bond, dedi, hükümetinizin "Yıldırım Harekâtı" adını verdiği planımı ele alalım. O planla iki atom bombası çaldım ve bu sayede Batı dünyasından tehditle yüklü bir para koparacaktım. Suç bunun neresinde? Bunu sadece uluslararası siyaseti idare edenler suç saydılar...

Biraz duraladıktan sonra devam etti:

—Ben o işte büyük bir suç unsuru görmüyorum. Şimdi de şu Ölüm Şatosu denilen işten söz edelim...

Blofeld susmuştu, o anda yalnızca kendisiyle meşguldü...

—Size bir şey itiraf edeceğim, Bay Bond, kafam artık yorulmaya başladı. Fakat yine de bu yorgunlukla mücadele etmek zorundayım. Dünyada tek kalmış eşi bulunmaz bir dâhinin şerefsizliğe düşmesi, hatta anlaşılamaması kadar berbat bir şey olamaz. Bana fiziksel ve düşünsel yönden zevk verecek şeyler gerek. Onun için bu çok gerekli projeyi uygulamaya koyuldum, Bay Bond. Yaşama güçlüğünden kurtulmak için çare arayanlara bedava ölüm teklif ediyorum. Böylece insanlar varolmak ya da olmamak sorununu kolayca çözüyorlar...

—Dün bir adamın korkunç bir biçimde öldürüldüğünü gördüm.

—Biz temizlik yaptık! O adam buraya ölmek için gelmişti. Sizin gördüğünüz şey, bir yolcuya Ölüler Diyarı'na giden bir gemide yer göstermekten ibaretti. Ama, sizinle anlaşamadığımızın farkındayım. Kafanızda beyin yerine kullandığınız şey her neyse, ona tesir edemiyorum. Siz son sigaranızdan aldığınız zevkten başka bir şeyin farkında değilsiniz. Onun için bu boş konuşmayı keselim. Uykumuzun uzun süre gecikmesine neden oldunuz. Hayvani bir biçimde dövüşüp

ölmeyi mi, yoksa boynunuzu şerefli bir şekilde kılıcımın altına uzatmayı mı istersiniz?

Blofeld, bir adım atıp büyük kılıcı iki eliyle başının üstünde kaldırdı.

Bond ne yapması gerektiğini biliyordu. Daha bu odaya getirildiği anda, nasıl hareket edeceğine karar vermişti. Fakat kadının yanında bir çıngırak ipi vardı. Önce onun hesabını görmesi gerekiyordu. Acaba ninja kurslarında, hücum ve savunma konusunda bir şeyler öğrenebilmiş miydi?

Bond birden sola zıplayıp bir sopa kaptı ve çıngırağın ipine elini uzatan kadının üstüne atıldı. Sopa gürültüyle kadının şakağına indi. İrma koltuktan öne doğru devrildi, hareketsiz kaldı. Blofeld'in kılıcı da ıslık çalarak Bond'un omuzunun üstünden geçti.

Bond bükülerek uzandı, sopayı bir bilardo ıstakası gibi sol avucunun içinden geçirdi. Sopanın ucu Blofeld'in göğüs kemiğine çarparak onu duvara doğru itti. Fakat adam duvara çarparak geri geldi. Kılıcını bir pala gibi sallıyordu.

Bond onun sağ koluna nişan aldı, ama vuramadı, gerilemek zorunda kaldı. Sopayı ve vücudunu durmadan dönen kılıçtan uzak tutabilmek için tüm. dikkatini sarfediyordu. Yoksa sopa bir kibrit çöpü gibi ortadan ikiye ayrılacaktı. Oysa Bond, ancak sopanın uzunluğu sayesinde kurtulabilirdi.

Blofeld, sağ dizini ileriye vererek ustaca bir hamle yaptı. Bond sola kaçtı, ama biraz ağır hareket etmişti, kılıcın ucu sol kaburgalarının üstünü çizerek kanattı. Blofeld gerilemek üzereyken Bond iki eliyle sopayı tutup bacaklarına yandan indirdi, sopa kemiğe gelmişti.

Blofeld küfrederek beceriksizce Bond'un

silahına vurmaya kalktı, sonra yeniden hamle yaptı. Bond geri çekilerek odanın ortasına kadar gitti. Sopasıyla seri hareketler yaparak bir süre düşmanını yaklaştırmamayı başardı. Ama havada dönen kılıç onun adım adım duvara doğru gerilemesine yol açtı. Zafer kokusu alan Blofeld hızla ileriye atılarak yılan gibi saldırdı. Bond yana sıçradı ve bu fırsatı kaçırmayarak sopasını hışımla salladı. Sopa Blofeld'in sağ omzuna indi. Blofeld bir küfür savurdu. Kılıcı tutan sağ kolunda hal kalmamıştı. Bond ileriye atılıp sopayla birkaç kez daha vurmayı başardı. Bu arada Blofeld kılıcını sallayarak sopanın ucundan otuz santim kadar kesiverdi. Bond'un anlık şaşkınlığını Blofeld de farketmiş, şiddetli darbelerle hücuma geçmişti. Bond artık sadece sopayla düşmanının silahını itmeye çalışıyordu. Fakat elleri terlediği için sopa kaymaya başlamıştı.

Bond yenileceğini hissederek ilk defa ürperdi. Blofeld bunu farketmiş olmalı ki, ani-den saldırdı. 007, arkasındaki duvarla olan mesafeyi tahmin ederek geri sıçradı. Buna rağ-men kılıcın karnını çizdiğini hissetti. Duvara çarpmasıyla hemen toparlanan Bond karşı saldı-rıda bulunarak kılıcı sopasıyla itti, sonra silahını bırakarak ellerini Blofeld'in gırtlağına geçirdi. Bir an terli iki yüz birbirine değecek gibi oldu. Blofeld'in kılıcının kabzası Bond'un şakağına çarptı. Fakat o, bu darbeleri duymuyordu bile. Parmaklarıyla adamın gırtlağını sıkıyor, sıkı-yordu. Birden, Blofeld'in kılıcı gürültüyle yere düştü. Blofeld parmaklan ve tırnaklarıyla onun yüzünü parçalamaya çalışıyor, gözlerini oymaya uğraşıyordu. Bond dişlerinin arasından fısıldadı:

—Geber, Blofeld! Geber!

Birdenbire adamın dili dışarıya çıktı, gözleri yuvalarında döndü, vücudu yere doğru kaydı. Fakat Bond bırakmadı. Korkunç intikam hırsıyla parmaklarını Blofeld'in boynundan çekemi yordu.

Bond yavaş yavaş kendine geldi. Siyah ipek kimononun üstündeki altın ejdarhanın ağzından alevler püskürüyordu. Bond ellerini Blofeld'in boynundan çekti. Morarmış yüze bakmadan ayağa kalktı, sendeledi. Sırtı ne kadar da sızlıyordu!

Geriye yapılması gereken ne kalmıştı? Düşünmeye çalıştı. Evet, güzel bir planı vardı!

Blofeld'in kılıcını alarak taş geçitte ilerledi. İşkence odasına girdi. Saat gece yansına beş vardı. Çamurlarla kaplı taş koltuğun yanındaki tahta kutuyu gördü. Ona yaklaşıp bir kılıç darbesiyle parçaladı. Evet tahmin ettiği gibi büyük vana oradaydı. Eğildi ve çevirerek güç bela kapattı. Artık çıkacak yer bulamayan tazyikli çamur şatonun temelini zorlayacaktı.

Şimdi ne olacaktı? Dünyanın sonu mu gelecekti? Bond dönüp geçitte koştu. Artık buradan çıkıp kaçmalıydı. Ama geçmesi gereken yerde muhafızlar vardı. Bir perdeyi açıp camı kılıçla parçaladı. Dışarıya bir teras uzanıyordu. O teras binayı çepeçevre dönüyordu galiba.

Bond çıplaklığını örtecek bir şeyler aradı. Odada Blofeld'in nefis kimonosundan başka bir §ey yoktu. Bond soğukkanlılıkla onu cesedin sırtından çekip aldı. Giyindi ve kuşağını bağladı. Kimononun içi bir yılan derisi kadar soğuktu. İrma Bunt'a baktı. Kadın sarhoş gibi horlayarak uyuyordu. Bond pencereye tırmandı. Cam kırıklarının çıplak ayaklarına batmamasına dikkat

ediyordu.

Fakat Bond yanılmıştı. Teras sandığı yer, iki ucu kapalı bir balkondu. Eğilerek iki tarafa da baktı, geçebileceği bir yer bulamamıştı. Aşağıya bir göz atınca, çakıl taşlarıyla arasında otuz metre kadar bir mesafe olduğunu gördü. Yukardan bir yerden ıslığa benzer bir ses geliyordu. Başını kaldırdı, o Tanrının belası reklam balonu hafif hafif rüzgârda sallanıyordu. Birden aklına çılgınca bir şey geldi.

Bond balon ipinin bağlı olduğu taş korkuluğa yaklaştı. İpi eliyle tarttı. Tel kadar sağlamdı ip. Birden, şatoda bir yerden bir haykırma yankılandı. Kadın mı uyanmıştı yoksa?

Bond gergin ipe tutunup korkuluğa tırmandı. Balona bağlı reklam bezinde ayak sokacak bir delik buldu. Sonra ipi sağ eliyle tutarak kılıcı ipin alt tarafına indirdi, kendini boşluğa bıraktı.

Başarmıştı.

Hafif bir rüzgâr esmeye başlamıştı. Genç adam tutunduğu balonun altında ağır ağır ay ışığının aydınlattığı parkın üstünden geçti, buharlar çıkaran gölün üstünden kayarak denize doğru uçtu. Fakat balon alçalacağı yerde yükseliyordu. Ağırlığı, helyum dolu balona vız gelmişti. O sırada, şatonun üst katından ateş edilmeye başlandı. Pencerelerden sarı mavi ışıklar çıkıyor, arada bir yanından öfkeli bir kurşun vızıldayarak geçiyordu.

Bond'un elleriyle ayakları ipi ve bezi tutmaktan ağrımaya başlamıştı. Gücü kesiliyordu. Artık dayanamayacaktı.

Şatonun karanlık silueti ay ışığında sallanmaya başlamıştı. Sanki bina yukarıya ve yana doğru gidip geliyordu. Sonra güneşte bırakılmış dondurma gibi erimeye başladı. Üstüçöktü, onu

diğer katlar izledi. Sonunda cehennemden çıkan korkunç turuncu bir alev göğe yükseldi. Ardından sıcak hava dalgası ve onu izleyen gök gürültüsünü andıran bir patlama geldi, Bond'u sarstı. Balon şiddetle sallandı. Ne oluyordu? Hiçbir şey anlayamamıştı. Bir kurşunun deldiği balon şimdi süratle alçalmaktaydı. Aşağıda hafif hafif kabaran deniz bir yataktan farksızdı. Bond ellerini ve ayaklarını bırakarak huzura, çocukluğunda rüyalarından birinde görmüş olduğu yumuşak tüyden yatağa koştu.

XX. BÖLÜM

BİR ÖLÜM İLANI

The Times
St. MD ve BKZ Nişanlan Sahibi
BİNBAŞI JAMES BOND

M. anlatıyor:

"Savunma Bakanlığı memurlarından St. MD ve BKZ nişanları sahibi Binbaşı James Bond'un Japonya'da görev sırasında kaybolduğunu okuyuculara daha önce bildirmiştik. Binbaşı Bond'un hayatından ümidi kestiğimizi açıklamaktan üzgünüm. Bu nedenle sadık bir biçimde hizmet ettiği şubenin şefi olarak hakkında bilgi vermek bana düşmektedir.

James Bond, Andrew Bond adında bir İskoçyalı baba ile Monique Delacroix adlı İsviçreli bir anneden doğmuştur.Babası Vickers Silah Fabrikası' nın Avrupa temsilcisi olduğu için, James Bond ilk öğrenimini Avrupa'da yaparak Fransızca ve Almancayı kusursuz öğrendi. On bir yaşındayken anne ve babası Aigulles Rouge' da dağa tırmanırken öldüler. James ondan sonra halası Bayan Charmian Bond'un vesayetine girdi ve onunla Canterbury yakınlarındaki Pett Bottom kasabasına yerleşti.

Halası James'i bir süre sonra kolejden almak zorunda kaldı ve onu Fettes'e yerleştirmeyi başardı. O okulda gerek öğrenime, gerekse spora fazlaca önem verilmekteydi. James yalnızlıktan hoşlanan bir öğrenci olmakla birlikte okuldaki ünlü atlet gruplarıyla dostluk kurmayı başardı. On yedi yaşında okuldan ayrılana kadar iki kez hafif siklet boks müsabakalarına katıldı.

Okuldan mezun olduktan sonra, daha sonraları Savunma Bakanlığı'na dahil edilecek bir şubeye girdi. Gizli görevini başarıyla yürütebilmesi için kendisine Kraliyet Deniz Kuvvetleri Özel Servisi'nde teğmenlik rütbesi verildi. Harbin sonuna kadar binbaşılığa yükselmesi onun ne denli başarılı biri olduğunu göstermektedir. Bu sıralarda ben bakanlığın bazı işleriyle uğraşmaya başladım. Binbaşı Bond'un harpten sonra bakanlıkta çalışma arzusunu memnuniyetle karşıladım. James Bond hepimizi sarsan bu son olay sırasında, Özel Servis'in en kıdemli subay rütbesine yükselmişti. Binbaşı Bond'a bakanlıktaki vazifelerinden ötürü 1954 de St. MD madalyası verildiğine hemen işaret etmek istiyorum. Yaptığı görevler gizli kalacaktır, ama meslektaşları görevlerini cesaret ve başarıyla yerine getirdiğini her zaman söyleyeceklerdir. Yalnız, biraz aceleci ve gözüpek oluşu nedeniyle zaman zaman amirleriyle arasında anlaşmazlıklar olmuştur, fakat kendisi en tehlikeli zamanlarda bile "Nelson Davranışı" dediğimiz bir yeteneğe sahiptir. Görevinin türlü tehlikelerinden zarar görmeden kaçabilmesini bilirdi. Özellikle yabancı basında çıkan bazı yazılar, James Bond' u maceralarıyla kahramanlaştırdı. Sonuçta, kendisinin bir arkadaşı onun hakkında bir seri

roman yazdı ve bunlar çok tutuldu.

Binbaşı Bond'un anısına hürmeten dostlarına şunu açıklamak isterim: Kendisinin son görevi devlet için çok önemliydi.

James Bond, 1962'de Marc Ange Draco'nun tek kızı olan Teresa ile evlenmiş, fakat bu evlilik çok kısa sürmüştür. Basın bu evliliğin kötü sonuna neden olan o üzücü olaya büyük yer vermişti. Bond'un bu evlilikten çocuğu olmadı. James Bond'un şu an yaşayan bir akrabası olduğunu sanmıyorum.

Savunma Bakanlığı'nda üç yıl süreyle Binbaşı Bond ile çalıştığım için çok memnunum ve bundan gurur duyuyorum. Hakkındaki endişelerimiz doğruysa mezar taşına şu basit sözcüklerin yazılmasını teklif edebilir miyim?

"Günlerimi uzatmaya çalışıp ziyan etmedim, zamanımı değerlendirdim."

XXI. BÖLÜM

SERÇE DE GÖZYAŞI DÖKER

Kissy, havada kanat gibi duran siyah kimonolunun suya düştüğünü görünce onun kendi erkeği olduğunu anlamıştı.

Suya hızla çarpan Bond'un nefesi kesilmişti. Fakat kafasındaki korkunç ağrı yüzünden tükenecek gibi olan yaşama isteği, tanıdık bir düşman olan denizle mücadele için yeniden canlanmıştı. Kissy onun yanına vardığında, 007 sırtındaki kimonoyu çıkarmaya çalışıyordu.

Önce kızın Blofeld olduğunu sanarak ona vurmaya kalkıştı, ama genç kız telaşla:

—Kissy'yim ben! dedi, Kissy Suzuki, anımsamadın mı?

Bond hiçbir şey hatırlamıyordu. Yalnızca düşmanının yüzünü hatırlıyor ve bir an önce onu parçalamak isteğiyle yanıp tutuşuyordu. Fakat gücü de kesilmekteydi. Sonunda hafifçe küfrederek kızın kendisine yardımını kabul etti, onu dinlemeye başladı.

—Taro San, şimdi beni takip etmelisin. Yorulduğun zaman seni tutup çekeceğim. Ben denizde insan kurtarmaya alışığım.

Kız yüzmeye başladığında, Bond onu izlemedi. Yaralı ve güçsüz bir hayvan gibi bitkin

bitkin yüzerek olduğu yerde daireler çizmeye başladı.

Kissy neredeyse ağlayacaktı. Genç adama ne olmuştu?Ölüm Şatosunda ne yapmışlardı ona? Sonunda kız onu durdurup yumuşak bir sesle konuşmaya başladı. Bond da kızın ellerini koltuk altlarına sokmasına izin verdi. Kissy genç adamın başını göğüslerine yasladı ve sırtüstü yüzmeye başladı.

Kissy arada sırada omzunun üstünden bakarak onu kontrol ediyordu. Sonunda, Bond'u küçük koyda sudan çekip sahile çıkardı, kendi de yanına, taşların üstüne serildi.

Kissy, Bond'un inlemesiyle birden uyandı. Genç adam küsmüştü. Şimdi de başını ellerinin arasına almış, uyurgezer gibi camlaşmış gözlerle denize bakıyordu. Kissy kolunu onun omzuna atınca, Bond döndü.

—Kimsin sen? Buraya nasıl geldim? Burası neresi?

Kissy onu süzdü. Birdenbire aklına bir şey geldi.

—Bir şey hatırlamıyor musun? Kim olduğunu, nereden geldiğini bilmiyor musun?

Bond eliyle gözlerini kapattı. Bitkin bitkin "hayır" diye mırıldandı.

—Bir adamın yüzünden başka bir şey hatırlamıyorum. O da öldü galiba. Çok kötü bir insandı. Senin adın ne? Bana her şeyi anlatsana!

—Adım Kissy, sen de sevgilimsin. İsmin Taro Todoroki. Bu adada oturuyoruz ve birlikte balık avlıyoruz. Güzel bir hayat bu. Biraz yürüyebilir misin? Seni eve götürüp karnını doyur malıyım. Bir de doktor çağırmalıyım. Çünkü, başının yanında korkunç bir yara var. Kaburgalarının üstündeki deride kesilmiş.Martı yumur

tası toplamak için tepeye çıkarken yuvarlanmış olacaksın...

Bond kızın ellerini tutup sendeleyerek doğruldu. Genç kız da onun elini sıkı sıkı kavrayarak Suzuki'lerin kulübesine doğru yürüdü. Onu evin önünden geçirdi ve ağaçlarla kaplı tepeye götürdü. Şinto Mabedi'nin arkasından geçirip oradaki mağaraya soktu.

Burası hayli genişti.

—Burada oturuyorsun, ben de seninle oturuyorum. Yataklarımızı kaldırdım. Gidip biraz yiyecek getireyim. Şimdi yatıp dinlen sevgilim, ben sana bakarım. Hastasın, doktor seni iyi edecek.

Bond söyleneni yaptı ve derin bir uykuya daldı. Kissy neşeli neşeli dağdan indi. Yapacak çok işi vardı. Artık, erkeği geri geldiği için ne pahasına olursa olsun onu koruyacaktı.

*

* *

Şafak sökmek üzereydi. Annesiyle babası da uyanmıştı. Kızlarının kaprislerine ve hür fikirlerine alışmışlardı. Babası, Rahip Kannuşi San bu işi onayladığı takdirde mesele kalmayacağını söyledi. Genç kız üstündeki tuzları temizlemek için yıkanıp kimonosunu giydi. Tepeye tırmanarak mağaraya girdi. Bond'u kontrol ettikten sonra mabede yürüdü.

Şinto rahibi genç kızı son derecede ciddi bir tavırla karşıladı. Onu bekliyormuş gibi bir hali vardı. Elini kaldırıp, diz çökmüş kıza:

—Durumu biliyorsun Kissy, dedi. Şeytanın gölgesi öldü. Karısı da öyle. Ölüm Şatosu yok oldu. Denizaşırı ülkeden gelen o adam yaptı bu işi. Kendisi şimdi nerede?

—Mabedin arkasındaki mağarada, Kannuşi

San. Ağır yaralı. Onu seviyorum. Yanımda kalmasını çok istiyorum. Geçmişini anımsamıyor. Böyle kalmasını ve evlenmemizi istiyorum. Böylece o da bizden biri olacaktır.

—Buna imkân yok kızım. Zamanı gelince her şeyi.hatırlayıp geldiği yere, denizlerin ötesine dönecektir. Bu arada, Tokyo'dan görevli kişiler gelip onu alacaklardır. Zira vatanında tanınmış biri olmalı.

—Fakat Kannuşi San, siz buranın yaşlılarını uyarırsınız. Onlar da gelecek olan insanlara bir şey bilmediklerini söylerler. Ben ona bakmayı ve mümkün olduğunca yanımda kalmasını istiyorum. Bir gün buradan ayrılmak isterse, ona engel olamam. Aksine, kendisine yardım ederim. Benimle balık avlarken çok mutluydu. İyileşince yine mutlu olmasına çalışacağım. Bizler ilahların yolladığı bir kahramana hürmet gösterip onu taktir edemez miyiz? Todoroki San'a yardım edip onu kurtarmak için bir hizmette bulundum. Bunun bir karşılığı yok mu?

Rahip bir süre gözlerini yumarak sessizce oturdu. Sonra ayaklarının dibinde yalvaran yüze bakarak gülümsedi.

—Elden gelen her şeyi yapacağım, Kissy. Şimdi git, bana doktoru getir. Sonra onu alıp adamın yaralarını tedavi etmesi için mağaraya götür. Ben de yaşlılarla konuşacağım. Fakat birkaç hafta çok dikkat etmelisin. Yabancı ortalıkta görünmemeli.

Doktor mağaraya girip Bond'un yanında yere diz çöktü. Üstünde rakamlar ve işaretler bulunan bir insan başı şemasını açtı. Nazik parmaklarıyla Bond'un yarasını yoklayarak kırık olup olmadığına baktı. Kissy de onun yanına diz çökmüş, Bond'un ter içinde kalan ellerini tut

muştu. Doktor Bond'un göz kapaklarını kaldırarak camlaşmış gözlerini muayene etti, su istedi. Kissy koşup kaynar su getirdi ve doktor yarasını temizlemeye başladı. Sonra üstüne bir toz serpti. Bond'un başını dikkatle sarıp, kaburgalarının üstündeki kesiğe flaster yapıştırdı. Sonra ayağa kalkıp Kissy'yi mağaranın dışına çağırdı.

—Yaşayacak, ama belleğine kavuşması için aylar, belki de yıllar gerek. Beynin şakağa gelen kısmı hasara uğramış. Hafıza merkezi de oradadır. Ona sürekli geçmişteki şeylerden ve yerlerden söz edeceksin. Sonra olmuş şeyleri anlatacaksın. Böylece, birbirinden ayrılmış gerçekler birleşecek. Onu röntgen için Fukuoka'ya götürmek gerek, fakat kırık olduğunu sanmıyorum. Kannuşi San hastaya senin bakmanı ve onun burada olduğunun duyulmamasını istedi. Şerefli Kannuşi San'ın sözlerini dinleyeceğim. Hasta hiç olmazsa bir hafta yerinden kımılda mamalı. Şimdi beni dinle.

Doktor kıza ona nasıl bakacağını ve onu nasıl bekleyeceğini anlattı,sonra da ayrıldı.

Günler haftalar geçti. Bu arada Fukuoka' dan defalarca polisler geldi. Ardından da Tokyo'dan Tanaka adında bir devlet memuru geldi. Fakat aldatmaca devam ediyor, Kuro Adası sırrını saklıyordu.

James Bond'un sıhhati de yavaş yavaş düzelmeye başlamıştı. Kissy geceleri onu gezdiriyor, bazen de koya yüzmeye gidiyorlardı. Genç kız, genç adama daima Kuro tarihiyle kendisinden söz ediyor, Bond'un adanın dışındaki şeylerle ilgili sorularına kaçamak yanıtlar veriyordu.

Kış gelmişti. Balıkçılar sahilde kalıp ağlarını ve kayıkları tamire başladılar. Bond da eve dön

müştü. Artık marangozluk yapıyor, evde ufak tefek işler görüyordu. Bir yandan da Kissy'den Japonca öğreniyordu. Gözlerindeki o durgun bakış kaybolmuştu, ama yine de bakışlarında dalgın bir hava vardı. Geceleri rüyasında büyük kentler, yarı hatırladığı yüzler ve tamamen ayrı bir dünya görüyor ve buna hayret ediyordu. Kissy, kendisinin de böyle kâbuslar gördüğünü söyleyerek onu teselli ediyordu. Bu rüyaların bir anlamı yoktu. Yavaş yavaş Bond bu evi, uçsuz bucaksız ufku kendi dünyası olarak kabule başlamıştı. Kissy onu adanın güneyine yaklaştırma maya dikkat ediyordu. Mayıs sonunda, balıkçılığın başlayacağı günü endişeyle düşünüyordu. Çünkü Bond, boğazın karşı tarafındaki siyah duvarı görünce birden hafızasına kavuşabilirdi.

Bond'da bir ilerleme görmemesi doktoru şaşırtıyordu. Sonunda, hastasının tamamiyle hafızasını kaybettiğine inandı. Artık onu ziyaret etmesine bir neden kalmamış gibiydi. Genç adam fiziksel bakımdan tamamen iyileşmişti.

Ama Kissy'yi çok üzen bir taraf vardı. Mağaradaki ilk geceden beri Bond ile beraber yatıyordu. Genç adam iyileşip eve döndüğünde, kendisiyle sevişmesini istemişti. Her gece bekliyordu bunu. Genç adam kızın sık sık elini tutu yor,arada sırada onu öpüyordu.Ama genç kızın vücudunun farkında bile değildi. Kissy vücudunu onun vücuduna yaslıyor, hatta onu okşuyordu. Fakat bununda bir faydası olmuyordu. Acaba erkeklik gücünü mü yitirmişti? Bunu hemen doktora sordu. Doktor bunun aldığı yarayla ilgisi olmadığını söyledi. Belki de genç adam nasıl sevişildiğini unutmuştu.

Bir gün Kissy vapurla alışverişe gideceğini

söyledi. Büyük kente gelince Mutluluk Dükkânı denilen mağazanın yolunu tuttu. Genç kız, içi türlü ilaç ve aletle dolu tezgâhın ardındaki sakallı yaşlı adama derdini anlattı. Adam kıza on bin yeni olup olmadığını sordu. Önemli bir paraydı bu. Kissy parası olduğunu söyleyince, adam kapıyı kilitleyip onu dükkânın arka tarafına davet etti. Sonra eğilip bir tezgâhın altından telli küçük bir tavşan kafesine benzer bir şey çıkardı.

Adam kafesi tezgâha bırakınca Kissy yosunların üstünde yatan dört kurbağa gördü. Daha sonra adam, ortasında küçük tel bir kafes bulunan garip bir alet getirdi. Bu, yemekleri sıcak tutan elektrikli cihazlara benziyordu. Daha sonra da dikkatle kurbağalardan birini alıp küçük tel kafese soktu. Hayvan onun madeni zeminine dayanıp kaldı. Yaşlı adam bir araba akümülatörünün tellerini o tuhaf alete bağladı. Kurbağaya cesaret verecek birkaç söz söyleyip geri çekildi.

Kurbağa hafifçe titredi. Koyu kırmızı gözlerini Kissy'ye dikmişti sanki. Suçun kızda olduğunu anlamış gibi bir hali vardı. Seks tüccarı küçük kafesin üstüne eğilerek baktı. Kurbağanın pütürlü sırtında ter damlaları belirince, ellerini mutlulukla kavuşturdu. Demir bir kaşık ve küçük bir tüp aldı. Usulca tel kafesin kapağını kaldırıp kurbağanın vücudundaki ter tanelerini topladı. Onları dikkatle tüpe doldurdu. İşini bitirdiğinde, tüpte yarım kaşık kadar berrak bir mayi birikmişti. Tüpün ağzını mantarla kapayan adam onu Kissy'ye uzattı. Kız bunu dikkatle aldı. Ardından Kissy'ye dönerek dolaptan çıkardığı küçük bir hap kutusu uzattı.

—Bu da kurumuş kertenkele tozu. Bu ikisini

sevgilinizin akşam yemeğine karıştırırsanız cok güzel sonuç alırsınız. Ayrıca sizeyastık kitabı da verebilirim. Fiyatı bin yen...

—Yastık kitabı nedir?

Yaşlı seks tüccarı yeniden dolaba gidip düz kaplı bir kitap çıkardı. Kissy kitabı açtı, sonra elini ağzına götürerek kıpkırmızı kesildi. Fakat dikkatli bir kız olduğu için birkaç sayfa daha çevirdi. Kitapta son derecede açık saçık resimler vardı.

Kissy:

—Peki! diye fısıldayarak kitabı geri verdi. Hepsini sarın.

Çantasını çıkarıp paraları saymaya başladı, sonra koşarcasına dükkândan çıktı. Şeytanla bir anlaşma yapmış gibi yolda hızla ilerledi.

Bond onu iskelede bekliyordu. El ele tutuşup ağlarla kayıkların arasından geçerek konuştular. Onları görenler gülümsüyor, ama selam verecek yerde görmezlikten geliyorlardı. Çünkü rahip, yabancının adada olmadığını resmen söylememiş miydi?

Eve dönünce Kissy neşeli neşeli yemek hazırlığına girişti. Bu çok baharatlı bir yemekti. Japonların sığır yahnisi Sukiyaki çok güzel bir ziyafet sayılırdı. Yemek hazır olunca titreyen ellerle kahverengi tozu ve sıvıyı Bond'un tabağına koyarak iyice karıştırdı.

Bond'un lokmalarını tek tek yutup tabağını sıyırmasını heyecanla izledi. Genç adam bu lezzetli yemekten ötürü kızı kutlayarak çayını aldı. Sonra odasına çekildi.

Kissy uzun uzun saçlarını tarayıp süslendikten sonra kalbi çarparak Bond'un yanına gitti.

Genç adam yastık kitabından başını kaldırıp güldü.

—Kissy, Tanrı aşkına, bu kitabı nereden buldun?

Kissy güldü.

—O mu? Sana söylemeyi unuttum. Korkunç bir adam bana bir dükkânda musallat oldu. Bu kitabı elime verip gece için randevu verdi. Onu başımdan atmak için kabul eder gibi gözüktüm. Aşıklar kullanırlar, çok tahrik edici değil mi?

Bond sırtındaki kimonoyu çıkarıp fırlattı. Ateşli bir sesle:

—Kissy, dedi, üstündekileri çıkar, şuraya yat, birinci sayfadan başlayalım.

*

* *

Kış geçti, bahar geldi, balık avlama mevsimi başlamıştı. Artık Kissy de öbür kızlar gibi çıplak suya atlıyor, Bond ve kuş da onunla birlikte, dalıyordu. Bazı günler iyi, bazı günler kötü geçiyordu. Yabani zambaklar tepeleri sarmış, güneş pırıl pırıl parlar olmuştu. Kiraz ağaçları çiçek açınca herkes çok heyecanlanmıştı. Kissy, Bond' a çocukları olacağını söylemek için fırsat bekliyordu. Belki o zaman genç adam kendisine evlenme teklif edebilirdi.

Fakat bir gün, koya inerlerken Bond oldukça dalgındı. Kayığa çıkmadan önce, Kissy' ye ciddi bir şey söyleyeceğini bildirdi. Kissy kalbinin hızlı hızlı çarptığını farketti. Bond'un yanına yassı taşın üstüne oturarak kollarını erkeğinin beline doladı, öylece bekledi.

Bond cebinden buruşuk bir kâğıt çıkarıp uzatınca, genç kız olacakları anlayıp heyecanla titredi.

Bond işaret ederek:

—Kissy, şu Vladivostok kelimesi nedir? Ne anlamı var? Bana bir şeyler hatırlatıyor bu. Çok büyük bir ülkeyle ilgili bir kelime. O memleketin adı da Rusya idi galiba. Öyle değil mi?dedi.

Kissy rahibe verdiği sözü hatırladı. Yüzünü ellerinin içine aldı.

—Evet,Taro San, haklısın.

Bond yumruklarını gözlerine dayayarak bastırdı.

—Rusya ile çok ilgim olmuş gibi geliyor bana. Geçmişimin bir kısmı orasıyla ilgili galiba? Buraya gelmeden önce, nerede olduğumu bilmeyi çok istiyorum, bana yardım eder misin, Kissy?

Kissy ellerini yüzünden çekerek ona baktı.

—Evet,yardım ederim, sevgilim.

—O halde ben Vladivostok denilen yere gitmeliyim. Belki o zaman başka hatıralarım canlanır. Belki mazimi böylece öğrenebilirim.

—Nasıl istersen, aşkım. Posta vapuru yarın Fukuoka'ya gidecek. Seni trene yerleştirip para verir, yolu tarif ederim. Kuzey adası Hokkaido', dan Rus topraklarına gidilebiliyormuş. Oradan da Vladivostok'a rahat rahat gidersin. Fakat dikkatli olmalısın, Ruslar dost insanlar değillerdir.

—Kurolu bir balıkçıya zarar vermezler herhalde?

Kissy boğulacak gibi olduğunu hissetti. Kalkıp ağır ağır kayığın yanına gitti. Onu taşların arasından suya itti. Kıç taraftaki yerini alarak her zamanki gibi bekledi.

James Bond yerine geçti. Kürekleri ıskarmozlara taktı. Karabatak da kayığa kondu. Gururla baş tarafa yerleşti. Bond, kayıkların ufukta toplandıkları yere bakarak kürek çek

meye başladı.

Kissy onun gözlerinin içine bakarak gülüyordu. Güneş genç adamın sırtını yakıyordu. James Bond için bu, diğerlerinden farksız güzel bir gündü.

Ancak, adının James Bond olduğunu hâlâ bilmiyordu. Ama o kâğıt parçasının üstündeki Rusça kelimenin anlamıonun için çokönemliydi. Bunun önemi yanında Kuro'daki hayatı ile Kissy Suzuki'ye olan sevgisi, Kaplan'ın deyimiyle, "bir serçenin gözyaşları kadar önemsiz" kalıyordu.